

Chị Quản Lý Dễ Thương

Contents

Chị Quản Lý Dễ Thương	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2: Bất Ngờ	3
3. Chương 3: Nhìn Vậy Chứ Không Phải Vậy	5
4. Chương 4: Cá Sấu Đã Hết Sấu	7
5. Chương 5: Cắm Dỗ	8
6. Chương 6: Tôn Trọng.	10
7. Chương 7: Nảy Sinh Tình Cảm	11
8. Chương 8: Cá Sấu Rình Ngán Vịt	12
9. Chương 9: Cá Sấu Lên Bờ	14
10. Chương 10: Đi Chơi Xa	17
11. Chương 11: Cá Sấu Xổng Chuồng	20
12. Chương 12: Người Mới	22
13. Chương 13: Công Chúa Rắc Rối	23
14. Chương 14: Ấn Tượng Xấu	25
15. Chương 15: Công Chúa Hóa Lọ Lem	27
16. Chương 16: Công Chúa Đáng Yêu	29
17. Chương 17: Cá Sấu Nổi Giận	30
18. Chương 18: Một Phút Lầm Lỡ	32
19. Chương 19: Boxing Girl	34
20. Chương 20: Đừng Bỏ Anh, Lacoste!	36
21. Chương 21: Sau cơn Mưa Trời Lại Sáng	38
22. Chương 22: Nỗi Lòng Hồ Ly	40
23. Chương 23: Khó Xử	42
24. Chương 24: Hồ Ly Tấn Công	44
25. Chương 25: , Cá Sấu, Công Chúa Và Hồ Ly	46
26. Chương 26: Giận Cá Chém Thót	49
27. Chương 27: Ngày Sinh Nhật Đáng Nhớ	50
28. Chương 28: Bất Cần	53
29. Chương 29: Quyết Tâm Giảng Hòa	55
30. Chương 30: Nỗi Buồn Chị Quản Lý	57
31. Chương 31: Lộ Tẩy...	59
32. Chương 32: Chị Quản Lý Tội Nghiệp	61
33. Chương 33: Quyết Định Của Chị L.	63
34. Chương 34: Đi Chơi Xa Lần Hai	64
35. Chương 35: Cá Sấu Chúa	66
36. Chương 36: Hơi Men...	68
37. Chương 37: Sét Đánh Ngang Tai	70
38. Chương 38: Cá Sấu Yêu Con.	71
39. Chương 39: Trách Nhiệm	73
40. Chương 40: Quá Bất Ngờ	75

41. Chương 41: Sóng Gió Chỉ Mới Bắt Đầu	77
42. Chương 42: Quả Báo Đã Đến	79
43. Chương 43: Thiên Đường Nay Còn Đâu...	81
44. Chương 44: Final Chap	83

Chị Quản Lý Dễ Thương

Giới thiệu

Chuyện xảy ra vào khoảng cuối mùa hè năm 2011. Em năm đó chỉ vừa tròn 20 tuổi thôi, sinh viên m

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chi-quan-ly-de-thuong>

1. Chương 1

Chuyện xảy ra vào khoảng cuối mùa hè năm 2011.

Em năm đó chỉ vừa tròn 20 tuổi thôi, sinh viên mà, nhà cũng chỉ thuộc dạng đủ ăn đủ mặc chứ không dư dả gì nhiều. Càng lớn thì càng có nhiều nhu cầu chi tiêu, em thì không muốn làm phiền bố mẹ nên quyết định kiếm việc làm thêm để có thêm tiền tiêu xài.

Thế là hôm ấy, em lên mạng để kiếm việc làm. Xem đi xem lại chỉ toàn ba cái bán hàng đa cấp. Tìm hết nửa ngày trời không kiếm được việc nào ưng ý cả. Ngày hôm sau họp lớp cấp 3, trong lúc đang “tám” với con bạn thì có than thở về chuyện việc làm. Nó ầm ừ một hồi thì nói

- T có người quen mở một quán cafe ở quận Bình Thạnh, để T hỏi xem có cần thêm nhân viên không rồi báo cho N tới xin việc nha!

Em nghe thấy nó nói thế cũng mừng mừng, rồi nó xin số điện thoại để tiện liên lạc.

Vài ngày sau nó gọi điện báo em:

- Alo! N hả? T mới hỏi ông anh về chuyện tuyển nhân viên đó, ông kêu đang cần 2 nam phục vụ. T có giới thiệu N cho ông, ông nói nếu rảnh thì cỡ 2h trưa lên gặp ông phỏng vấn rồi mai làm luôn.

Nghe xong em mừng hết lớn, cảm ơn nó lia lịa rồi lấy địa chỉ, số điện thoại ông anh nó. Học xong, em phi thẳng về nhà trên chiếc Wave alpha đỏ thần thánh. Chuẩn bị đầy đủ hồ sơ, hình 3x4, photo CMND đồ. Đúng 1h45 em đã có mặt tại quán.

Quán cafe đẹp hơn em hình dung nhiều. Quán nhỏ thôi, nằm trong hẻm nhưng cũng dễ tìm. Vừa bước vào quán thì em bất ngờ ở cách bày trí, cộng với nội thất sang trọng, ánh đèn dịu dịu, dạng như Cafe Acoustic nhưng theo em thì đẹp hơn chút. Rồi thì gặp “ông chủ”, tính em hiền lành, ăn nói lễ phép nên cũng dc cảm tình của chủ. Sau khi phỏng vấn xong thì em xin làm ca chiều và ca tối luôn, tức là từ 2h trưa tới 10h tối. Thiết nghĩ ở nhà cũng chả làm gì thôi thì làm luôn 2 ca. Khách ở đây em thấy cũng vắng nên cũng có nhiều thời gian rảnh rỗi, có thể học bài qua loa, vừa được ở máy lạnh mát, được gấp đôi lương (1tr5/ca). Thế là

em đã xác định quãng thời gian tiếp theo sẽ ít ở nhà lắm đây, sáng học, trưa tới gần khuya chôn chân tại quán cafe.

Ngày hôm sau, ngày đi làm đầu tiên, em mang theo con lap TOSHIBA DueCore cùi bắp theo phòng khi nhàn rỗi lấy ra lướt web, mặc “đồng phục” của nhân viên vào (Quần tây đen, áo thun của tiệm). Nhà em ở quận Phú Nhuận, chạy lên chỗ làm cũng mất khoảng 10 phút. 1h45 em đã có mặt tại quán. Quán lúc này cũng đông khách. Em thấy một chị đang ngồi ở quầy chơi laptop thì liền đi tới để hỏi công việc.

Em bước tới quầy, nhẹ nhàng chào:

- Chào chị!

Chị ấy ngược lên nhìn em. Phải công nhận là chị ấy rất đẹp, nhất là làn da với mái tóc, da trắng và mịn như da em bé, mắt to, tóc dài ngang lưng, kiểu mái xéo xì tin dâu. Em đứng hình 1 giây rồi nhìn chỉ cười nhẹ một cái.

- Chào em! Em là nhân viên mới à?

- Dạ! Em mới được anh K (chủ) nhận hôm qua. Em tên N.

Giọng chị ấy là giọng miền Nam đặc, nghe hơi chững so với ngoại hình của chị.

- Ủa! Chị tên L, chị làm quản lý ở đây.

Hèn gì em cứ thắc mắc bộ “đồng phục” của chị hơi khác so với con nhân viên lacoste ngồi đang pha cafe gần đó. Chỉ mặc váy ôm với sơ mi kiểu, nhìn giống như nhân viên văn phòng. Đoạn rồi chị ấy giao việc cho em, cũng không có gì nhiều, chỉ là bưng bê, rửa ly, lau bàn. Một hồi nữa thì thấy có 2 nhân viên nam nữa vào.

Hai thằng này cũng chẳng có gì đặc biệt, cũng là sinh viên như em, nhưng ngoại hình thì tầm thường hơn em nhiều. Một thằng thì cao chừng 1m6, cận thị, mặt mụn; thằng kia thì khá hơn chút, cao chừng 1m65, có da có thịt hơn thằng kia, trên mặt có nốt ruồi rất to dưới cằm. Hai tụi nó vào quán rồi đến quầy, chúng nó nhìn em gật đầu chào nhẹ, em cũng chào lại. Rồi thằng mặt mụn vào quầy, tiến tới chỗ chị quản lý rồi túm lấy hai má của chị nhéo, đùa cợt:

- Quản lý gì mà suốt ngày ngồi chơi game là sao!

- Dao, dao (đau, đau) - Chỉ rên la

Rồi thằng nốt ruồi cũng chạy tới nựng má chị (giống như nựng em bé) rồi hai thằng đi xuống cuối quầy lấy trà đá uống.

Chỉ tuy là quản lý nhưng rất hiền lành. Hai thằng kia chắc làm lâu rồi nên mới thân thiết với chị như vậy, thấy gái đẹp dễ dãi thì cứ tới chọc ghẹo. Rồi hai đứa nó cũng bắt chuyện, hỏi han này kia với em. Chúng nó hơn em 2 tuổi, thằng nốt ruồi thì phục vụ giống em, còn thằng mặt mụn thì pha cafe.

Trong suốt buổi chiều hôm ấy, hai thằng ấy lâu lâu lại tới chọc ghẹo chị, chị cũng cười đùa lại. Còn con bé lacoste kia thì cứ lạnh lùng mà pha cafe, thức uống, chả ai “chơi” với nó cả. Rồi đến 6h tối, hai thằng ôn kia hết ca làm, tụi nó về, chị L sẽ pha thức uống phụ với Lacoste. Em lấy cà phê hâm lại đồ ăn nhà để ăn tối, còn chị L thì ngồi viết sổ sách gì đấy. Em vừa ăn vừa ngắm nhìn chị, càng ngắm càng thấy xinh.

Tính em thì vốn ít nói, nên cũng khó bắt chuyện được với ai. Cả buổi tối hôm đó cứ bưng bê, rửa ly, chị L thì pha cafe, chả nói chuyện với nhau câu nào. Rồi khoảng từ 8h trở đi, quán vắng hoe, con bé Lacoste cũng về. Trong quán chỉ còn mỗi em và chị..

2. Chương 2: Bất Ngờ

Giờ trong quán chỉ có tiếng nhạc du dương, ánh đèn vàng, em và chị L. Lúc này em đang đọc báo trên mạng. Chị L thì vẫn loay hoay với đồng hồ sổ sách trên bàn. Em đang định mở Youtube coi Châu Tinh Trì thì nghe tiếng giấy loạt xoạt, nhìn lên thì thấy chị L đang xếp giấy tờ lại bỏ vào cặp, có lẽ chị đã làm xong sổ sách. Rồi em cứ như thể nhìn chị mãi, chị L ngồi thờ ra đấy, tay chống cằm, thờ thẩn một hồi rồi đi xuống cuối quầy pha cafe hay nước gì đó. Em cũng thôi nhìn, vào youtube gõ “Sư Huynh Chàng Quỷ - Châu Tinh Trì”

đang coi dở để xem tiếp. Đang xem thì tự nhiên chị L đặt ly cafe sữa đá xuống bàn em, em ngược lên cảm ơn rồi chỉ kéo ghế lại ngồi cạnh em.

- Phim dzì dzậy?

- Phim Châu Tinh Trì đó chị, coi mắc cười lắm!

Đoạn rồi chị L cũng ngồi xem. Lúc này bỗng tới khúc anh Tinh đang ôm ấp cô gái rồi dựng “cậu nhỏ” lên...Em và chị L đều xem được cảnh đó, cả hai ngượng chết đi được, em liền Ctrl+W tắt tab Youtube đi.

- Phim này dở ẹc!

Đoạn rồi cả hai im lặng một lúc. Chị L bắt chuyện:

- Em năm nay nhieu tuổi gòi?

- Dạ em hai chục! Chị nhiều?

- Chị 31.

- Cái gì! 31 tuổi, chị xạo quá!

- (Cười) Thiệt mà! Coi chứng minh hong?

- Ghê thiệt! 31 mà nhìn cứ như 21.

- Ai cũng nói dzậy hết trơn!

- Em có bạn gái chưa?

- Chưa chị.

- Đẹp chai dzậy mà hong có bạn gái hử, xạo ke!

- Không có thiệt mà! Chị chắc có bạn trai rồi hen!

- Chị có con lun gòi! 3 tuổi

Lúc này em càng bất ngờ hơn, mới lần đầu gặp, cứ ngỡ chắc chị cùng lắm là 24, 25 tuổi thôi, dè đâu lại “già” đến thế. Nhưng ngoại hình thì rất là đẹp, còn gương mặt thì như teen girl ấy. Đúng là “Gái một con trông mơn con mắt”. Hai chị em ngồi tám một hồi nữa về gia đình, công việc này kia. Rồi vài ba khách vào uống, hai chị em lại trở lại làm việc. đồng hồ điểm 09:35 PM, vị khách cuối cùng cũng ra về, hai chị em dọn dẹp quán chuẩn bị đóng cửa.

Khóa cửa cẩn thận, cả hai lấy xe. Chị L đi chiếc Vespa đời mới màu trắng, mũ bảo hiểm cũng màu trắng, nhìn duyên dáng vô cùng.

- Chị dzề chước! (Chị về trước)

- Dạ!

Chị L nổ máy, em cũng nổ máy, cả hai đi chung với nhau tới đầu hẻm thì mỗi người một ngã.

Đêm hôm đó em nằm ngủ, vẫn ấn tượng về tuổi tác của chị. Thiệt khó tin, lại còn có chồng con rồi nữa chứ. Rồi em ngủ đi lúc nào không hay.

Như thường lệ, em dậy lúc 4 giờ sáng để chạy bộ và tập tạ. Em có thói quen như vậy đã 2, 3 năm nay rồi. Nên thể hình cũng tương đối là ổn, 1m75, 70kg, ngực nở, bụng 6 packs. Sau khi tập xong thì về nhà tắm rửa rồi thay đồ đi học luôn. Trưa về ngủ một tý rồi đi làm.

01h45 PM, em có mặt tại quán, ngày làm việc thứ 2. Vừa vào quán lại thấy cảnh tượng hai thằng ôn dịch kia lại sớ rớ gần chị L, vừa nói vừa cười ba cái chuyện vớ vẩn nhằm chọc ghẹo chị. Em cũng kệ, để ba lô vào tủ, rửa ly sạch sẽ, tiếp khách, bưng bê, em làm việc rất siêng năng, cả con bé Lacoste nữa. Còn hai thằng ôn dịch kia thì cứ cà rồn.

Lúc này không có khách, ai cũng nhàn rồi. Em thì đọc báo mạng, Lacoste thì bấm điện thoại, chị L thì lại sổ sách, còn hai thằng lựu đạn kia thì ngồi chém gió với nhau. Được một hồi thì hai thằng nó làm trò mèo,

chúng nó thi vậ tay nhau rồi gọi chị L ra làm trọng tài. Em cũng dừng lại xem. Chúng nó dường như muốn phô trương sức lực cho chị L xem, xoắn tay áo rồi gồng chuột trước khi vậ tay. Em nhìn buồn cười vãi ra. Rồi chúng vậ tay nhau, thằng nốt ruồi trắng, thằng mặt mụn thì đổ lỗi cho cánh tay bị trật vì té xe. Chị L thấy em ngồi không liên ngắc vô vậ tay với thằng nốt ruồi. Em từ chối:

- Tay em yếu lắm chị ơi!

Thằng nốt ruồi liền ra oai với chị L

- Chú to con thể mà sợ anh à! ra làm ván.

Em thấy nó ngạo mạn quá nên cũng bước ra vậ tay với nó. chị L vừa ra hiệu là em vậ cái một chưa đầy 1 giây đã hạ nó rồi, nó đòi vậ lại rồi thì cũng đầu vào đấy. Chị L bỗng từ đằng sau ôm vào cổ em, thò đầu ra trêu thằng nốt ruồi:

- Lêu lêu! dờ hong thèm hàng này nữa (Chỉ nó), chị lấy hàng này ngon hơn (Chỉ vô em).

Nghe chỉ nói thế em nửa hoang mang, nửa buồn cười. Lúc chỉ vòng tay qua cổ em, em cảm nhận được tay chỉ chạm vào ngực em rồi vỗ vỗ vào.

- Đô dữ!

Tóc chỉ rất thơm, chả biết xài dầu gội gì mà thơm thế.

Em đứng dậy rồi quay trở lại laptop, ngồi xuống rồi ngược lên nhìn chị L một cái, chỉ nhìn em cười thiệt tuổi rồi quay lại quây làm việc. Con bé Lacoste vẫn cứ lạnh lùng bấm điện thoại một mình ==!. Ngồi một hồi thì mắc tiểu, em thẳng xuống nhà sau, cửa toilet đóng kín mít, em gõ cửa nhưng chả thấy ai “hồi âm”, đoạn rồi cửa không khóa, vịn cửa đi vào luôn, chẳng có ai. Phải nói là quán tuy nhỏ nhưng toilet khá rộng và sạch sẽ.

Thật sự thì khi biết chị L đã có chồng con thì em cũng tôn trọng và bớt có tình cảm với chị hơn, cũng yêu mến chị nhưng là yêu mến như một người chị chứ không phải cái tình cảm kia. Cái này là em nói thật.

Khách bắt đầu đông, cả 5 người làm việc quần quật. 6h tối, hết ca chiều, hai thằng lựu đạn kia về. Thiệt tình là hai thằng màu mè đó về thì em cảm thấy thoải mái vô cùng. Chúng nó cứ trêu ghẹo chị L làm em bực bội lắm, nhưng thấy cũng chưa có gì quá đáng nên cũng không can thiệp làm chi.

Trời tối, nhạc du dương, ánh đèn vàng, thật sự cảm giác ở trong quán cafe đó vô cùng lãng mạn, được hẹn hò với người yêu tại đây thì romantic phải biết. Ngó đi ngó lại một hồi thì chị L đầu mất tiêu, con nhỏ Lacoste thì cũng lại bấm điện thoại khi nhàn rồi. Em nghĩ chắc chị L đi ra ngoài mua gì đó ăn rồi nên cũng không lặn tẩn gì thêm. Đang vừa lướt web vừa uống nước chanh thì cảm thấy buồn tiểu, em đi thẳng xuống nhà sau để đi toilet. Tối toilet, em vịn cửa mở ra thì giật mình, chị L đang ở trong

3. Chương 3: Nhìn Vậ Chứ Không Phải Vậ

Trong tích tắc em đã lỡ nhìn thấy cảnh tượng chị L không mảnh vải che thân. Chỉ tích tắc thôi. Em vội đóng sầm cửa lại, xin lỗi luôn mồm rồi đi lên quán. Lúc này em hoàn toàn hoang mang, chẳng còn biết trời trăng gì nữa, hình ảnh đó cứ nhấp nháy liên tục trong đầu em. Em ngồi vào bàn, bật laptop lên mà chẳng biết làm gì, cứ vào Chrome rồi lại thoát ra. Thực sự lúc này đây, em không còn mặt mũi nào nhìn chị L được nữa, suy nghĩ về việc nghĩ việc thoáng qua trong đầu em, nhưng rồi cũng cho qua. Cảm giác lúc này lạ lắm, vừa sợ, vừa lo, vừa bồi hồi mà lại vừa thích, tim cứ đập thình thịch. Em còn không dám nhìn về hướng nhà vệ sinh, sợ phải thấy chỉ. Em quay lại liếc về hướng toilet thì chị L đã lù lù bước về hướng em từ lúc nào, có lẽ tiếng nhạc đã át đi tiếng bước chân của chỉ, khiến em không lường trước được. Tim em như ngừng đi một nhịp, em quay lại, giả bộ chăm chú vào laptop. Em thật sự không dám quay mặt lại hướng quầy cũng như không tài nào nhấc chân ra khỏi ghế được, tay em bắt đầu đổ mồ hôi, lạnh ngắt.

Lúc này thì có khách vào quán, là bạn thân của mình, em lấy hết can đảm đứng dậy quay lại phía quầy lấy menu cho khách, em liếc thoáng qua chỗ chị L hay ngồi thì thấy chỉ đang ghi sổ sách, vẻ mặt như chưa có gì xảy ra cả. Em tới bàn khách đưa menu rồi vào gọi con Lacoste làm thức uống cho khách, nó chả nói năng gì, cứ lằm lằm lì lì mà làm. Thật ra thì con Lacoste này không đến nỗi xấu như con cá sấu, chỉ là cách ăn mặc,

cách cột tóc với cặp mắt kính nên nhìn nó giống như một con Nerd vậy, theo em nghĩ nếu nó cắt tóc giống chị L, mặc áo ôm vào một tý, tháo cặp mắt kính già nua ấy đi thì có lẽ cũng xinh phết. Đoạn rồi nó làm xong thức uống rồi em bưng lên cho khách, em lại một lần nước liếc trộm chị L, chỉ vẫn chăm chú vào đồng hồ sách đó. Em cứ nhìn mãi mà không đi ý xung quanh, vấp cái chân ghế, đổ nguyên ly sinh tố xuống sàn cái xoảng. Khách giật cả mình, em thì cuống cuống cúi xuống nhặt các mảnh vỡ lên khay mà luôn miệng xin lỗi khách. Nhặt xong miếng chai thì em quay vào đĩnh lấy cây lau nhà, vừa quay lại thì chị L đã đứng ngay sau lưng em, trên tay cầm đồ lau nhà. Em nhìn vào mắt chỉ được nửa giây thì cúi mặt xuống nhìn không định hướng.

- Lần sao cẩn thận nha em...!

Rồi đưa cây lau nhà cho em. Em cứ lau lấy lau để như máy móc, trong đầu lúc này suy nghĩ lung tung lên cả.

Đã 07:15 PM, trong quán có khoảng 4, 5 khách gì đấy, và họ đã có thức uống rồi, cũng không có khách nào vô thêm, thời gian nhàn rồi lại đến. Trên cái quầy dài, chị L ngồi ở đầu bên trái, em thì ngồi gần giữa giữa, hơi dịch sang bên phải, nơi làm việc của con Lacoste, nó đang bấm điện thoại. Chị L đang nói chuyện điện thoại với ai đó, em thì cũng bình tĩnh được phần nào, thường thì hay ngồi gần bên quầy chị L, nhưng hôm nay em chẳng dám ngồi đấy nữa, ngồi sang bên phải gần chỗ con Lacoste, ngồi gần nó cả cũng lâu rồi mà chẳng nói chuyện gì thấy cũng kỳ kỳ, em liền bắt chuyện:

- Ủa bạn tên gì vậy ha?

Nó ngược lên nhìn em

- B.N

Lần đầu tiên em nghe được giọng nó, giọng miền nam, giọng cũng dễ thương. Em hỏi tiếp:

- Ủm.....Bạn mấy tuổi ta?

- M...Mười bảy.

Nghe xong cũng không bắt ngờ gì, nhìn nó cũng đoán chừng 17, 18 tuổi là cùng. Mà con này nó nói chuyện với em mà cứ cúi mặt xuống, lâu lâu lại ngẩng lên, cứ như nó sợ em ăn thịt nó vậy. nói thì lí nhí trong miệng. Im lặng một hồi em nói vui với nó:

- Sao em không cắt tóc kiểu khác đi, anh nghĩ em cắt mấy kiểu hàn quốc hợp lắm đó.

Nó chẳng nói gì cả, nghe xong câu đó nó cứ dúi mặt vào cái điện thoại bấm bấm. thiệt chẳng hiểu nổi. Hình như em đụng chạm gì tới nó rồi thì phải, nhiều khi nó nghĩ em chê tóc nó xấu. Thôi kệ mẹ nó, em chẳng thêm nói chuyện nữa. Ngồi một hồi thì gần 08:00 PM, nó thu xếp đồ chuẩn bị đi về, con này chắc cũng làm 2 ca giống em mà ca tối nó làm tới 8h thôi, chắc thân con gái không dám về khuya một mình.

Đây là thời điểm em sợ nhất, em mong càng nhiều khách vào càng tốt, chứ để em một mình với chị L ở đây chắc em có nước độn thổ mất. Khách khứa lần lượt ra về, rồi người cuối cùng cũng đi ra, chẳng có ma mới nào vào nữa. Và bây giờ...trong quán, chỉ còn mình em và chị L...Em cảm thấy không khí nặng nề vô cùng, dường như không thở nổi, em ngồi chơi laptop, vào mấy trang báo kéo lên kéo xuống mãi, mồ hôi tay cứ tuôn ra. Em lại nhớ đến cảnh tượng khỏa thân của chị L, tuy chỉ thấy trong tích tắc thôi nhưng cứ ám ảnh em mãi. Thực sự lúc này cũng có hơi rạo rức trong người đó, dường như chị L cũng xấu hổ nên cứ lúi cúi giấy tờ ra mà soạn đi soạn lại, chẳng nhìn lấy em một cái. Rồi cũng lác đác vài ba khách tới uống, chị L pha, em bưng ra cho khách, chẳng ai nói ai câu nào.

Rồi cũng tới giờ về, em dọn bàn ghế, sắp xếp đồ đạc ngăn nắp, xong xuôi hết rồi cùng chị L ra ngoài. Chị L khóa cửa, em thì chẳng muốn nán lại chút nào, nổ máy về trước, chẳng dám mở miệng chào chị một câu.

Về tới nhà, em tắm rửa rồi vào phòng nằm phịch xuống mà ngủ luôn, một ngày quá căng thẳng.

Hôm sau đi làm, vừa bước vào cửa, nhìn vào quầy. Em ngó người ra như trời trồng, con Lacoste đã cắt tóc hàn quốc, nhìn cute vãi ra các thím ạ...

4. Chương 4: Cá Sấu Đã Hết Sấu

Bất ngờ thật luôn các thím ợ. Con lacoste này bình thường da dẻ cũng trắng trẻo, lảng mịn rồi, nó đổi kiểu tóc thì nhìn khác hẳn, đúng với cái câu “Mái tóc quyết định 70% khuôn mặt). Nhưng tính cách của nó thì vẫn vậy các thím à, lạnh như băng, trong cuộc đời em chưa từng thấy người nào lạnh lung như con Lacoste này cả. Hai thằng lựu đạn kia thì hôm nay không chọc ghẹo chị L nữa, tụi nó đang ngồi chém gió ở bàn khách, lâu lâu lại liếc nhìn con Lacoste rồi lảm bảm với nhau, em đoán chắc là chúng nó đã để ý tới Lacoste rồi. Đúng là con trai phải không mấy thím, cùng một người, lúc người ta xấu thì lơ đi, đến khi đẹp lên thì nảy sinh ý đồ. Đoạn rồi em liếc mắt khắp quán mà chả thấy chị L đâu cả. Em đến hỏi con Lacoste thì nó nói chị về nhà trước có công chuyện. Lúc này đứng gần nó thì càng thấy dễ thương mấy thím ạ, tóc nó cũng giống giống chị L, cũng để mái xéo nhưng tóc ngắn hơn. Cả khuôn mặt đều ok hết, trừ cặp mắt kính thôi. Lúc này trong đầu em lại nghĩ tới chuyện muốn nhìn thấy body nó thế nào, tại nó mặc áo rộng lắm mấy thím ạ, mất hết cả nữ tính.

Hôm ấy khá đông khách, làm việc quần quật, chả còn bận tâm tới chuyện chị L nữa. Hết cả buổi chiều chỉ làm việc với lướt web, chẳng có gì đặc biệt. Đến 6 giờ tối thì hai thằng lựu đạn về. Trong quán lúc này chỉ có em với Lacoste, bình thường em chẳng có cảm giác gì với nó cả, hôm nay nó dễ thương hẳn lên thì em lại có chút rộn ràng. Như một thói quen, nó lại lấy điện thoại ra bấm. Em thấy không gian buồn tẻ quá nên mạnh dạn tới nói chuyện với nó.

- Em để tóc này đẹp nè

Nó ngước lên nhìn em mấy thím ạ

- Cảm ơn anh!

Đó là lần đầu tiên gương mặt nó có một chút biểu lộ mấy thím ạ, em thấy thế thì bắt chuyện tiếp. Nói ba cái chuyện sở thích, học hành, gia đình này kia, lúc đầu nó cũng ngượng ngùng nói chuyện, nhưng càng về sau thì nó càng mạnh dạng hơn. Thế mới biết bố mẹ con này li dị, nó sống với mẹ, hiện nó đang học lớp 12, làm lớp phó học tập, thích hội họa., đọc truyện, làm ở quán này được hơn nửa năm rồi. Nói chuyện nhiều mới thấy nó dễ mến lắm, chắc là tại nó sống khép kín nên bề ngoài có vẻ lạnh lung, khó tiếp xúc, con Lacoste thuộc dạng gái ngoan hiếm có khó tìm đấy mấy thím ợ. Đang nói chuyện thì khách vào, trở lại công việc...Em đang băn khoăn, chị L không ở đây, 8h con này về, em thì không biết pha chế gì. Đang nghĩ ngợi thì nó lù lù trước mặt em. Ngong nghịu nói với em:

- Hôm nay chị L nhờ em ở lại đến 10h để phụ anh bán. Khi nào về, anh... đi theo em về nhà được không? Về khuya một mình em sợ cướp lắm.

- Ủ! Ok.

Nghe nó hỏi thế, em vừa bất ngờ, vừa vui vui. Mới ngày nào còn lạnh như đá bào, giờ thì cái giọng ngại ngùng ngọt xớt. Cả ngày hôm đó chẳng thấy chị L đâu, không lẽ chỉ giận em đến thế, đâu phải, rõ ràng lúc đưa em cái cây lau nhà, thái độ của chị mềm mại với em lắm mà. Mới làm việc được dăm ba ngày mà gặp toàn chuyện đâu không, em không biết mình trụ nổi quán này được bao lâu nữa.

Tối hôm ấy, em với con Lacoste loay hoay làm việc cùng nhau, cái cảm giác lạ lẫm với nó dần biến mất. Bây giờ trong mắt em, Lacoste là một con nhỏ dễ thương, hiền lành. Khách khứa đã về hết, em với Lacoste cùng dọn quán. Xong xuôi hết, Lacoste với em cùng ra ngoài lấy xe. Bây giờ em mới để ý tới nó, không ngờ nó đi xe đạp, chiếc xe Martin @ màu bạc. Em đi chậm chậm theo nó trên đường về, mệt vãi ra mấy thím ạ. Chạy cà rề như thế vừa mỗi lưng, vừa mỗi cổ. Đi vào trong khu chợ Bà Chiểu, vào mấy con hẻm rồi dừng lại trước một căn nhà nhỏ, có cái sân nhỏ, bên trong có nuôi một con chó rất mập, nó nghe tiếng xe em dừng trước nhà liền sủa om sòm, con Lacoste nạt nó “Lu!” thì nó im hẳn. Vậy ra đây là nhà của Lacoste, nó quay lại nhìn em.

- Cảm ơn anh! Em vô nhà.

- Ủa! anh về!

Em nổ máy chạy đi, đi được một khoảng thì em nhìn vào gương chiếu hậu, nhìn con Lacoste đang loay hoay mở khóa cổng.

Đêm đó em về nằm nghĩ về con Lacoste, em khâm phục nó, con gái chân yếu tay mềm vậy mà vừa đi học vừa đi làm tới 8h tối mới về làm bài tập rồi sáng lại đi học sớm, vậy mà vẫn học giỏi như thường, chả bù với em. Kể ra thì gia cảnh nó cũng không được khá lắm nên nó đi làm vậy cũng coi như là hiếu thảo.

Rồi những ngày tiếp theo cũng nhan nhản như vậy, nếu có chị L thì 8h Lacoste về sớm để học bài, còn chị L bận thì nó ở lại phụ em tới 10h rồi em đèo nó về. Hai thằng ôn kia thì dần dần chọc ghẹo cả Lacoste. Ngày nào cũng như ngày nào, chỉ làm việc, tán gẫu giết thời gian, chẳng có gì đặc biệt xảy ra cả, em thì từ khi nhìn thấy chị L lỏa thể thì cũng ngại tiếp xúc với chị, em dần cảm thấy xa cách với chị hơn. Thời gian trôi nhanh, thấm thoát cũng làm được gần 2 tuần.

Hôm đó là một buổi tối trời mưa, ca tối của em, chỉ có em và chị L ở quán. Trời mưa rất to nên quán chả có ma nào vô uống nước. Em đường ngồi lướt web thì chị L đi tới rồi ngồi cạnh em trên cái ghế sofa dài, nhìn vào màn hình laptop của em.

- Em đang làm dzì dzậy?!

5. Chương 5: Cám Dỗ

Chị L ngồi sát em luôn mấy thím à, mùi hương trên tóc chỉ làm em nhớ lại lần chị ôm em từ đằng sau trong cuộc thi vật tay, cứ lâng lâng thế nào ấy. Đã lâu lắm rồi em mới được ở gần chị như lúc này.

- Cho chị mượn máy chút nha!

- Dạ! chị cứ tự nhiên.

Chị L kéo máy về phía mình rồi vào Chrome. Lúc này em cũng chẳng quan tâm chị mượn máy làm gì, chỉ chăm chú nhìn trộm chị thôi. Nhìn cặp mắt, cái mũi, đôi môi, mùi hương trên người chị thoang thoảng xung quanh em, sao mà thơm thế không biết, không phải mùi nước hoa đâu mấy thím, em gọi cái này là mùi con gái đấy (Mùi dầu gội + Mùi quần áo trên người). Nhìn một hồi thì em quay sang phía laptop xem chị đang làm gì. Hóa ra chị ta đang download mấy cái clip ca nhạc.

- Em ơi! Mình down xong rồi dzô đâu coi em?

Em di chuột vào thư mục Downloads rồi chọn Videos để mở clip ca nhạc cho chị coi. Vừa click vào thư mục Videos em giật bắn người, em quên là mấy cái phim xxx em down về cũng quăng vào mục Videos theo mặc định. Nhưng đã quá trễ, bao nhiêu hình ảnh khiêu dâm trong mấy file video hiện lên một đồng, em cuống cuống Alt+F4 thoát ra nhanh. Chị L thì làm bộ lấy điện thoại ra bấm, em thì ngượng chín mặt. Sao cứ mỗi lần gặp chị L, là y như rằng mấy chuyện bậy bạ cứ xảy ra một cách bất đắc dĩ. Em lúc này chỉ biết kéo máy về phía mình, xoay lại, vào thư mục đó cut clip ca nhạc của chị ra ngoài desktop rồi bật cho chị xem. Đoạn rồi xem xong, chị L lấy điện thoại, mở hình con chó ra khoe với em. Nhiều hình lắm, có cả hình chồng chị, nhìn rất đứng đắn, tầm 35 tuổi. Mấy tấm hình chụp 2 vợ chồng mà em cứ thấy giống như hai bố con vậy, nói thiệt là em thấy chị L trẻ ngang ngửa với con bé Lacoste ấy chứ. Hai chị em xem hình giết thời gian được một hồi thì cũng chẳng còn gì làm, em bắt chuyện với chị:

- Chị đi làm như vậy, chồng chị cũng đi làm rồi ở nhà ai canh bé?

- Có bà ngoại ở nhà canh mà!

- Hai vợ chồng chị bận rộn vậy, một ngày chắc gặp nhau ít lắm.

- Ừa! Thì vì tương lai con nên cũng ráng thôi em.

Nghe chị L nói thế, em cảm thấy mình xấu hổ thế nào ấy, người ta có gia đình, đang xây dựng tổ ấm như thế, mà em thì lại tơ tưởng về chị mấy ngày vừa qua. Cũng không trách em được, các thím thử mà lơ nhìn thấy một người con gái đẹp khỏa thân xem có rơi vào tình trạng đầu óc bị ám ảnh không.

Mưa ở ngoài vẫn chưa dứt, đã 9h tối rồi. Đang ngắm mưa rơi, nghe nhạc du dương thì chị L đứng dậy bảo em:

- Em xuống đây dzới chị!

Cái giọng nghe ngọt xớt, cứ như lời mời gọi vậy, em theo bản năng đứng dậy đi theo chỉ về hướng cái quầy. Đi đằng sau nhìn chỉ từ trên xuống dưới cơ thể chỉ làm em rạo rức, em lại có những ý nghĩ điên rồ trong đầu: ‘Không biết chỉ gọi mình xuống làm gì, có khách nào đâu, ly cũng rửa xong hết rồi, không lẽ chỉ muốn làm gì mình sao’. Hai chị em đi vào quầy, sau quầy là một khoảng trống đủ cho hai người nằm ngủ ấy chứ. Em lại bắt đầu nghĩ bậy, tim đập thình thịch. Chị L mở tủ lấy ly rồi café ra, cùng nhiều nguyên liệu khác bày lên bàn trong quầy.

- Để chị dạy em pha café với đồ uống luôn.

- Dạ!

Em thở phào, nhẹ nhõm hết cả người. Rồi hai chị em cùng tập pha café, trong lúc dạy em pha, chỉ cứ hay nắm, chạm vào tay em lắm, lâu lâu đứng gần gần nhau, ngực chỉ chạm vào lưng em mấy lần. Lúc này thì mùi café hòa lẫn với mùi hương của chị, tạo cho em một cảm giác lâng lâng khó tả. Em tự hỏi không biết chỉ có tình ý gì với em không, mấy cái chạm tay, chạm ngực của chỉ cứ làm em hoài nghi, hoặc là em ngộ nhận chăng..?

Đoạn em đang tập trung pha thử món Đá tuyết ca cao thì không thấy chỉ loay hoay nữa, em thấy hơi yên tĩnh nên nhòm lên chỉ xem đang làm gì. Lúc này ánh mắt của chỉ làm em hơi sợ, chỉ nhìn em chăm chăm, dường như nhìn lâu lắm rồi. Nhìn không chớp mắt, môi hơi hé hé, nhìn kiểu như mê mẩn vậy đó mấy tím. Em không dám nhìn chỉ lâu, liền cúi xuống pha tiếp. Một hồi sau chỉ đi khỏi quầy về hướng nhà vệ sinh, chắc là đi vệ sinh. Chỉ đi khỏi, em thở phào một cái thật mạnh, lúc này dường như muốn nín thở luôn, chỉ cứ nhìn em chăm chăm, ánh mắt lạ lắm, không giống như mọi hôm. Em thầm nghĩ trong bụng: ‘Không lẽ chỉ thích mình ta? Không lý nào, người ta có chồng có con cả rồi, lẽ nào lại thích một thằng nhóc như mình, chỉ là người đang hoang mang’. Đang nghĩ vợ vẫn thì nghe tiếng chỉ vọng lên:

- N ơi! Xuống chị biểu

Quái lạ! Đi toilet mà kêu em xuống làm gì? Em bắt đầu hoài nghi, nhưng sự tò mò, cảm dỗ đã thôi thúc em đi xuống toilet. Cửa toilet mở, chị L đang đứng ở trong, chỉ nhìn về phía em:

- Dạ! có gì không chị?

- Em sửa cái cần xả nước được hong? Chị dội hoài không được.

em nhìn xuống bồn cầu, thấy nước có màu vàng, chỉ vừa tiểu xong thì phải. Quái lạ! có vẻ hơi trơ trẽn, chỉ không biết ngượng hay sao mà còn kêu em vào sửa. Ít ra thì cũng phải lấy thau nước dội đi cho sạch sẽ rồi hẳn gọi em vào chứ. Em tự hỏi không biết chỉ sơ ý hay là cố ý đây. Em cũng giả bộ không để ý.

Em mở nắp bồn loay hoay với cái cần xả, chị L thì đứng đó xem. Em nói:

- Chị lên nhà canh quán đi, không người ta vô lấy đồ hết bây giờ...

- Chị khóa cửa rồi, giờ này không ai vào uống nữa đâu. Đứng đây với em cho dzui!

Nghe đoạn này em dựng cả da gà lên, trong người cảm thấy hơi nhột...Rồi em nhận ra, một nam, một nữ trong một cái toilet.

Đoạn rồi em cũng sửa xong cái bồn cầu, gạt nước dội nước tiểu của chỉ đi. Em đứng dậy định lên nhà trên. Đột nhiên chị L chặn em lại.

- Ủa? Sao vậy chị?

Chị L không nói gì, ngược mặt lên nhìn em một cách đăm đỏi. Em không hiểu chuyện gì đang xảy ra cả, chỉ biết im lặng, đứng như tượng nhìn chỉ, chị L từ từ sấn tới gần em, rồi đứng sát vào người em luôn, em mất đà trượt chân về bước tường đằng sau, chỉ cũng sấn tới sát bức tường, hai người đối mặt nhau, không khí lúc này nóng dần lên, chỉ nghe tiếng thở từ phía hai người. Cả cái toilet em chỉ toàn ngửi thấy mùi tóc của chỉ. Em đang hoang mang thì chỉ nhướn người lên kề môi vào môi em...

6. Chương 6: Tôn Trọng.

Chị L kề môi vào môi em, nắm chặt hai tay em, em lúc này như hóa đá, mắt mở thao thao nhìn chỉ, chị L lúc này mắt nhắm chặt, còn miệng thì cứ “cạp, cạp” vào môi em không ngừng, lúc này đây trong đầu em nghĩ ngợi loạn cả lên:

‘Chị L làm gì vậy, chị đã có chồng rồi mà’

‘Tại sao chị chọn mình, chị có ý với mình từ bao giờ’

‘Mình nên làm gì đây?’

‘Mình không muốn làm kẻ phá hoại gia đình người khác’

‘Hay mình tới luôn, có ai biết đâu’

Bao nhiêu suy nghĩ đó dồn dập trong đầu em, khiến em không thể nhúc nhích được nữa, em không biết mình nên làm gì đây, não và tờ rym em đang đấu tranh quyết liệt. Môi em giờ đã ướt nhẹp, em cảm nhận được tay chị L đang mò mẫm tới thắt em của em. Em giật mình và quyết định dừng lại tại đây. Em đẩy chị L ra thật mạnh.

- Ô...Ồ.....m, thôi em còn phải về học bài.

Chị L bơ phờ nhìn em...

- Em...Em không thích chị hả?

Em gạt đi, đi thẳng ra ngoài quán, cất laptop vào balo đương định về nhà. Chị L bước ra can.

- Đợi tạnh tỳ rồi dzề, mưa lớn đi dzề nguy hiểm lắm!

Em mặc kệ, chẳng dám nhìn chỉ nữa, ra cửa mở khóa rồi đóng cửa lại, lấy xe rồi phi thẳng một mạch về nhà, ướt như con chuột lột.

Tối hôm đó em không tài nào ngủ được, em cứ bứt rứt trong lòng, một mặt thì không muốn làm kẻ đốt nhà, một mặt thì không cưỡng lại được sức quyến rũ của chị L, em bắt đầu cảm thấy tiếc cho cái “cơ hội” đó, nằm trên giường trần trọc mãi tới 3, 4h sáng thì ngủ lúc nào không hay.

Sáng hôm sau đi học trễ, ngủ gật trong lớp, mặt mũi như thẳng ngiên. Lúc về còn bị quẹt xe té lăn quay ra nữa. Vừa đến nhà thì em có tin nhắn, mở điện thoại ra xem.

‘A oi! e bị mat xe dap roi

ty nua a wa cho e

di lam luon dc ko’

Thì ra là con bé Lacoste, tội nghiệp, có chiếc xe đạp để đi học, đi làm cũng bị mất, dkm mấy thằng ăn trộm.

Em vào nhà tắm rửa ăn cơm rồi tranh thủ đánh một giấc tới 1h trưa rồi dậy thay đồ đi làm.

Em ghé nhà con Lacoste. Con chó mập sủa um sùm cả lên.

Con Lacoste bước ra mắng

- Lu! im.

Con chó im bặt, lúc này em mới nhìn con Lacoste. Ba má ơi, nó đang mặc đồ phi, Khá hử, hai trái bưởi nằm rồi đập thẳng vào mắt em các thím ạ . Bây giờ thì em mới hiểu lí do nó phải mặc cái áo thun rộng thùng thình khi đi làm rồi. Nó ra cổng bảo em:

- Anh chờ em chút! ủa xong cái áo em ra liền.

Nó nói gì mặc kệ, em bị hai trai bưởi hút hồn rồi. Đoạn rồi nó vào nhà. Em đứng ngoài đợi, con chó mập nhìn em chăm chăm.

Khoảng 5 phút sau nó ra, mặc bộ đồ bán hàng như thường ngày, áo rộng, quần tây đen. Em chở nó đằng sau nhiều khi thắng gấp, nó đập vào lưng phê vãi mấy thím ợ. Rồi cũng đến chỗ làm, em nhìn thấy chiếc Vespa màu trắng của chị L đậu ở đó, biết chỉ đang ở trống, cũng ngại gặp nhưng thôi, mình không làm gì có lỗi hết nên không phải lẩn tẩn. Vào trong quán thì thấy hai thằng ôn kia đang vây quanh chị L chém gió. Em bước vào, chị L nhìn em thẹn thùng rồi quay sang nói chuyện với hai thằng kia tiếp. Em thì lạnh lùng vào cất balo rồi làm việc cùng Lacoste. Hai thằng ôn kia thấy em chở con Lacoste tới thì liền chọc ghẹo.

Thằng mặt mụn bảo:

- Ôi giỏi ôi! Chúng nó cặp bồ rồi bà con ơi

Chị L liền nhìn về phía em và Lacoste, chỉ nhìn em chằm chằm. Em nói đỡ

- B.N bị mất xe nên em tiện đường chở nó đi làm luôn, bồ bịch gì anh.

Rồi em quay sang hỏi Lacoste:

- Vậy 8h anh chở em về luôn hen.

- Thôi hôm nay em xin chị L cho làm tới 10h luôn, đỡ mắc công anh đi lại, hôm nay cũng không có bài tập gì.

- Ủ..Ừa! tùy em.

Ngày hôm ấy cũng không có gì là đặc biệt, ca tối có thêm con Lacoste nên em cũng đỡ ngại khi ở gần chị L hơn.

Rồi thì hết giờ làm, em với con Lacoste về trước, chị L thì ở lại coi sổ sách gì đấy.

Lacoste lên xe em chở, đi được một khoảng, đường khá vắng, bỗng nó vòng tay lên ôm eo em...

7. Chương 7: Nảy Sinh Tình Cảm

Con Lacoste ôm chặt em trên xe, nó nói to:

- Anh chạy chậm chậm thôi, em sợ!

Vì đường vắng nên em có chạy hơi nhanh, lỗi em. Chợt nghĩ tới con Lacoste, tội nghiệp làm lụm vắt và quá mà trời chả thương, lấy đi chiếc xe đạp của con nhỏ. Em tấp vào một quán cơm tấm đêm trên đường.

- Vô ăn cơm rồi về hen!

Con Lacoste chẳng nói gì, nó bước xuống xe đứng thừ ra đó, em đậu xe gọn gang vào thì quay ra vẫn thấy nó chưa ngồi vào bàn ăn.

- Vô ngồi đi em.

Em phải nắm tay nó kéo vào nó mới chịu vô ngồi.

Đoạn rồi em với nó ăn cơm. Em hỏi:

- Em có nick yahoo không?

- Có, mà em ít lên mạng lắm.

- Cho anh xin đi.

Nó lấy giấy bút ra ghi cho em.

‘nguyen*****1209’

Em nhìn nick nó thì thấy 4 số cuối, em đoán chắc là ngày sinh của nó.

Đoạn rồi em trả tiền cơm rồi chở nó về nhà.

Đêm đó em nằm trần trọc mãi, em lại nghĩ đến chị L, em cảm thấy hối hận khi “từ chối” chị. Nói thiệt với các thím nếu như chị L không có chồng con thì em sẽ chơi tới bến luôn ấy chứ không lưỡng lự đâu. Em nghĩ tới vấn đề nếu như có làm cũng có ai biết, chỉ có hai người ở trong quán thôi mà, đóng cửa tiệm rồi ở trông làm gì ai mà biết được. Em dần dần có những ý nghĩ đen tối trong đầu, em mong chị L sẽ mời gọi em lần nữa, và lúc đó, em sẽ chẳng thể từ chối đâu. Nghĩ vẩn vơ một hồi thì ngủ thiếp đi.

Như thường lệ, 4h sáng dậy chạy bộ và tập tạ. Đi học rồi trưa về nghỉ ngơi, 01:15PM lại chạy qua nhà con Lacoste đón nó đi làm.

Ngày hôm nay cũng làm việc bình thường, ngoài việc được anh K (chủ quán) tặng mọi người vé đầm sen nước chủ nhật này. Vậy là vừa dc nghỉ một ngày, vừa dc đi chơi free. Theo em biết là có chị L, con Lacoste, 2 thằng ôn dịch, em và 2 đứa ca sáng đi chung với anh K. Ngày hôm đó cũng ko có gì đặc biệt thêm.

Rồi tới ngày chủ nhật, mọi người có mặt tại Đầm Sen nước lúc 8h30AM. Hai thằng ôn dịch rất bất nháo, cười nói vớ vẩn suốt. Có hai người mới gặp lần đầu là 2 đứa làm ca sáng, cả hai đều là nữ hết, cũng xinh, nhưng không bằng chị L và con Lacoste. Rồi mọi người vào cổng, gửi đồ. Hai con ca sáng mặc bikini, con Lacoste thì áo thun trắng với quần ngắn, chị L mặc bikini. Ta nói chị L là nổi bật nhất luôn, hai thằng ôn dịch thì mặc quần đùi cởi trần, em thì vì có xăm mình nên mặc áo thun đen với quần đùi để che, mắc công bị sếp kì thị. Không biết chị L mặc bikini để quyến rũ em hay không, nhưng chỉ đã thành công rồi đó, Body phải nói là chuẩn không cần chỉnh, da trắng, mịn màng nhìn mà muốn cắn cho phát, vòng ngực thì thua con Lacoste chút. Em thề với mấy thím em nói mọi người chị L có con rồi thì đổ ai tin, nhìn cứ như teen girl ấy.

Mọi người cùng nhau đi hồ tạo sóng chơi, hai thằng ôn kia cứ dìm nước chị L, rồi chuyển sang dìm con Lacoste. Em đang ngồi phao thì chúng nó lật phao em rồi nhấn nước, hai thằng ranh ấy sức vóc chẳng bằng ai nên bị em dìm lại một lúc 2 thằng sặc vãi cả nước ra. Một hồi sau em thấy con Lacoste nó cứ ngồi dưới nước, thò cái đầu lên mãi, em tới dìu nó dậy đi chỗ khác chơi thì nó không chịu, em cũng chả hiểu nó bị gì. Em bực quá ầm nó lên luôn, nó vùng vẫy đòi xuống, em đặt nó xuống thì đã hiểu ra vấn đề. Nó đi bơi mà mặc áo trắng, nước dính vào thấy hết cả bên trong. Hôm đó nó mặc áo lót màu hồng, cái áo thun ướt dính sát vào lộ hai trái bưởi năm roi ra làm em cũng rợn rợn thay. Em thấy thế liền cởi áo em cho nó mặc, áo em màu đen che được 100%. Lúc này là lúc nở mũi nhất của em mấy thím ạ. Bình sinh em ngực nở, 6 múi, body nói thiệt là kha khá, em tự hào lắm.

Hai thằng ôn kia trầm trồ nhìn em dữ lắm, con gái đi ngang qua cũng nhìn em chằm chằm. Hai đứa ca sáng còn kêu em lại chụp ảnh với chúng nó nữa. Thôi, khoe thế đủ rồi. Tới trưa, mọi người tập trung lại ăn cơm. Ai cũng đói rã ruột, ăn lấy ăn để, vui lắm. Ăn xong thì anh K gọi mọi người ra chụp hình, hai thằng ôn chụp chung với chị L lia lịa, chụp với em nữa, nói chung 2 thằng ấy tấm nào cũng có mặt. Đoạn rồi em thấy Lacoste ngồi tự kỷ một mình, em đến ầm nó lên rồi anh K chụp ột tấm đẹp hết chỗ chê. Chị L chụp xong với hai thằng kia thì nín tay em lại chụp một tấm hai người. Em thì vẫn còn hơi ngại chỉ. Đoạn rồi mọi người cùng đi dòng sông lười lần cuối trước khi về.

Một ngày đi chơi khá vui. Ai cũng mệt lã.

Về đến nhà, vào phòng ngủ, em lại bị hình ảnh chị L mặc bikini ám ảnh...Thế là khăn giấy, gel bôi trơn chuẩn bị sẵn ra đây

8. Chương 8: Cá Sấu Rình Ngan Vịt

Thời gian trôi dần, sáng dậy tập thể dục, đi học, trưa về nghỉ, chiều đi làm, tối đi về. Một vòng tuần hoàn cứ xoay mãi. Em cũng trở thành xe ôm cho con bé Lacoste luôn. Vui thì 8h tối em chở nó về trước, buồn thì 10h nó về với em. Trong thời gian qua ngày nào cũng gặp chị L ở quán, em ngày một rạo rức nhưng ráng kiềm chế rồi tối về xử một mình. Em với chị L dần dần cũng nói chuyện lại bình thường, không còn ngượng ngùng như trước nữa.

Hôm đó là ngày 12 tháng 09 năm 2011. Em rất tâm lý, em biết hôm ấy ắt hẳn là sinh nhật Lacoste mặc dù vẫn bản khoan 4 số 1209 là nó ghi theo ngày tháng của bên mình hay bên Mỹ, nếu bên Mỹ sẽ là ngày 09

tháng 12. Em đoán liều là 12 tháng 09 rồi sau khi đi học về, em ghé tiệm thú bông trên đường CMT8 mua một con gấu nhỏ rồi nhờ người ta gói quà cho vào hộp đèn lồng.

01:15PM, như thường lệ, em đến đón Lacoste đi làm, con chó mập dường như đã quen em, nó không sủa nữa. Lacoste vừa ra khỏi cổng thì em đưa ngay hộp quà cho nó nhằm tạo bất ngờ.

- Sinh nhật vui vẻ.

Nó ngơ ngác nhìn em các thím ạ, trông buồn cười lắm.

- S...Sao anh biết hôm nay là sinh nhật em?

- Thì hôm nọ em cho anh nick chat, anh thấy bốn số cuối là 1209 nên đoán đại là ngày sinh của em đó mà.

Đoạn rồi em trao quà cho nó, nó cầm một hồi thì rưng rưng nước mắt mấy thím ợ.

- Cảm ơn anh!

- Không có gì!

- Để em vô cất rồi ra liền.

Nó chạy một mạch vào trong nhà, em không nghĩ nó lại xúc động đến vậy, nó sống nội tâm, chắc cũng ít bè bạn mà nhớ tới sinh nhật. Tội nghiệp.

Một lúc sau nó chạy ra, mắt nó lấm lem như vừa mới lau nước mắt xong, nó chẳng nói gì, leo lên xe luôn.

Đoạn rồi cả hai tới quán, rồi bắt tay vào làm việc. Làm hung hục cho tới khoảng 6h kém thì quán vắng khách, hai thằng lượn dạn như thường lệ đi về lúc 6h. Em hỏi con Lacoste:

- Hôm nay mấy giờ em về?

Nó suy nghĩ một hồi

- Hôm này bài tập nhiều lắm, 8h em về!

Cái laptop của em từ cái ngày bị chị L “cưỡng hôn”, lúc chạy về trời mưa không để ý làm ướt, hư mẹ cái máy. Nên gần đây mỗi khi muốn lên mạng thì em hay mượn laptop của chị L. Lúc này chị L đang ngồi làm sổ sách, laptop để không, em liền đến hỏi mượn. Chỉ cho phép rồi em ngồi vào chơi. Thì cũng vào ba cái trang báo để đọc rồi lướt 9gag xem truyện cười. Đang lướt ngon thì chỉ dẫn em:

- Đừng có dzô ổ E của chị nha em!

Chẳng biết chỉ muốn em vào hay không mà nói như thế kiểu như dẫn đường cho em vào đấy chứ. Tò mò, đợi chỉ bận rộn thì em lén vào xem có gì. Ngoài các thư mục như Program Files, hóa đơn.v.v. ra thì em đặc biệt chú ý tới một thư mục được đặt tên là “1”. Em click vào thử thì bồng cả mắt. Hình chỉ tự sướng của chỉ đủ mọi tư thế, em liếc nhìn chỉ thì vẫn đang lu bu với đồng giấy tờ nên coi tiếp. Có cả hình chụp cận cái ấy nữa mấy thím ạ. Đoạn rồi em thấy ngày chụp trong file hình là ngày 10 tháng 9 2011, cách đây 2 ngày. Quay lại với mấy tấm hình, nhìn mà nóng người luôn mấy thím ợ, em hơi ớn vì cảm thấy chị L hơi “dâm”. Nhưng vì thế mà em mới bị kích thích. Đoạn rồi chị L đi tới chỗ em, em mau tay tắt đi, rồi bật cửa sổ Chrome lên vờ coi báo. Chị L và ngồi cạnh em.

- Cho chị mượn máy chút nhé, nhanh lắm.

- Máy của chị mà!

Chỉ cười, rồi vào xem ba cái hồ sơ gì ấy. Lại cái mùi hương ấy, làm em xao xuyến...Hồi nữa chỉ tự cởi áo vest ngoài ra, bên trong mặc áo 3 lỗ màu trắng bó sát. Lúc cởi ra cũng có nghe mùi nữa các thím ợ, mùi thơm hòa lẫn với mùi cơ thể chỉ. Cởi xong chỉ xem file hồ sơ tiếp. Hình như chỉ đang quyến rũ em hay sao đó mấy thím ợ. Em thực sự chịu không nổi. Rồi chỉ quay lại bàn làm việc, để mặc em với cái laptop. Em thì đang tự hỏi chỉ có còn muốn em hay không, những hành động vừa rồi là ý gì? Rồi khách khứa vào, em bắt tay vào làm việc.

Bây giờ đã là 7h30, em thật sự chịu hết nổi rồi mấy thím ợ, em dự định hôm nay sẽ cùng chị L tới bến luôn. Hôm nay đúng là ngày tốt nhất, hôm nay chị L nhá hàng em, rồi con Lacoste sẽ về lúc 8h. Thời gian còn lại sẽ là của riêng em và chị L.

Em chờ từng giây phút một, đúng 8h, con Lacoste cũng thu dọn xong, em chở nó về nhà ngay và luôn.

Trên đường về nó cảm ơn em mãi về món quà sinh nhật.

Sau khi nó vào nhà, em phi hết tốc lực về quán café đúng 8h20. Quán chỉ có 2 người khách. Chị L đang đứng xếp ly. Em đi tới quầy, tới gần chị L sau đó đứng đằng sau chị, từ từ vòng tay ôm eo chị, thằng nhỏ của em lúc này đã nổi dậy khỏi ghế, em cố tình cho nó chạm vào người chị. Chị L chỉ đứng yên, không làm gì cả, cả hai hiểu ý, đợi khách về hết sẽ chiến sau. Lúc này em có thể cảm nhận được nhịp tim của em và của chị luôn đẩy các thím ợ.

Và rồi...vị khách cuối cùng đã về, âm nhạc du dương, ánh đèn vàng lãng mạn, em trở lại quầy sau khi tính tiền, hai ánh mắt nhìn nhau đắm đuối, chị L đến bên em rồi cả hai trao hôn, càng ngày càng mạnh bạo, cả hai vừa hôn vừa đi thẳng vào toilet rồi đóng cửa lại, khóa chốt. Em biết là các thím mong chờ giây phút này lâu lắm rồi, và đúng vậy, nó đã xảy ra, em đã tới bến với chị L trong toilet. Em xin không tả chi tiết cảnh đó nhé.

Cả hai vả hết cả mồ hôi, đang đến lúc gây cấn thì bỗng có giọng từ bên ngoài vọng vào:

- Anh N ơi! Chị L ơi!

Đó là giọng của con Lacoste. WTF, nó làm gì ở đây!?

9. Chương 9: Cá Sấu Lên Bờ

Nghe giọng con Lacoste sang sảng gọi, em với chị L sợ hãi cả ra. Em thì thầm:

- Hồi này chị có khóa cửa ngoài chưa!?

- Chị quên!

Thật là lúc đó quên thật, khách vừa ra là em với chị đã tranh thủ rồi. Thật là tai hại, con Lacoste nó tới đây làm gì, em đã chở nó về rồi cơ mà. Chưa kịp finish thì nó làm cho teo cả tờ rym lại. Em với chị L đợi xem tình hình thế nào chứ chưa dám ra ngoài. Bỗng nó vặn cửa Toilet, em với chị L giật bắn người lên, cũng may là lúc này có khóa lại nên không sao.

- Anh N ở trong này hả, hay chị L?

Em lúng túng một hồi rồi đáp lại:

- Ủ, anh đang đi vệ sinh? Sao em lại ở đây?

- Em để quên cuốn tập nên bắt xe ôm chạy lên lấy về học cho kịp.

- Sao không gọi anh lấy cho?

- Thôi, mắc công anh.

Tình hình có vẻ ổn...

- Anh ơi, chị L đâu rồi, trên quán không có ai coi hết!

- Ờ...U...Ủa, lúc anh vô đây chỉ còn ở ngoài mà! Chắc đi mua gì ăn rồi đấy. Em lên nhà trên canh quán dùm anh, anh ra liền.

Em với chị L ở trong nhẹ nhàng mặc đồ lại đàng hoàng.

- Ủa! để em lên

Em khom xuống nhìn qua cái khe cửa để chắc chắn nó đã lên nhà trên rồi mới dám mở cửa ra, em mở thật khẽ rồi đi ra một mình, để chị L núp ở trong. Em lên nhà, nó thấy em thì liền đi xuống nhà vệ sinh, em vội nín nó lại.

- Em đi đâu vậy?

- Em đi vệ sinh.

Em lúng túng...

- À...Ừm, hồi nãy anh đi vệ sinh, mà cái cái cần gạt nó hư rồi, không dội cầu được, còn y nguyên ở trong, em đừng có vô... 9h15 rồi, em về học bài đi, anh coi quán được rồi. Đoạn rồi em dẫn con bé ra đầu hẻm bắt xe ôm rồi trả tiền dùm nó luôn.

Xong xuôi em trở về quán, chị L đương thu dọn quán, em đến phụ chỉ. Được một hồi thì cả hai đóng cửa thật kỹ, kéo màn lại hết rồi tiếp tục đắm chìm trong hoang dại trên chiếc ghế sofa dài của quán, các thím không tưởng tượng nổi độ “dâm” của chị L như thế nào đâu. Đoạn này em cũng xin không viết chi tiết nhé

Khoảng 10h30 cả hai mới bắt đầu về.

Đêm đó mũi em cứ thoảng thoảng mùi hương trên cơ thể chỉ, em nhớ rõ từng mùi trên từng bộ phận...

Em cảm thấy có lỗi với gia đình chỉ, nhưng rồi tự an ủi mình bằng cái lý thuyết là chị L và em cũng là vì sinh lý thôi. Em nhắm mắt lại, tưởng tượng đến chị L rồi ngủ thiếp đi.

Sáng hôm sau em nhận được tin nhắn của anh K báo rằng cả quán sẽ tạm nghỉ bán trong vòng 1 tuần để sơn sửa, trang trí lại quán. Thế là đi học về là ăn cơm rồi nằm phịch xuống giường mà đánh một giấc cho đã. Ăn no là ngủ, em ngủ lúc nào không hay.

Chợt giật mình vì tiếng điện thoại reo, nhìn đồng hồ đã thấy 3h chiều rồi, nhìn vào điện thoại thì thấy con Lacoste gọi. Em bắt máy

- Anh nghe!

- Anh rảnh không?

- Ồ...Ờm, anh mới ngủ dậy, cũng không bận gì.

Em nghĩ chắc nó lại nhờ chở đi đâu đó đây.

- Chút nữa anh...qua nhà em chơi nhé, em có nấu cà ri gà, anh...qua ăn chung với em nha.

Em bắt ngờ mấy thím ạ, không ngờ nó lại mời em qua nhà ăn cà ri đấy, mà cái giọng nó nhút nhát, rụt rè lúc mời em thấy thương lắm mấy thím ợ.

Đoạn rồi em rửa mặt, thay đồ, áo thun và quần jeans, đơn giản, gọn gàng. Rồi lên xe phóng sang nhà con Lacoste.

Đậu xe trước cửa nhà, con chó mập giờ đã mừng em chứ không còn sủa nữa, hồi sau con Lacoste ra mở cổng. Cha mẹ ơi, lại là bộ đồ phi nó hay mặc ở nhà, lộ hết cả hai trái bưởi và cái đùi trắng mịn.

Em dắt xe vào cổng để đó, Lacoste khóa cổng rồi cả hai cùng vào trong nhà. Ngôi nho nhỏ nhưng gọn gàng ngăn nắp lắm mấy thím ợ, phòng khách nằm đầu tiên, có cái ghế gỗ dài, phía trước là một cái bàn gỗ, hai cái ghế đơn đặt ngay hai đầu bàn. Sâu bên trong là nhà ăn, kế bên là nhà bếp.

Đoạn rồi nó dẫn em vào nhà ăn rồi em ngồi xuống cái bàn ăn tròn. Nó sang nhà bếp kế bên mở nắp nồi cà ri ra múc 2 tô. Công nhận là cà ri rất thơm mấy thím ạ, nghe mùi đã chảy dãi rồi. Em thấy nó loay hoay quá nên đến phụ nó, em bưng 2 tô cà ri lên bàn ăn, nó cũng ngồi xuống bàn.

- Ủa mẹ em đâu, để anh tới chào bác một tiếng.

- Mẹ em về quê rồi, mai mới về.

WTF ! Vậy là chỉ có mình em với nó ở nhà. Em tự hỏi nó rủ em qua để làm gì, có khi nào nó có ý đồ giống chị L không? Lúc này em cũng khoái chí lắm mấy thím ợ, vì thấy mình được nhiều gái thích. Thế rồi em hỏi nó thử:

- Sao hôm nay rủ anh qua ăn cà ri vậy?

Mặt nó ngại ngại mấy thím ợ, khám dám nhìn em nữa.

- T...Thì em nấu nhiều quá nên gọi anh qua ăn phụ.

Đệt! phũ vãi. Thế là ra nó mời em qua để ăn trừ hao. Đoạn rồi cả hai ăn cà ri, nó nấu cay lắm mấy thím ợ, cay mà ngon nên cứ ăn lấy ăn để, em ăn mà vã hết cả mồ hôi. Ăn xong em ngược lên nhìn nó thì Ồi giời ôi! Mấy thử tưởng tượng cơ thể con gái lúc đổ mồ hôi xem, mồ hôi cứ chảy từ mặt xuống ngực, da em nó bóng lên như thoa dầu ấy mấy thím, làm cái khe núi càng thêm hấp dẫn, trong giây phút này em nhận ra nó còn dễ thương hơn chị L nữa.

Ăn xong nó dọn cho em, lúc nó tới cạnh em rồi nhướn ta lấy cái tô của em lên, cái cổ nó sát gần mặt em mấy thím ợ, con Lacoste cũng có mùi thơm riêng, có lẽ nó dùng dầu gội khác với chị L, lúc nó lấy tô lên vô tình tay nó quẹt vào má em dính hết cả mồ hôi vào, cảm giác thích thích mấy thím ợ. Đoạn rồi nó nói em ngồi chơi tý, nó đi tắm, đi tắm là đúng đấy, ăn có tí cay mà đổ mồ hôi như suối. Em lên phòng khách ngồi xem Tv, nghe tiếng nước chảy từ phòng tắm làm em bồi hồi, em bắt đầu hình dung cơ thể con Lacoste lúc tắm. Trong giây phút em định tới nhìn lên nó tắm mấy thím ợ, rồi gạt đi.

Trong lúc chờ nó tắm, em đi lòng vòng tham quan nhà nó, em thử lên gác chơi, trên gác có hai phòng, em đoán căn phòng có dán hình Đô rê mon ở cửa là phòng nó rồi. Em nghĩ nó tắm còn lâu nên tò mò mở cửa vào trong xem, Căn phòng đơn giản lắm mấy thím ợ, một cái giường nhỏ, một cái bàn học, một cái tủ, hết. Giấy khen được đóng khung vàng treo ngay ngắn trên tường, con này học giỏi vì mấy thím ợ. Đoạn rồi em thấy trên bàn học nó có tấm hình em ẵm nó chụp ở Đầm Sen Nước. Em dự là nó thích em rồi chẳng, rồi nhìn kỹ lại thì còn mấy tấm khác nó chụp với mọi người trong quán nữa chứ không riêng gì em. Em ngồi phịch xuống giường nó rồi ngã người nằm xuống luôn. Giường con gái không biết sao mà thơm thế các thím, gối cũng thơm, chăn cũng thơm, em cứ nằm lăn lóc trên giường để mùi hương đó tỏa ra, thích lắm mấy thím ợ. Đang nằm thì tay em chạm vào cái gì đó giống như miếng vải nhỏ, em cầm lấy đưa lên mặt xem thì mẹ ơi, là cái quần sịp.

Một cái quần sịp màu trắng có ren. Em ngồi dậy, cầm cái quần sịp đi đến bàn học ngồi ngắm, trong đầu em chợt nghĩ đến việc ngửi nó thử, bất thành linh em nghe tiếng bước chân lên gác, em vội nhét cái quần sịp vào túi rồi vội đang coi hình.

- Anh ở đây hả?

- Ồm! Em tắm lâu quá, nên anh...lên đây ngồi chơi. Anh vô phòng em mà không xin phép, anh xin lỗi nhé. (gãi đầu)

- Không sao!

Đoạn rồi nó vào phòng, ngồi xuống giường nhìn em.

- Phòng em hơi bừa bộn, anh đừng cười nha!

- Trời! phòng anh còn bừa bộn hơn em gấp trăm lần.

Đoạn rồi hai người im lặng, em vờ xem hình, còn nó cứ ngồi thừ ra thế.

- Anh ơi! Em tâm sự với anh được không?

Em bắt đầu ngạc nhiên

- Ừ!

- Em...Em đậu đại học rồi!

Em nghe nó nói mà mừng thay nó luôn

- Chúc mừng em nhé!

- Em...Em cảm ơn anh nhiều lắm!

- Cảm ơn gì!?

- Em đậu đại học cũng một phần nhờ anh đấy, nhờ có anh mỗi ngày chở em đi làm rồi chở em về.

Em tỏ vẻ không hiểu lắm...Nó nói tiếp:

- Bình thường em đạp xe về nhà mệt lắm, học được một tý là đuối rồi, nhờ có anh chở em về nên em học được tốt hơn...

- À...Có gì đâu em!

- Thôi mình xuống nhà đi anh, trên này nóng quá.

Đoạn rồi em đứng dậy đi ra thì thấy trên nóc tủ có con gấu bông em tặng nó. Em cầm lên xem rồi trêu nó

- Gấu ai tặng mà đẹp vậy em?

Nó cười thẹn.

- Anh tặng chứ ai...

Em cười. rồi nó nói:

- Hôm đó có mình anh là nhớ sinh nhật em thôi...Cũng có mình anh để ý tới em thôi...

Nó nói nghe thương lắm mấy thím ợ, em chẳng biết phải làm gì nữa, chỉ đứng yên nhìn nó thôi, rồi bỗng nhiên nó ôm lấy em...

10. Chương 10: Đi Chơi Xa

Lúc này em rồi lắm mấy thím ợ, nó ôm em rồi còn sụt sịt nữa. nó ôm chặt lắm, ngực nó ép vào bụng em phê vài mấy thím ợ. Em chẳng biết phải làm gì lúc này, chợt suy nghĩ trong em: 'Cơ hội chẳng, có giường sẵn đây'. Trong giây phút này đây, em bị mùi hương, bộ ngực, cái giường của em nó cảm dỗ, em từ từ vòng tay qua ôm lại nó, từ từ siết chặt, nó thở hổn hển trong vòng tay em, cứ phập phồng, phập phồng...Trong phòng khá nóng, bây giờ em chỉ cảm nhận được hơi ấm, mùi hương của em, mặc cho không khí oi bức. Lúc này cậu nhỏ của em đã trào cở, em dùng nó ấn vào bụng con bé. Nó lật đặt bụng em ra, nhìn mặt nó hoảng lắm mấy thím ợ, rồi nó chạy thẳng xuống nhà dưới...

Em thừ người ra đấy, chẳng hiểu nổi. Đoạn rồi em đi xuống nhà, nó đang ngồi ở cái ghế gỗ dài ở phòng khách, cúi gầm mặt xuống, không thèm nhìn em một cái. Em ra chào nó.

- Thôi anh về nha!

Nó chẳng nói gì cả, cứ bấm bấm điện thoại.

Em lúi thủi ra lấy xe rồi đi về.

Về đến nhà, em bứt rứt, bồn chồn mãi. Em làm nó giận rồi chẳng, nhưng nó chủ động trước mà, hay là nó chỉ ôm em để bày tỏ lòng biết ơn, kính trọng, hoàn toàn không có ý định kia...Giờ nó giận em rồi, nó đã biết em là một thằng tà dâm, làm sao đây, em đã làm mất hình tượng của mình trong mắt nó.

Em ngồi phịch xuống ghế, thấy có gì cộm cộm dưới túi quần sau, em thò tay lấy ra. Thì ra là cái quần sịp của con Lacoste. Em vội vào phòng đóng cửa lại, rồi nằm lên giường soi cái quần. Nhìn kỹ vào thì có một vết vàng vàng dọc dưới đáy cái quần, em dựng cả da gà lên, ra đây là cái quần dơ, chưa giặt. Lúc này em bắt đầu cảm thấy phẫn khích rồi đấy. Rồi em làm gì với cái quần thì mấy thím tự hiểu nhé. Phải nói mùi của con Lacoste khác với của chị L lắm mấy thím ợ...

Ngày hôm sau, em nhận được cuộc gọi của anh K chủ quán, anh K rủ cả quán sáng mai cùng đi Vũng Tàu chơi 3 ngày 2 đêm, em đồng ý. Em gọi hỏi điện cho Lacoste:

* Tút...Tút...Tút...

- Alo!

- B.N hả em? Anh K mời cả nhóm mình sáng mai đi vũng tàu 3 ngày 2 đêm đó, em đi không?

Nó im lặng một hồi...

- Em không đi được.

Nói xong nó cúp máy luôn . Em xác định là nó đã ghê tởm em rồi mấy thím ợ.

Đoạn rồi em chuẩn bị hành lý rồi đi ngủ sớm. Em tự hỏi không biết chị L có đi không?

Đồng hồ báo thức 4h sáng, em dậy đánh răng rửa mặt rồi xách balo chuẩn bị lấy xe đi ra quán. Đoạn đang nổ máy thì có điện thoại. Lacoste gọi...

- Sao em?

- Anh...Anh qua chở em đi luôn nhé!

Con này làm em bất ngờ hoài mấy thím ạ, khó hiểu nữa. Em vừa bắn khoăn vừa vui vui, rồi chạy sang nhà nó.

Nó đứng chờ sẵn ở cổng, dưới đất để cái balo. Đúng là con gái, nói có là không, nói không là có. Đoạn rồi mọi người tập trung đông đủ ở trước quán. Cả thấy có 8 người như hồi đi Đầm Sen Nước: anh K, 2 con ca sáng, 2 thằng mặt lừ, chị L, Lacoste, em.

Đội hình đi gồm: anh K chở chị L, 2 con ca sáng chở nhau, 2 mặt lừ chở nhau, em chở Lacoste.

Rồi sau hơn 5 tiếng đồng hồ trên xe, tề hết cả tờ rym mấy thím ạ, mọi người đã có mặt tại Vũng Tàu, anh K dẫn mọi người đến một khách sạn 3 sao để nghỉ. Mướn 2 phòng, một phòng cho 4 nam ở, 1 phòng cho 4 nữ ở. Em vào phòng nằm phịch xuống giường mà tận hưởng máy lạnh, quá đuối. Mọi người tắm rửa, ăn trưa rồi về phòng nghỉ ngơi. Trong lúc gặp nhau khi ăn trưa, chị L cứ nhìn trộm em miết các thím ợ. Em về phòng ngủ một giấc thiệt đã.

Đến 3h chiều, anh K gọi mọi người dậy đi tắm biển. Bên phía con trai đã xong xuôi cả, giờ đứng chờ bọn con gái, chả biết là gì mà lâu dữ, chỉ việc thay đồ bơi thôi mà. Khoảng 15 phút sau thì đám con gái ra. Chị L vẫn là người nổi bật nhất với bộ bikini màu xanh chuối, con Lacoste kì này đã rút kinh nghiệm, mặc áo thun màu tối đi tắm biển, còn hai con ca sáng thì đồ bơi hai mảnh.

Ra bãi biển, mọi người chơi đùa rất vui vẻ, có mỗi con Lacoste là ngồi trên bờ vọc cát. Em cũng ngại chuyện hôm trước nên cũng không dám đến rũ nó ra chơi. Tắm biển chán, mọi người lên bờ chơi tử xì đắp cát. Sau nhiều lượt tử xì, em là người thua chót và phải chịu nằm ọi người đắp cát lên người. chị L ngồi ngay phân đầu em, ngược lên là thấy hai bình sữa đập vào mắt liền . Hai con ca sáng thì mất nét phải biết, nó đắp hình tờ rym em cao như núi rồi còn cười toe toét nữa , chả nữ tính chút nào. Đoạn rồi anh K gọi con Lacoste tới chơi thì nó từ chối, không lẽ nó giận em đến vậy ư, mà nếu giận thì tại sao lại đi chung với em, thiệt chả hiểu nổi.

Trời sụp tối thì mọi người rời bãi biển để đi ăn hải sản. Cả nhóm vào một quán ở gần bãi luôn, rồi gọi đồ ăn thức uống, nào là bạch tuộc nướng, tôm cua, lẩu cá, đủ hết cả. rồi bia bọt các thứ, riêng con Lacoste thì uống Coca. Chị L uống hơi nhiều, mặt đỏ hết cả lên. Em liếc sang con Lacoste thì nó cứ ngồi im một mình, chả nói chả cười gì cả. Em liền gấp đồ ăn cho nó.

- cảm ơn anh!

Nó cảm ơn rồi lấy điện thoại ra bấm. Em cũng chả biết nói gì thêm, quay lại chém gió với anh K và mọi người tiếp. Nhậu xong cả nhóm đi dạo trên vỉa hè, đoạn thấy một hàng cây rất đẹp, có cả xích đu nữa, rất thơ mộng. Cả nhóm dừng lại chụp hình. Lúc đó, một con bé làm ca sáng gọi em:

- Anh đẹp trai ơi chụp với em một tấm đi!

Nghe thích lắm mấy thím ạ. Rồi em vào đứng tạo dáng với nó cho con kia chụp, rồi đổi người chụp qua chụp lại, chả con nào thêm chụp với hai thằng lự đạn cả. Đoạn rồi em chợt thấy con Lacoste cứ liếc liếc

em thấy ghê lắm mấy thím ợ. Sau buổi đi chơi mệt lã thì mọi người về khách sạn ngủ. Em đang lim dim thì điện thoại reo, chị L gọi.

- N hả, chị ngủ hong được, em đi hóng mát dzới chị được hong?

chỉ nài nỉ quá nên em cũng ráng đi, dù rất buồn ngủ.

Cả hai đi dọc dưới bãi biển, tám đủ thứ chuyện, gió mát lồng lộng, sóng vỗ rì rào, lãng mạn lắm mấy thím ợ. Em gần giọng hỏi chỉ:

- Bộ chị không yêu chồng chị hả?

- iu chớ!

- Vậy sao chị còn...ây với em?

- Tại em đẹp chai

Giờ em đã xác cm nó định là chị thuộc dạng mê trai rồi. Đoạn rồi chị quay lại nhìn em thắm thiết rồi kéo em vào vách tường gần đó rồi nhẹ nhàng hôn em, cả hai âu yếm nhau một hồi thì chỉ đẩy em vô vách rồi tụt quần xuống và... Em xin không kể chi tiết cảnh này nhé, chỉ có BJ thôi chứ không làm gì thêm hết.

Sáng hôm sau, tới 12h trưa em mới ngủ dậy, em xuống sảnh ăn trưa rồi đi lòng vòng mua ba cái quà lưu niệm. Bỗng em có điện thoại, Lacoste gọi:

- Anh nghe!

- Anh về khách sạn gặp em được không, có chuyện gấp.

- Ờ...Ờ...Rồi ok!

Em về khách sạn gặp nó, nó hốt hoảng nói em:

- Anh chở em về được không?

- Gì! Mới đi chơi được có tý đã về rồi?

- Mẹ em bắt về. Mẹ nói mẹ ở dưới quê thêm mấy bữa nữa nên em mới dám đi. Ai ngờ mẹ về đột xuất, nãy mẹ gọi điện la quá trời.

Em cũng không muốn chở nó về lúc này mấy thím ợ, đi chơi chưa được lâu, đường xa lắm chứ có phải từ quán tới nhà nó đâu.

- Hay anh bắt xe Phương Trang chở em về nhé.

- Không! Em sợ đi một mình lắm, anh chở em về đi.

Nó năn nỉ mãi, rồi em cũng đành phải đồng ý. Em báo với anh K và mọi người rồi 2h chiều hôm đó chở nó về luôn.

Đi trên đường nó cứ gật gù sau lưng em suốt, rồi em hỏi

- Em bị sao vậy!

- Em thấy chóng mặt quá...

Em thấy nó có vẻ mệt thật.

- Hay mình nghỉ tý nha!

Nó không nói gì, em tấp vô một căn nhà nghỉ ven đường. Đoạn rồi vào lấy phòng, em dự định lấy hai phòng cho tiện.

- Chị cho em hai phòng nhé!

Bỗng con Lacoste níu tay áo em

- Một phòng được rồi anh...

11. Chương 11: Cá Sấu Xổng Chuồng

- Lấy một phòng thôi anh, nghỉ chút rồi đi liền mà, hai phòng tốn kém lắm.

Em ngỡ ngàng, không lẽ đây là kế hoạch của con bé, và mẹ nó cũng chả có gọi điện kêu nó về?

- Vậy anh chị lấy 1 phòng hay 2 phòng?

Em đắn đo một hồi.

- Cho em 1 phòng.

Đoạn rồi cả hai vào phòng, cái hơi mát từ máy lạnh tỏa ra làm tan biến mọi mệt mỏi. Em quăng balo xuống đất, nằm phịch xuống giường...Bấy giờ em mới để ý sắc mặt của Lacoste, mặt nó nhợt nhạt hẳn, em vội đứng dậy dìu nó ngồi xuống giường.

- Em thấy trong người sao?

- Em thấy chóng mặt quá...

Dự là nó bị trúng gió rồi, em vội lấy chai dầu xanh trong balo ra xức lên hai thái dương cho nó. Cũng không thấy bớt bao nhiêu. Em hỏi liệu

- Để anh cạo gió cho, trúng gió kiểu này mà không cạo thì nguy hiểm lắm.

Nó không nói gì, có vẻ ngại...

Đoạn rồi nó tự giác cởi áo khoác ra.

- Anh quay mặt chỗ khác đi!

Em liền quay mặt đi, nó định cởi áo chẳng? Đợi một lúc sau thì nó bảo.

- Được rồi, anh quay lại đi!

Em quay lại, con Lacoste đã cởi áo ngoài và áo ngực ra vắt lên giường mấy thím ạ, rồi nó dùng áo khoác che phần trước lại, để lộ cái lưng trắng nõn nà.

- Anh cạo nhẹ thôi nhé...

Mấy thím có biết lúc đó em “ấy” lắm không, chỉ muốn giao thông ngay và luôn, nhưng đối tác đang bệnh thế kia, thật không nhẫn tâm. Em đứng dậy tắt máy lạnh, với cái ba lô, lấy ra cái cạo gió rồi nhẹ nhàng ngồi lên giường, đối diện với cái lưng của em nó. Em thấm dầu lên lưng nó rồi nhẹ nhàng đưa miếng inox cạo gió lên cạo chậm chậm theo đường xương cá. Da con gái tuổi teen mềm mịn lắm mấy thím ợ, lúc đó em chỉ muốn ôm trọn cơ thể nó vào lòng mà thôi.

- Đau quá! Nhẹ thôi anh...

- Nhẹ thì sao mà ra gió được!

Em cạo đến đâu, nó rên ư ử đến đó, cứ như jav vậy đó mấy thím, vừa cạo mà vừa muốn thùng quần luôn. Lúc này đây, người con bé ướt đầm mồ hôi, mùi dầu gió nồng nặc cả phòng, lưng nó đỏ hết cả lên, trúng gió nặng luôn, em mà không cạo cho nó thì có mà chết. Đoạn rồi em quay mặt đi để cho nó mặc áo vào. Mặc áo xong nó nằm ngủ luôn. Tội nghiệp, đường xa mệt nhọc mà còn bị bệnh. Nó ngủ say như chết các thím ạ.

Lúc này đây, em chỉ biết ngắm nó ngủ, môi nó hồng trở lại rồi, chứng tỏ cạo gió có hiệu quả, Nó nằm nghiêng, ôm gối ôm, môi hở hé hé khi ngủ. Em chỉ muốn bò tới hun nó một cái. Em nằm trên giường ngắm nó đến nỗi ngủ quên lúc nào không hay.

- Anh N, dậy, dậy!

Em giật mình tỉnh giấc, con Lacoste đang hỏi hỏi gọi em dậy, em nhìn lên đồng hồ đã 7h tối rồi.

- Chết mẹ! 7h rồi sao?

Đoạn rồi em trả phòng, chở Lacoste phi thật nhanh về Sài Gòn.

Đến hơn 11h tối mới về đến Sài Gòn, Em đang chở nó về nhà thì nó dặn:

- Chút nữa tới đầu hẻm anh cho em xuống nhé, mẹ em mà thấy anh chở em thế này thì la em chết.

Rồi khi tới đầu hẻm, em cho nó xuống rồi tạm biệt mà đi về. Quả là một ngày vất vả...

Em về đến nhà, tắm rửa sạch sẽ rồi đi ngủ luôn.

RENG RENG RENG RENG...!

Em giật mình dậy, điện thoại em reo, Lacoste gọi . Em nhìn đồng hồ trong điện thoại đã 2h sáng rồi. WTF, lại chuyện gì nữa đây, giờ này còn gọi điện.

- Anh nghe...

- Hu hu, anh ơi, anh qua nhà em đi!

Gì thế này, nó khóc um sùm trong điện thoại. Em hoảng cả lên.

- Rồi, rồi, anh qua liền!

Em mặc luôn bộ đồ ngủ, khoác thêm cái áo Hoodie rồi lấy xe chạy sang nhà nó ngay.

Em vừa chạy đến đầu hẻm đã thấy nó ngồi co ro dưới góc cột điện, em dừng xe, tắt máy, chạy đến dìu nó đứng dậy.

- Em sao vậy?

Nó ngược lên nhìn em, 2 con mắt sưng húp, nó bắt đầu meo rồi khóc òa lên.

- Thôi thôi, nín nín, có gì kể anh nghe?

Nó vẫn tiếp tục khóc. Em phải dỗ thêm mấy lần nữa nó mới chịu dứt.

- Em sao vậy, kể anh nghe?

Nó nấc nấc mà nói từng chữ.

- Em về nhà, mẹ. chửi. em. Húc đánh em, húc...còn. đuổi. em. ra. khỏi. nhà nữa...

Thì ra chuyện mẹ nó kêu về là có thật, em đã nghĩ xấu cho nó rồi.

- Thôi nín nín, anh xin lỗi, tại anh rū em đi chung.

Nó lại khóc tiếp.

- Thôi lên xe, anh chở đi ăn chè.

Đoạn rồi em chở nó vi vu trên đường.

- Em thích ăn gì anh chở đi.

- Anh chở em về nhà anh đi...em buồn ngủ.

Em bắt đầu hoang mang rồi mấy thím, rồi thiết nghĩ giờ nó cũng không có chỗ ngủ, thôi thì chở nó về nhà em luôn cũng tiện, rồi những suy nghĩ đồi bại bắt đầu nảy nua trong đầu em. Em chạy thẳng về nhà mình.

Giờ này ba mẹ em vẫn còn say ngủ, em nhẹ nhàng đẩy xe vô nhà, khóa cửa, rồi dẫn nó lên lầu vào phòng em.

- Phòng anh bữa bọn thiết.

Em quē vãi ra mấy thím ạ, quần áo, quần lót em vất lung tung cả ra phòng, luống cuống nhất thấy mẹ luôn.

- Em làm phiền anh quá, em xin lỗi.

- K..Không sao em, ngủ một mình chán lắm, có thêm người ngủ chung cũng vui.

Cái dẹt, em vừa nói cái quái gì thế . Con Lacoste nghe vậy cũng không phản ứng gì. Em liền đánh trống lảng.

- Để anh xuống nấu mì cho em ăn.

Rồi lật đật xuống nhà, vào bếp. Ở dưới bếp, em bối rối lắm mấy thím ạ, nước sôi cũng không để ý, rồi em cắt chả lụa, thịt đồ vào tô mì, xong một tô mì chất lượng luôn.

Em bưng mì, coca lên phòng. Vừa mở cửa phòng ra thì thấy nó đã ngủ rồi. Rồi em tự xử tô mì luôn, vừa ăn vừa nhìn nó ngủ, nó ngủ nhìn dễ thương lắm mấy thím ợ. Nó mặc bộ đồ phi, khoác áo khoác ở ngoài nên che mất hai trái bưởi, nhưng để lộ cặp đùi trắng như bông bưởi . Em bắt đầu mất kiểm soát

12. Chương 12: Người Mới

Em chồm người dậy, mò lên giường, chậm rãi hôn lên má ẻm một cái, rồi vén tóc hôn lên trán, rồi hôn lên mũi, rồi hôn nhẹ lên môi ẻm, rồi thêm cái nữa, cái nữa . Nó ngủ say như chết, chả biết gì cả mấy thím ợ. Rồi em từ từ dùng tay trở mình em nó nằm ngửa ra, rồi từ từ kéo phéc- mơ- tuya áo khoác xuống, hai trái bưởi lộ cả ra, cái áo phi bị lệch qua, lộ cả cái tit hồng hồng nữa . Tới lúc này em biết mình không thể kiềm chế được nữa rồi, thẳng nhỏ dựng lên căng cả cái quần ngủ. Mùi cơ thể của ẻm cứ thoang thoảng trong phòng em. Lúc này thông suốt một điều, rồi nhẹ nhàng bước xuống giường, đi tới bàn học, lấy cái bóp, rồi lấy cái BCS trong bóp ra. Bỗng em nhớ đến cái lần qua ăn cà ri với nó, nó ôm em rồi em cọt thẳng nhỏ vào nó, nó đẩy em ra, nghĩ đến em thấy hơi bất an . Chắc gì nó chịu, lỡ nó sợ quá, la làng lên thì em có mà chết, bố mẹ em đang ngủ ở phòng đối diện. Em đấu tranh tâm lý một hồi lâu...sau đó quyết định đi mang khăn giấy và gel bôi trơn đi xuống toilet dưới nhà và...tự xử.

Sau khi xả ra hết thì ham muốn cũng giảm đi nhiều, em lên phòng, khóa cửa để phòng bố mẹ vào, rồi lấy gối để xuống sàn mà ngủ. Lacoste ngủ say mềm ở trên giường.

Giờ là 09:00AM, em từ từ mở mắt dậy, con Lacoste vẫn ngủ lản quay trên giường, giờ này bố mẹ em đều không có ở nhà nên cũng an tâm, em tranh thủ đánh răng rửa mặt sạch sẽ rồi ra quán cơm tắm đầu đường ăn sáng, ăn xong em mua thêm một hộp cho con Lacoste, trên đường về mua cho nó cái bàn chải đánh răng luôn.

Về đến nhà, lên phòng thì thấy nó đã dậy từ khi nào, nó đang vừa ngáp vừa vươn vai, dụi mắt.

- Anh có mua đồ ăn sáng cho em nè!

- C...Cám ơn anh!

Đoạn rồi em dẫn nó xuống phòng vệ sinh dưới nhà đánh răng rửa mặt rồi lên phòng em ăn cơm.

Ăn xong, nó lên giường ngồi buồn. Em hỏi nó:

- Chút anh chở em về nhà nhé?

- Em không về đâu? Mẹ đánh em chết.

- Bậy, dù sao mẹ cũng là mẹ em, chỉ tại mẹ lo cho em mới đánh cho chừa đó thôi.

Đoạn rồi nó chả nói năng gì, rồi lấy điện thoại trong túi áo khoác ra. Hình như đang đọc tin nhắn thì phải, mắt cứ chăm chú vào. Rồi nó bắt đầu rưng rưng nước mắt. Em đoán mẹ nó không thấy nó về nên nhắn tin xin lỗi, rồi nó đọc được nên xúc động.

- Để em dọn phòng giúp anh nhé!

- Thôi được rồi, dọn xong mai mốt cũng bữa như cũ thôi.

Nó liền xếp chăn lại gọn gàng. Em thấy nó nhiệt tình vậy thôi cũng kệ, em đem hộp cơm ra ngoài vứt.

Vừa quay vào phòng thì cái dẹt...Nó đang cầm cái quần lót em lấy trộm trên tay. Chuyện là em giấu cái quần lót ở dưới gối để tối tối đem ra ngủ. Chắc lúc nó dọn giường đã vô tình thấy. Em đứng như chôn chân luôn mấy thím ợ. Chưa bao giờ em thấy khó xử như lúc này các thím ạ...Lúc đó em ước chi chết đi

cho xong. Nó chẳng nói gì cả mấy thím à. Không khí bắt đầu trùng xuống, em thấy nó không nổi giận hay mắng nhiếc gì cả nên tìm cách tránh mặt ngay.

- Thôi em ở đây chơi, anh xuống coi nhà...

Rồi em phi thẳng xuống nhà, bật Tv để đó cho bớt căng thẳng. Cái dkm, em ầu quá mấy thím ạ, giờ chả biết ăn nói sao với nó nữa. Cảm giác này còn tệ hơn lần em nhìn thấy chị L trong toilet nữa. Đầu óc em loạn hết cả lên, rồi đây nó sẽ nghĩ em là một thằng biến thái, bệnh hoạn rồi xa lánh em.

Bất chợt nó đi xuống, em xoắn hết cả lên...

- Chờ em về!

Em chẳng nói chẳng rằng, ra lấy xe rồi chở nó về luôn. Trên đường đi, chẳng ai nói câu nào. Chạy đến đầu hẻm...

- Cho em xuống!

Em dừng xe, nó bước xuống đi thẳng vào hẻm, không chào em một tiếng. Em xác định là xong phim...

Em về nhà, lên phòng. Cái giường được dọn dỡ. Và cái quần sịp đã bị “tịch thu”.

...

Rồi thì ngày qua ngày, quán cũng đã tu sửa xong, mọi người trở lại làm việc bình thường.

Trưa hôm ấy, em nhắn tin cho nó:

‘A wa ruoc em đi lam nhe’

Nó không nhắn lại, em xác định là khỏi luôn. Đến giờ, em thay đồ rồi chạy xe đến quán. Đúng như em đoán, nó mua xe đạp mới. Em vào quán, con Lacoste chả thèm nhìn em một cái, nó như trở lại thời kì đầu em mới làm, một con Lacoste lạnh lùng đến rợn người. Em quay sang phía quầy bên trái, chị L đang ngồi làm sổ sách, chỉ nhìn em cười, dễ thương lắm mấy thím ợ.

Rồi em bắt tay vào công việc như thường lệ, khách đông hơn hẳn sau khi tu sửa và trang trí lại, có lẽ nhờ cái bảng hiệu mới to đùng treo ở đầu hẻm.

Đương làm thì có người vào quán, một bé gái lạ hoắc mặc đồng phục phục vụ của quán bước vào, tầm 19, 20 tuổi (chắc là sinh viên), cao khoảng 1m55, đáng đẹp, cột tóc đuôi ngựa, mặt cũng xinh, nhìn ra dáng con nhà giàu. Em đoán chắc là nhân viên mới rồi. Phải công nhận một điều là anh K rất có khiếu kinh doanh và mắt thẩm mỹ, lựa toàn mấy em xinh vào làm...

13. Chương 13: Công Chúa Rắc Rối

Con nhỏ nhân viên mới kên kên cái mặt đi vào quán thấy ghét lắm mấy thím ạ, công nhận cũng xinh nhưng nhìn bộ dạng có vẻ đứ đởn, chảnh chệe lắm. Nó vào chả thèm chào ai cả, cứ đứng giữa quán nhìn qua nhìn lại. Chị L thấy nó thì ngoắt vào nói chuyện, em nghe không rõ lắm nhưng chắc là giới thiệu và bàn giao công việc giống như em lúc trước. Chị L vui vẻ nói chuyện với nó, tươi cười hiền hòa, cái cái mặt nó cứ dằm chiêu, lườm lườm trông thấy ghét lắm mấy thím ợ. Đoạn rồi nó quay sang nhìn em, em giật mình quay đi chỗ khác vờ làm việc.

Con Lacoste kể từ ngày tịch thu “chiến lợi phẩm” của em thì nó không thèm nói chuyện với em nữa, nó đã trở lại thành một con Lacoste cũ, lạnh lùng, ít nói. Nó cứ làm việc, nhàn rồi thì lại cứ lấy điện thoại ra bấm hoặc đọc sách. Hai thằng ôn thần kia có vẻ đang để ý con nhỏ nhân viên mới, chúng nó cứ vừa làm vừa to nhỏ với nhau mà mắt cứ liếc liếc nhìn con bé.

Con “công chúa” đang làm theo lời chỉ dẫn của chị L ra đưa menu cho khách, Đệt, nhìn cách nó ra tiếp khách thấy mà muốn tát ấ ấ mấy thím ạ, mặt thì hầm hầm, tay thì đặt menu cái kịch xuống bàn, chả hỏi han khách một câu lịch sự nào cả, khách kêu nước xong thì nó cầm menu đi một lèo vào trong quầy. Nhìn ngứa mắt vài mấy thím ợ. Gương mặt nó nhìn khó gần lắm, cự quạu quạu thế nào ấy, giống như nó bị bắt ép đi làm vậy.

Đoạn rồi khoảng 5h chiều thì chị L chào mọi người đi về trước, chắc có công chuyện nhà. Con Công Chúa không còn ai quản lý nên nó tự nhiên lắm mấy thím ạ. Nó lên ghế sofa ngồi rồi lấy iPhone 4 ra chụp hình tự sướng, nhìn ghét vãi. Giàu thế còn đi làm làm quái gì không biết, lên đây chỉ vượn tay vượn chân. Đoạn rồi khách vào, em đến bảo nó.

- Ra tiếp khách kìa em!

Nó ngược lên nhìn em rồi quay lại vừa lướt điện thoại vừa nói.

- Sao không tự tiếp đi?

Cái đệt! Càng ngày em càng muốn tát cho nó một bạt tai. Đoạn rồi nó cứ ngồi lướt iPhone, em cắn răng ra tiếp khách. Từ khi chị L đi, nó chả làm cái mẹ gì cả, cứ ngồi chơi iPhone, rồi lâu lâu lại đi lấy nước uống.

Tới 6h, hai thằng lựu đạn về, con Công Chúa cũng đi ra ngoài cửa đứng, chắc nó chờ người đến rước về. Em tò mò ra xem ai sẽ đến rước nó, chắc là bạn trai đến rước. Khoảng 10 phút sau thì một người đàn ông tầm 50 tuổi, để râu, bụng bự, mặc đồ vest, chạy chiếc SH màu café sữa đến trước cửa tiệm. Con Công Chúa chạy đến, người đàn ông xoa xoa đầu nó cười nó gì đó rồi đưa nón bảo hiểm cho nó, đoạn rồi hai người đi. Em nghĩ đó là ba nó, có thể ổng cho nó đi làm để nó tập tự lập. Mẹ, tự lập gì cái con đó ...Em quay vào trong.

Bây giờ em chợt nhận ra, trong quán chỉ còn mỗi em và con Lacoste, em bắt đầu cảm thấy khó xử, nó thì đang ngồi đọc sách. Em tự hỏi có nên thử tới nói chuyện với nó xem, nhưng rồi em không dám, em sợ khi đến bắt chuyện mà nó không đáp lại thì què lắm, cảm giác đó không hay ho chút nào. Thế là em chỉ biết vào bếp rửa ly, rửa đi rửa lại để cho có việc để làm, chứ ngồi không ở ngoài với nó em ngại lắm. Rồi khách khứa vào, em ra tiếp rồi họ chọn món...Em đi đến quầy, chỗ con Lacoste để gọi nước cho khách, tim em cứ đập thình thịch khi đến gần nó. Em nói nó:

- M...Một café đá, một café sữa.

Nó lạnh lùng lấy café ra pha, chả thèm nhìn em một cái. Em đứng chờ nó pha, rồi nó đặt hai lên quầy cho em, cũng chẳng thèm nhìn em. Em lủi thủi bưng ra cho khách. Máy lạnh bật 23 độ mà em thấy nóng nực khó thở lắm mấy thím ợ, ở gần con Lacoste em thấy cứ áp lực thế nào ấy.

Đoạn rồi chị L trở lại quán, em nhẹ nhõm hẳn ra mấy thím ợ, ít ra còn có người để mình nói chuyện. Chị L đi vào, nhìn em cười, rồi vuốt má em một cái.

Cả 3 người cùng làm việc, từ khi quán tu sửa với gắn bảng hiệu ở đầu hẻm thì khách đông hẳn lên, làm không ngừng tay luôn. Đến 8h thì con Lacoste lấy xe đạp về. Nhớ hồi nào em còn chở nó về, buồn lắm mấy thím ạ. Em lại quầy ngồi với chị L, cả hai bật mấy clip hài lên xem. Coi chán rồi thì em bắt chuyện với chị:

- Con nhỏ mới vô nhiêu tuổi vậy chị?

- À! Nó nhỏ hơn em 1 tuổi, tên P. Sinh viên ĐH quốc tế

- Trời! nhà khá thế con đi làm chi không biết.

- Ba con này là người quen của anh K. Anh K kể chị, con nhỏ này quậy lắm, suốt ngày ăn chơi lêu lổng, đi bar miết à...Nên ba nó bắt đi làm để hạn chế.

- Hơi khó à!

- Chị thấy vậy cũng tốt, tập cho nó tính tự lập dần.

Đoạn rồi em với chị L nhìn nhau, cả hai không nói gì nữa, chị L nhìn em đắm đuối, môi hé hé, thở mạnh. Em nhìn ngực chỉ cứ phập phồng, phập phồng, làm em nóng cả người lên. Bây giờ quán vẫn còn đông khách, cả em và chị L đều chỉ muốn thời gian trôi lẹ để khách về...

Khoảng 9h tối thì khách đã về hết. Chị L ra khóa cửa quán, kéo màn, tắt bớt đèn, em thì ngồi trên cái ghế sofa dài, đoạn rồi chị L bước đến gần em. Chị L từ từ cởi từng cái nút áo ra rồi ngồi vào lòng em, ôm lấy cổ em, hai người trao hôn cho nhau, cường độ ngày càng mạnh và...em xin không kể chi tiết ạ. Đến tầm 10h15 thì cả hai mới bắt đầu về.

Đêm hôm ấy em chỉ mơ màng đến chị L, không nghĩ ngợi gì đến con Lacoste nữa. Gối hơi cao, em lấy cái gối ra để đổi gối khác, chợt nhìn vào khoảng trống dưới cái gối, em hơi buồn, cái quần lót ấy nay còn đâu...

Ngày hôm sau đi làm, cũng bình thường thôi, trừ việc con Công Chúa hầm hầm đi vào mà hai hàng nước mắt cứ chảy, ba nó thì ở ngoài mặt cũng cau có, em đoán chắc là nó vừa cãi nhau với ba. Đoạn rồi ba nó rồ xe thật mạnh chạy đi.

Cả quán không ai dám tới hỏi han nó cả, rồi chị L đến bên nó, dìu nó vào quầy, cả hai nói gì em chẳng nghe rõ, càng nói thì nó càng khóc lớn, khách khứa trong quán nhìn quá trời. Có thể là nó không muốn đi làm mà ba nó ép buộc. Hồi sau thì nó nín rồi chị L chỉ nó làm việc, có chị L ở quán thì nó mới chịu làm, hôm nay em thấy có vẻ nó làm tốt hơn hôm qua rồi, biết bưng nước cho khách, rồi còn biết rửa ly nữa. Có lẽ là nhờ chị L khuyên giải.

Khoảng 4h chiều, thì có một thanh niên đi chiếc Honda CBR 250 đến quán, tiếng pô khá lớn nên ai cũng nhìn ra. Con Công Chúa chạy ra nói chuyện với thằng đó, hình như là bạn trai nó thì phải, nhìn là biết dân nhà giàu đua đòi liền, em cũng chẳng quan tâm, tập trung làm việc. Đoạn rồi thấy chúng nó nói chuyện lâu quá nên chị L ra ngoài xem sao. Em cũng tò mò nhìn ra ngoài xem, cả 3 nói chuyện một hồi thì em thấy thằng kia bắt đầu nhăn nhó, còn chị L thì như đang khuyên giải cái gì đó, đoạn rồi thằng kia to tiếng với chị L.

Em liền chạy ra, chị L đang giữ tay con Công Chúa.

- Bây giờ đang giờ làm việc em ơi, có gì hết ca rồi đi.

Thằng kia gất gống.

- Làm làm cái con ***, tui chở nó đi đâu mắc mớ gì chị.

Em chỉ vào mặt nó liền

- Nè, anh nói chuyện đàng hoàng nha!

- Đ***, mày làm con *** gì tao?

Rồi nó quay sang nắm lấy tay chị L bẻ một cái.

- Á! đau quá!

- Chị buông tay con P ra, không thì...

Nó chưa kịp dứt lời thì em đâm thẳng vào mồm nó té nhào xuống đất...

14. Chương 14: Ấn Tượng Xấu

Thằng ấy cao khoảng 1m72 cũng ngang ngửa với em, nhưng nó không cứng cáp bằng em nên bị thui ột đâm vào thẳng mặt thì bật ngửa xuống đất. Chị L và con Công Chúa hét lên một tiếng vì sợ. Em liền dòm xung quanh, rất may là không có ai đi qua lại trong hẻm lúc này, còn trong quán chỉ có hai con nữ sinh đang dòm dòm ra ngoài, em cũng yên tâm, nếu có đánh đập gì cũng đỡ bị thấy. Em cúi xuống nhìn thằng đó, miệng nó đầy máu, em giận dữ ra mặt, gân tay gân cổ nổi lên hết, em sấn tới thì nó sợ hãi giơ tay ra hiệu dừng lại, nó từ từ đứng dậy, run cầm cập té lên té xuống mấy lần, mặt nó như vừa bị phê thuốc xong mấy thím ạ, máu cứ nhiều xuống mặt đường. Em hét lên:

- BIẾN!

Nó lật đật leo lên xe, nổ máy chạy bạt mạng. Cuộc ẩu đã diễn ra khá nhanh gọn nên cũng không gây ồn ào gì, lúc này chị L và con Công Chúa nhìn em chằm chằm, em đến bên chị L, cầm tay cổ tay chỉ.

- Có đau không chị?

- Hong...hong sao!

Em liếc nhìn con Công Chúa một cách lạnh lùng, phải nói lúc này em Cool lắm mấy thím ợ. Em nhìn vào quán, hai đứa nữ sinh vừa nhìn em vừa thì thầm cái gì đó, con Lacoste ngồi trong quầy cũng nhìn em chăm chăm. Em hăm hăm bước vào quán, ngồi lên cái ghế cao cạnh quầy. Bỗng con Công Chúa đi tới quầy chờ em:

- Đồ du côn!

Em nạt thẳng vào mặt nó mấy thím ợ:

- Câm mẹ đi! Tất cả đều do mày mà ra cả! Tao mà không đánh thì chị L bị nó bẻ gãy tay rồi!

- Nhưng mà...

Em chỉ thẳng mặt nó, hét đúng lớn.

- Mày với thằng chó kia mà còn đụng đến chị L thì coi chừng tao đấy! (Lúc này em hơi nóng mấy thím ợ, em cũng không hiểu tại sao, bình thường em hiền lắm)

Con Công Chúa bắt đầu mếu, chị L đến can.

- Thôi em! Thôi em!

Rồi chỉ quay sang con Công Chúa

- Còn em mai mốt đừng rũ bạn tới đây nữa nghe chưa!

Nó òa lên khóc

- Hu hu, em có rũ đâu, ảnh tự tới chứ bộ!

Nó mít ướt y như con Lacoste vậy mấy thím ạ. Đoạn rồi chị L dìu nó vào trong quầy ngồi

- Hu hu, em có làm gì đâu mà ảnh chửi em.

Dĩ nó nín xong chị L dặn mọi người không được kể chuyện này cho anh K nghe.

Hôm đó mọi người khá căng thẳng. Hai thằng lựu đạn sợ em ra mặt mấy thím ạ, em nói gì cũng nghe rầm rập.

Rồi 6h hôm ấy, con Công Chúa với hai thằng lựu đạn về. Còn em, Lacoste với chị L cùng làm việc. Đến 8h thì Lacoste về.

Quán lúc này chẳng có khách, em với chị L ngồi nói chuyện với nhau.

- Chị hong ngờ em nóng tính dzậy đó!

- T...Thì tại nó bẻ tay chị nên em mới đánh thôi

- Mà...sao lúc vô trong em chửi con P dữ vậy, nó có làm gì đâu em, tội nghiệp nó.

- Ờ...Tại lúc đó em nóng quá nên có hơi nặng lời. Để mai em xin lỗi nó.

Chị L không nói gì, chỉ nhìn em mãi, em cũng hơi ngại nên chẳng dám nhìn lại lâu.

- Em iu chị hong?

Đệt, khó xử quá mấy thím ợ. Chỉ từ từ sấn lại gần em, làm mặt nũng nịu, em chịu không nổi mấy thím ợ.

- C...Có!

Rồi chỉ nhẹ nhàng kê môi vào hôn em, đang hôn thì chỉ chạy ra khóa cửa, rồi tắt bớt đèn lại, rồi chạy đến ôm chăm lấy em mà hôn liên tục, em nhấc chỉ lên, chỉ vòng chân qua hông.

- Mình vô toilet đi em, chị muốn làm trong toilet.

Thế là em bẻ chỉ lên, đi thẳng vào toilet. Cả hai bắt đầu trút bỏ xiêm y và...Em xin không kể chi tiết ạ.

Giao thông xong thì em với chỉ dọn hàng. Chồng gọi điện hỏi nên chỉ về trước, em ở lại dọn cho xong rồi khóa cửa. Em lấy xe rồi về.

Em chạy trên đường mà mùi của chị L cứ thoang thoảng đâu đây, em nhớ lại hồi nãy làm với chị trong toilet, nơi đầu tiên của hai chị em, cảm giác phấn khích lắm mấy tím ợ. Đường đi tới một con đường vắng thì từ đằng sau em có hai chiếc xe chạy vọt lên, ép em vào lề, em mất trấn, nhảy luôn lên lề, chiếc wave ngã xuống đất bể cả cái kính chiếu hậu. Em quay lại nhìn thì thấy một chiếc SH màu đen, một chiếc Exciter 2010, mỗi chiếc hai. Bốn thằng bước xuống xe, có một thằng cầm cây Baton, 3 thằng kia cầm ống tuýp sắt dài tầm 1m. Em nhận ra thằng ngồi sau xe SH là thằng chó hồi chiều.

Sơ lược về em ấy tím nghe: Em là học Boxing từ năm 15 tuổi rồi, thuộc dạng tiền bối trong lớp, lên đài rất nhiều lần rồi nên em cũng khá bình tĩnh khi đứng trước mấy chuyện như vậy.

Quay lại với bốn thằng kia, chúng nó ăn mặc nhìn dân chơi lắm mấy tím ợ, chiều cao và vóc dáng 4 thằng đều ngang ngang nhau. Chẳng ai nói ai câu nào, bốn thằng cùng xáp tới đánh em, em né được mấy cú rồi cũng bị ăn mấy gậy vào người, đoạn em đau quá, cộc lên, nắm tóc thằng hồi chiều mà đấm vào mặt liên tục, mặc cho 3 thằng kia đánh túi bụi vào lưng vào đầu, em cứ nắm đầu thằng khốn ấy mà đấm không ngừng vào mặt, máu nó loang khắp tay em, tay em đấm trúng vào răng nó rách cả da tay, em có thể cảm nhận được rằng nó đã gãy vài cái. Một hồi sau nó ngã xuống đất bất tỉnh, mặt nó không còn chỗ nào là không bầm dập, ba thằng kia vẫn dùng ống tuýp đánh em không ngừng, đến bây giờ em mới cảm thấy tê tái, ống tuýp đập vào đầu mấy phát, em choáng váng mà ngã xuống đất, em thấy máu chảy từ đầu em xuống sống mũi rồi vào miệng, em nếm được cả vị tanh của máu. Lúc này em hoàn toàn bất động, người em như bị tê liệt, em nằm đó, mắt mở lim dim, em thấy mập mờ bóng ba thằng diu thằng khốn kia lên xe rồi chạy đi, bỏ mặc em nằm trên lề đường

15. Chương 15: Công Chúa Hóa Lọ Lem

Lúc bị đánh em bị choáng rất nặng do chảy máu liên tục, nhưng chưa đến nỗi ngất xỉu vì thế em sẽ kể lại những gì em thấy và cảm nhận trong tình trạng đó nhé, không thêm thắt.

Em nằm ngay trên lề đường, toàn thân không còn cảm giác nữa, máu thì chảy ngày càng nhiều, em bắt đầu cảm thấy lạnh, em đảo mắt nhìn xung quanh, cảnh vật mờ nhạt và xoay vòng giống y như bị xỉn vậy. Rồi em nghe tiếng người, tiếng xe máy dừng, rồi cảnh vật xung quanh em di chuyển lên, thì ra có người đỡ em dậy, em nhìn xung quanh thì có đến 5 6 người đứng quanh. Em nghe loáng thoáng

‘Anh gì ơi!’

‘ai gọi cấp cứu đi’

‘Mọi người làm ơn tránh qua một bên, đừng xúm lại’

Rồi em cảm nhận được cơ thể em đang di chuyển. Em không biết họ đang làm gì em nữa, hồi nãy thì họ lấy cái gì đó quấn vào đầu em, em ngáy một khó thở, em đã nghĩ mình sẽ chết. Rồi xung quanh em bắt đầu ồn ào lên, em nghe có tiếng xe cứu thương rồi tiếng còi xe inh ỏi cả tai. Đoạn rồi em được úp cái gì đó từ mũi xuống miệng, rồi sau đó...em không nhớ gì nữa.

Cảnh tượng đầu tiên em thấy khi mở mắt ra là cái quạt trần, em đang nằm trong bệnh viện Bình Thạnh mấy tím ợ. Đầu được quấn băng xung quanh, mỗi lần cử động là em lại đau ở ngay ở hai bên đầu. Em thầm nghĩ mà mắc cười, mỗi khi coi phim hay thấy những cảnh như vậy ‘Bị đánh rồi được người dân đưa đi bệnh viện’, không ngờ bây giờ nó xảy ra thật với em.

Rồi có người đi tới giường em, là anh K, em đã ước sẽ là chị L hoặc con Lacoste sẽ xuất hiện. Đoạn rồi em mới biết là khi bị ngất, mọi người thấy em đeo cái thẻ nhân viên của quán nên lấy được số anh K trên thẻ rồi gọi báo. Anh K chu đáo lắm mấy tím ợ, mua cháo đồ cho em ăn, rồi còn gọi điện cho ba mẹ em hay.

...

Khi được hỏi thì em chỉ nói cho anh K và ba mẹ biết là em bị cướp chặn đường rồi đánh trả, mẹ em vừa khóc vừa chửi em ngu. Mẹ vừa khóc vừa rầy:

- Nó cướp thì cứ cho nó đi, cố chấp làm gì để ra như vậy!

Hồi sau bác sỹ nói em không sao nên em khuyên ba mẹ và anh K về nghỉ. Rồi em cũng ngủ thiếp đi.

Sáng hôm sau có mấy đứa bạn lên thăm em, rồi mấy anh chị em họ, cô chú . Em chờ mãi không thấy chị L đâu . Đến tầm 9h sáng thì chị L từ ngoài cửa bước vào , em mừng hết lớn mấy thím ợ, có cả con Công Chúa, Lacoste và hai thằng mặt lừ. Để mọi người an tâm, em cũng kể rằng bị cướp, kể vậy chứ chắc mọi người cũng biết em bị úp. Con Lacoste tới thăm em mà chả hỏi han 1 câu, cứ cái mặt lạnh lùng ấy. Em nói với Công Chúa:

- Tỷ em ở lại anh nói cái này.

Nó nhìn em, chẳng nói gì.

Đoạn rồi mọi người tạm biệt em ra về, con Công Chúa thì nán lại. Em đợi mọi người về hết thì nói với nó:

- Anh xin lỗi hôm qua lớn tiếng với em nhé.

Nó im lặng một hồi rồi nói:

- Anh T đánh kêu người đánh anh đúng không?

Em im lặng

Nó cũng không nói gì thêm, sau đó ra về..

Em nằm ở viện suốt một tuần, rồi về nhà dưỡng thương thêm hơn 1 tuần nữa mới thấy khỏe hẳn. Lúc này đây em nhớ quán café lắm, nhớ chị L nữa, em chỉ muốn mau chóng bình phục hoàn toàn để trở lại làm việc.

Rồi thì cái gì đến nó đến, em tháo băng, và trở lại làm việc sau gần 3 tuần ở nhà. Không biết mọi người ở quán thế nào rồi, không biết có nhân viên nào mới không, em hồi hộp trở lại quán lắm mấy thím ợ.

Em quên, sau khi bị đánh và được chuyển vào bệnh viện thì em hay tin chiếc wave thần thánh của em đã bốc hơi . Có lẽ lúc đó hỗn loạn quá nên có kẻ đã chờ thời cơ rồi lấy mất. Thế là em phải đập heo mua lại chiếc Honda 67 của ông chú để đi đỡ.

Như thường lệ, 4h sáng em dậy sớm chạy bộ và tập tạ, hơn 3 tuần nghỉ tập, 6 múi của em đã phai mờ các thím ạ , em buồn lắm, nên em quyết tâm tập luyện để lấy lại phong độ . Tập xong thì em đi học. Đúng 1h45 em đã có mặt tại quán trên chiếc 67 mới mua.

Em bước vào quán mà tim em xao xuyến các thím ạ, khung cảnh quen thuộc, mới 3 tuần mà như 3 tháng vậy. Mọi người chào mừng em trở lại, chị L, 2 thằng mặt ngựa nồng nhiệt chào mừng em, ôm nhau thăm thiết, em thấy Lacoste đứng đó thì liền chạy đến ôm nó nhấc bổng lên rồi hun lên má nó liên tục:

- B.N ơi anh nhớ em lắm!

Lúc đó em nhớ nó quá nên không kiềm chế được, mặt nó ngu ra trông thấy mấy thím ợ . Con Công Chúa thì khoanh tay nhìn em cười.

Hôm đó chị L đi mua đồ ăn về đãi mọi người ăn nhân ngày em đi làm lại. Công Chúa sau 3 tuần gặp lại thì em thấy nó có vẻ chăm chỉ hơn hẳn.

Con Lacoste từ khi bị em ẵm lên hun, nó có thái độ buồn cười lắm, cứ gặp em là mặt đỏ như gấc, nói năng lắp bắp kiểu như thẹn thùng ấy mấy thím ạ.

6h hôm đó, hai thằng mặt ngựa về, nhưng Công Chúa thì vẫn ở lại, em thắc mắc, đến hỏi chị L:

- Ủa nó làm ca tối luôn hả chị?

- Ủa, nói nhỏ em nghe thôi, ba nó gửi gắm nó cho anh K.

- Là sao chị?

- Là anh K sẽ giúp ba nó giữ nó ở đây từ trưa tới 10h tối để nó lo làm việc mà không đi chơi bởi nữa.

- Ông ba này ác thiệt chị!

- Chị thấy được đó chứ, dạo này nó làm việc chăm chỉ lắm, bớt đánh đá hơn trước rồi.

Em nghĩ thầm: ‘Công chúa đã hóa lọ lem chẳng’

Đoạn rồi em nhìn nó cầm cùi dụn ly trên bàn mà thấy thương lắm mấy thím ợ. Nó đem ly vào rửa, em thấy nó loay hoay suốt từ trưa tới giờ nên vào phụ nó:

- Em nghỉ đi, để anh rửa cho!

Nó nhìn em, không nói gì, rồi bước ra quầy xếp bàn ghế lại gọn gàng, em bất ngờ thật luôn, bình thường là nó sẽ lấy iPhone 4 ra lướt rồi. Càng nhìn càng thấy nó dễ thương, khác hẳn với 2 ngày đầu tiên đi làm. Em cứ nhìn nó mãi, nhìn cái tóc đuôi ngựa lắc lắc mỗi khi nó lăn xăn chạy đến bàn tiếp khách

Khoảng 6h45 Chị L dặn em trông quán cẩn thận rồi lấy xe đi. Em, Lacoste, Công Chúa làm việc luôn tay từ 6h trở đi khách khá đông. Công Chúa được vào pha nước luôn, 2 đứa pha, em thì bưng bê. Đến tầm 8h kém thì khách ít đi, cũng là lúc con Lacoste về.

Bây giờ trong quán chỉ còn em và con Công Chúa cùng 2 3 khách. Khi khách về hết rồi thì cái cảm giác một nam một nữ lại sẽ tìm về trong em

16. Chương 16: Công Chúa Đáng Yêu

Bài nhạc Kiss The Rain du dương cùng ánh đèn vàng lãng mạn, cái chuông gió treo trước cửa đang nhẹ nhàng đung đưa, cặp đôi nhân tình âu yếm nhau trên chiếc sofa dài, không gian đó hòa lẫn với mùi café dịu dàng tạo cho em một cảm giác lâng lâng khó tả. Công Chúa đang loay hoay rửa ly ở phía dưới bếp, tội nghiệp, vừa pha nước, vừa rửa ly, vừa phục vụ, cả ngày hôm nay quả là một ngày cực nhọc ột cô bé chân yếu tay mềm như thế. Hì hục rửa thật kỹ từng chiếc ly, mồ hôi Công Chúa ướt đầm hết cả lưng, lộ ra cái dây áo ngực màu hồng hằn trên lưng áo. Những giọt mồ hôi lăn trên đôi má em, những lần em bặm môi, những lần em thở mạnh, những lần hất cái đuôi ngựa khi nó rũ xuống vai, Công Chúa ơi, em đẹp quá.

Rồi, đôi tình nhân đã về, trong quán giờ chỉ còn mình em và cô Công Chúa bé nhỏ. Đồng ly cũng đã rửa xong, Công Chúa chùi tay vào cái tạp dề đang đeo rồi đi đến quầy, tự pha ình một ly trà chanh, lấy ghế ngồi nhâm nhi ở đó. Như một thói nam châm, em như bị Công Chúa hút lấy, em vờ đi đến quầy tìm cách tiếp cận Công Chúa.

- P ới! Em biết làm soda chanh không?

Công Chúa không nói gì, đứng dậy đi đến chỗ em rồi mở tủ lạnh lấy soda và chanh ra làm liền tại chỗ. Công Chúa thực sự đã thay đổi rồi mấy thím ợ, nhớ ngày nào em kêu ra tiếp khách còn gắt gỏng với em, thế mà giờ đây em vừa hỏi thôi thì đã làm dùm em một ly soda rồi, thiệt dễ thương và đảm đang.

Công Chúa loay hoay cắt từng lát chanh, em thì đứng ngay bên cạnh. Cả ngày làm việc vất vả nên Công Chúa hơi hôi, cơ mà em thích lắm, mùi hôi của con gái nó làm mình hưng phấn sao sao ấy mấy thím ợ. Em cứ hít lấy hít để, giờ mà được ôm Công Chúa vào lòng thì sướng biết bao, lúc đó em có thể gửi từ cổ xuống...cũng được.

- Xong rồi nè!

Công Chúa đưa cho em ly soda chanh mát lạnh với một lát chanh xinh xắn gắn trên ly, khéo tay thế không biết. Em cầm ly soda đến ngồi kế Công Chúa.

- Anh ngồi đây được không?

- Ừm!

Em bối rối lắm, không biết nên bắt chuyện gì, cái không khí im lặng này làm em thấy khó chịu.

- Bạn trai em sao rồi?

Công Chúa im lặng một hồi

- Em chia tay với anh rồi!

- S...Sao vậy?

- Em thấy anh không tốt!

- Sao lại không tốt, đẹp trai cao ráo, đi moto chuẩn man thế...

- Chỉ là vẻ bề ngoài thôi...

- Vậy à?

- Lòng dạ ảnh hèn hạ, hẹp hòi lắm... Em nhận ra từ lúc ảnh đánh nhau với anh đấy.

Phải đấy, lúc 1 on 1 thì nó xin tha mạng rồi chạy cong đuôi, về sau lại gọi người đánh up em thế kia.

- Vậy em chủ động chia tay trước à.

- Ừm... sau khi chia tay, ảnh nhắn tin cho em rằng “em chỉ là qua đường thôi”.

Nói đến đây tự nhiên nó bắt đầu mỉa. Đệt! Mít ướt y như con Lacoste vậy. Thấy nó sắp khóc nên em nói đỡ:

- Hôm đó anh lỡ miệng nạt em, làm em khóc, mai mốt anh đền cho em nhé.

- Đền gì?

- Em thích gì anh đền nấy!

Nó suy nghĩ một hồi...

- Em chưa nghĩ ra! Khi nào nghĩ ra thì em nói anh được không?

- OK!

Rồi nó vui vẻ trở lại. Công Chúa kiêu căng lạnh lùng ngày nào giờ đã trở thành một Công Chúa dễ thương, đáng yêu. Em uống một hộp soda chanh rồi khen:

- Khà...Ngon quá!

Nó nhìn em cười híp cả mắt, không gian quanh em như chậm dần lại, lần đầu em được nhìn Công Chúa gần đến vậy, làn da trắng hồng, đôi mắt long lanh, cái mũi nhỏ xinh, đôi môi chúm chím. Em lúc đó chỉ muốn cắn vào bờ môi xinh xắn ấy mà thôi.

Rồi bỗng có khách vào, Công Chúa nhanh nhẩu chạy ra tiếp khách, em thì vẫn mê mê tưởng tượng hình ảnh hôn Công Chúa...

- Anh N, phụ em với!

Em giật mình...

- Rồi anh tới liền.

Hôm đó có một đám Tây vào ăn mừng cái gì ấy, chúng nó kéo bàn xếp thành bàn dài rồi hát hò, đùa giỡn um sùm đến hơn 9h30 mới chịu về, bày bữa khắp bàn. Em với Công Chúa dọn dẹp đến hơn 9h45 vẫn chưa xong, Đang dọn thì có tiếng còi xe, em nhìn ra thì thấy ba Công Chúa đến đón.

- Thôi em về trước đi, để anh dọn được rồi.

- Vậy em về trước!

Công Chúa vào lấy túi xách rồi đi ra

- Bye anh...

Công Chúa mở cửa ra ngoài rồi cùng ba về. Hình ảnh Công Chúa vẫy tay “Bye anh” cứ hiện lên trong đầu em mãi...

17. Chương 17: Cá Sấu Nổi Giận

Từ khi Công Chúa làm luôn ca tối thì em với chị L cũng ít vụn vặt lại, chị L có nhiều lần dụ em sau giờ làm đi nhà nghỉ nhưng em từ chối, em sợ bị phát hiện. Quay lại với Công Chúa, thực sự trong 3 người con

gái: Chị L, Lacoste, Công Chúa thì em đều có những kỷ niệm riêng với từng người, kỷ niệm khiến em khó quên nhất chính là với Công Chúa, em đã chửi Công Chúa rồi về sau còn đổ máu nữa, nên lúc nào gặp Công Chúa em cũng có một cái ấn tượng dành riêng cho em. Thêm nữa là Công Chúa bây giờ rất đảm đang và dễ thương, ai cũng yêu mến...Em nghĩ trong 3 người, em đã fall in love với Công Chúa mất rồi.

Trong những lúc làm việc, em thích ngắm Công Chúa nhất, cứ lẩn xẩn lẩn xẩn, cái tóc đuôi ngựa cứ tung tung theo nhịp, mồ hôi đầm cả lưng để lộ dây áo ngực, mỗi ngày một màu . Em thương Công Chúa lắm, Công Chúa làm gì em cũng vào phụ, hai người rửa ly chung, xếp bàn chung, dọn hàng chung, ngày càng thân mật hơn. Em hay đùa giỡn với Công Chúa khi làm việc lắm, lúc thì cù léc, lúc thì nhấc bổng lên vai như John Cena , lúc thì bắt dọa ma. Nói đến dọa ma em mới nhớ, Công Chúa nhất lắm mấy thím ợ, có lần Công Chúa rửa ly bên trong, em thì đứng ngoài quầy xếp ly, có con thần lẩn rơi vào người Công Chúa, nó hét toáng lên phui phui rồi vừa khóc vừa chạy ra ngoài rồi rít:

- Anh ơi, anh ơi! Bắt nó ra cho em đi. Hu hu

Em chẳng hiểu gì cả...Nó thì rồi rít bù lu bù loa, làm cả quán ai cũng nhìn.

- Bắt con thần lẩn ra, nó bò lên người em...hu hu

Em chả thấy con thần lẩn nào cả, thấy nó sợ quá nên giả bộ bắt rồi ném qua cửa sổ.

- Rồi! xong rồi!

Nó ôm em cứng ngắc lúc nào không biết , vừa ôm vừa nức không ngừng. Thế là em đã biết Công Chúa sợ con thần lẩn. Em bế Công Chúa đặt lên cái ghế cao gần quầy rồi lấy khăn giấy lau nước mắt cho nó, cứ như em bế vậy các thím ạ, dễ thương lắm . Khóc xong nó cứ ngồi thừ ra đó, có lẽ nó vẫn còn sợ, em ra ngoài mua một bịch bánh trắng trộn đem vô cho nó ăn để đỡ sợ, bỗng chị L nói:

- Sao không mua cho chị nữa?

Đệt! em giật mình mấy thím ợ, chả biết nói sao, em nói đùa:

- Chị lớn rồi, không được ăn bánh trắng!

Chỉ chẳng nói gì, quay mặt đi vào quầy làm việc. Cái đệt, lần đầu tiên em thấy chỉ làm mặt lạnh như vậy, chị L ghen chẳng ...Sau cái vụ thần lẩn đó, chị L lạnh nhạt với em lắm mấy thím ợ, mỗi lần em đang làm việc cùng Công Chúa thì chỉ lại sai em qua phụ Lacoste , chỉ ghen ra mặt mấy thím ợ.

Hôm đó chị L thì viết sổ sách, hai thằng mặt thộn lau bàn, quét nhà, Công Chúa thì sau vụ thần lẩn không dám vào bếp nữa, ngồi ở ngoài dọn dẹp quầy, em với Lacoste thì ở trong bếp rửa ly. Trong bếp im lặng đến sợ mấy thím ợ ,chỉ nghe tiếng ly chén va vào nhau “leng keng”. Kể từ vụ quần sịp thì con Lacoste đã không nói chuyện với em nữa rồi. Hai người đứng đấy, mặc ai nấy rửa...

- Anh thích chị P hả?

Đệt! em hết hồn mấy thím ợ, tự nhiên hôm nay nó lại bắt chuyện với em, lại còn hỏi vấn đề nhạy cảm nữa.

- Đ...Đâu có, sao em hỏi vậy?

- Em thấy...anh cưng chị P lắm mà.

- Thì anh coi nó như em gái thôi mà.

Nói đến đây em lại liếc ra quầy nhìn Công Chúa, em lại bắt đầu bị cái đuôi ngựa đó thôi miên, em cứ đảo mắt theo cái đuôi ngựa đang lắc lắc khi Công Chúa di chuyển, rồi em nhìn xuống cái lưng áo, cố nhìn thấu vào trong để xem hôm nay Công Chúa mặc áo lót màu gì . Em như người mất hồn vậy, tay thì rửa ly, mắt thì dán vào Công Chúa, em si mê Công Chúa thật rồi mấy thím ợ.

- Hôm đó anh lấy quần lót em về làm gì vậy?

- À! Anh lấy về gửi.

Đệttttttt ! Em cũng éo hiểu lúc đó lại buột miệng nói ra như vậy nữa, đúng là khi mình tập trung vào cái gì đó thì không để ý gì tới xung quanh nữa mấy thím ợ. Nói xong em rồi rít lấp bắp không ra chữ nhằm

biện hộ thì bị nó tát ột cái dính đầy xà bông lên mặt . Nó đi một mạch ra ngoài, bỏ lại một mình em với đồng ly. Nó tát mạnh lắm mấy thím ợ. Em nhận ra tình cảm giữa em và Lacoste giờ đây không còn gì có thể cứu vãn nữa...

Chị L thì lạnh nhạt với em, Lacoste thì không thèm nhìn mặt em, giờ đây em chỉ còn mỗi Công Chúa, em rửa xong đồng ly rồi lên quầy ngồi chơi với Công Chúa.

- Ngày mai phát lương phải không anh.

- Đúng rồi!

- Em nôn quá! Hi hi

- Nôn nhận tiền à?

- Uhm, từ khi đi làm, ba không cho tiền em nữa. Em cứ nhận lương là để dành, giờ được 9 triệu rồi đó.

Hic, khâm phục thật, em cứ nhận lương là xài xả láng, có nhiều ăn nhiều, chẳng tiết kiệm được đồng nào.

- Em đang để dành tiền mua một con Husky về nuôi, ngày mai nhận lương xong là đủ luôn. Hi hi.

Hóa ra Công Chúa đang nôn nóng mua chó về nuôi, em được biết thì giống chó ấy đẹp lắm, như chó sói ấy mấy thím ợ. Nhắc đến chó em lại nhớ đến con chó mập nhà Lacoste, lâu rồi em không gặp nó, rồi em nghĩ đến Lacoste, em buồn lắm mấy thím ợ, em không muốn bị nó nghĩ là một thằng dâm dê biến thái, nhưng chuyện đã lỡ rồi. Đoạn rồi em với Công Chúa ngồi nói chuyện về chó mèo. Công Chúa yêu động vật lắm mấy thím ợ, không biết có yêu con sâu mập mập của em không.

Tối hôm ấy, chỉ có em và Công Chúa ở lại quán, chị L dường như giận em hay sao ấy mà không trực ca tối nữa. Chỉ có hai người nên hơi cực, Công Chúa với em làm liền tay, vã hết cả mồ hôi, vừa pha nước, vừa tiếp khách, vừa bưng bê. Lưng áo Công Chúa ướt đẫm, dây áo ngực màu trắng lộ ra.

Đến gần 9h thì khách mới về hết, em với Công Chúa cùng dọn bàn, rửa ly rồi ngồi lên quầy nghỉ ngơi.

- Phù.....Mệt quá!

- Em khỏe ghê đó P.

- Chắc em phải đề nghị chị L muốn thêm người làm ca tối quá.

- Thì bình thường có chị L phụ cũng được mà, tại hôm nay chỉ bận.

Công Chúa cầm ly nước chanh tu ực ực, mồ hôi từ trán chảy xuống mặt rồi xuống cái cổ, em nhìn mà muốn liếm một cái mấy thím ợ. Mùi cơ thể Công Chúa thoang thoảng bên em, rồi tiếng thở gấp làm em nóng hết cả người.

Em từ từ ngồi sát vào rồi hôn lên má Công Chúa...

18. Chương 18: Một Phút Lầm Lỡ

Môi em chạm nhẹ lên má Công Chúa, điều đầu tiên em cảm nhận được là sự mềm mại của làn da, tiếp đó là mùi mồ hôi nồng nàn ấm áp. Công Chúa liền quay sang nhìn em, em giật mình “rút” môi về, hai ánh mắt nhìn nhau, Công Chúa ngơ ngàng trông thấy, tim em đập thành thịch...

Mặt Công Chúa bắt đầu đỏ lên. Gương mặt ngây ngô ấy, đôi môi ấy làm em rạo rực, em lấy hết can đảm hôn vào môi Công Chúa, em cảm nhận được một chút ướt át khi môi kề môi, môi Công Chúa mềm mại lắm các thím ạ, giây phút ngắn ngủi đó bỗng dập tắt khi Công Chúa đẩy em ra, sau đó là một cái tát đau điếng vào mặt.

- Anh...Anh xin lỗi!

Công Chúa liền chạy ra khỏi quầy, rồi chạy thẳng ra cửa, em bấy giờ mới hoàn hồn lại. ‘Mình vừa làm cái eo gì thế này’. Em liền chạy ra ngoài cửa ngóng thì thấy Công Chúa đang ngồi trên cái ghế đá kế tiệm, Công Chúa quay qua nhìn em rồi lập tức quay lại cúi mặt xuống như sợ em vậy. Em nhìn Công Chúa suy tư một

hồi thì trở vô quán. Cả đêm hôm đó, mỗi người một nơi, Công Chúa cứ ngồi mãi ngoài quán, em thì ở trong thơ thần một mình. Em đã nghĩ Công Chúa sẽ siêu lòng với em, em đã quá tự mãn...

Đoạn em nghe tiếng xe, rồi Công Chúa vào quán, em chẳng dám nhìn, Công Chúa đi thẳng vào bếp lấy túi xách rồi đi một mạch ra ngoài rồi hồi sau tiếng xe chạy đi. Ba Công Chúa đến đón, giờ đây quán chỉ còn mình em theo nghĩa đen lẫn nghĩa bóng...

Tối hôm đó em trần trọc mãi, chị L giận em, Lacoste nguyên rửa em, Công Chúa thì sợ em... Sự vô ý, tự mãn và gấp gáp đã làm cả 3 thấy được mặt xấu của em. Em như rớt xuống vực sâu. Giờ em chẳng còn mặt mũi nào mà gặp ai nữa...

Ngày hôm sau, em có một buổi sáng sầu nào chưa từng thấy, nhìn mấy đứa con gái trong trường mà chán nản, giờ em chỉ muốn được một trong 3 người tha thứ, em sợ cảm giác bị ghẻ lạnh lắm, đang ngồi buồn thì em có điện thoại, là thầy dạy Boxing của em, thầy ấy muốn nhờ em dạy lớp võ lòng buổi tối giúp, lương tháng 5 triệu. Đề nghị hấp dẫn thật nhưng em chẳng còn tâm trí, vả lại em còn phải làm ở quán nữa.

Trưa hôm ấy, trên chiếc 67 cà tàng, em mong cho đường đi tới quán dài ra thêm, em sợ phải đối diện với 3 người.

2h15 em mới có mặt tại quán, em bước vào, hơi mát từ máy lạnh xoa dịu cái nóng ngoài đường, chị L, Lacoste, Công Chúa, mỗi người nhìn em một vẻ, nhưng đều mang một điểm chung là sự lạnh nhạt buốt đến từng đốt xương sống. Em lủi thủi vào cất ba lô rồi bắt đầu làm việc. Có một cái ly bị mẻ, làm em lúc rửa bị cắt vào ngón tay, máu chảy ra. Em vội ra hỏi chị L:

- Chị có băng cá nhân không?

Chị L lạnh lùng đáp:

- Hỏi con P kìa!

Chị ấy vẫn còn giận lắm mấy thím ạ. Công Chúa đang dọn ly, em lủi thủi bước đến, Công Chúa thấy em liền né tránh, lúc đó em buồn lắm mấy thím ợ, em thấy đây là dịp có thể hàn gắn tình cảm lại, Lacoste vốn tốt bụng, em đánh liều đến chỗ Lacoste.

- Em có băng cá nhân không, anh bị đứt tay...

Nó vờ như không nghe, cứ cầm đầu pha café... Em buồn lắm mấy thím ạ, em cảm giác như bị cả xã hội ruồng bỏ. Đoạn rồi hai thằng lựu đạn chỉ em tiệm thuốc gần đây mà tự đi mua băng.

Khoảng chiều chiều, khách khá đông, mọi người làm việc rất vất vả. Lacoste đang gọt cam thì bị đứt tay, em thấy tay nó chảy máu, sẵn có băng cá nhân mua dư liền chạy đến chỗ nó, xé băng ra

- Đây anh dán cho!

- BUÔNG RAAA!

Nó hét lên, cả quán ai cũng nhìn em, cứ như em làm vừa làm việc gì xấu lắm ấy, rồi em đặt băng cá nhân xuống bàn cho nó rồi cúi gầm mặt xuống đi thẳng vào bếp rửa ly. Hôm đó là ngày đi làm đau khổ nhất của em. Chị L giờ cứ 5h là về, Lacoste 8h về, chỉ có Công chúa là ở lại với em đến 10h, nhưng chẳng ai nói ai câu nào nữa, lúc nhàn rồi thì em ngồi chơi, Công Chúa thì lướt iPhone, đến giờ thì ba đến rước về. Cứ như thế, những ngày tiếp theo em làm việc trong sự ghẻ lạnh của 3 người.

Một buổi tối buồn tẻ, em ngồi trong quán chẳng biết làm gì, ngồi bật điện thoại coi danh bạ, em coi một hồi thì thấy số của sư phụ em, em chợt nhớ tới lời mời dạy võ cho lớp võ lòng. Suy nghĩ một hồi em gọi cho sư phụ, hai thầy trò trò chuyện, bàn giao công việc xong thì em cúp máy. Hóa ra người dạy lớp võ lòng chuyển công tác sang quận khác nên thiếu người dạy, cũng lâu rồi không vận động tay chân, lương cũng cao, thế là em quyết định nghỉ ca tối để đi dạy Boxing.

Hôm sau em gặp anh K để xin nghỉ ca tối, em lấy lý do là bận học, anh cũng thông cảm cho em. Hôm đó em đi làm bình thường, đến 6h thì em mở tủ lấy balo rồi chào mọi người. Lúc này thì chị L hỏi em.

- Em nghỉ làm ca tối hả?

Thấy chị L hỏi thăm, em cũng vui lắm

- Dạ! năm nay học căng lắm nên em làm một buổi thôi.

Em thấy Lacoste với Công Chúa nhìn em mãi, không biết tụi nó có luyện tiếc không, hic.

Em lên chiếc 67, chạy thẳng đến võ đường, thay cái quần thể dục vào, mặc áo ba lỗ màu trắng, mang giày bata. Lâu lắm rồi em mới trở lại căn phòng tập thân thương. Phòng tập bây giờ đông hơn hẳn, trên võ đài và khu bên phải là đội tuyển tập, còn khu bên trái là lớp võ lòng, em đi từ từ vào lớp, nhìn vào cái gương trên cửa sổ, em trong bộ đồ thể thao nhìn phong độ lắm mấy thím ợ, hi hi. Em gặp lại các huynh đệ cũ rồi chào hỏi bắt tay nhau, chợt em thấy sư phụ

- Sư phụ!

Sư phụ quay sang em tay bắt mặt mừng rồi dẫn em đến khu võ lòng. Mấy đứa võ lòng thấy sư phụ tới thì loay hoay đóng thùng, xếp hàng ngay ngắn nghiêm trang chào thầy.

- Thầy giới thiệu với mấy em! Đây là thầy N, từ giờ sẽ dạy thể thầy T cho các em.

- Chào cả lớp!

Bỗng có một con nhỏ hô to:

- Chào thầy đẹp trai!

19. Chương 19: Boxing Girl

Em liếc mắt nhìn nó. Sư phụ gất gổng:

- Không đùa giỡn trong lớp! Đi ra chống đẩy 10 cái.

- Thôi mà thầy!

- Mau!

Nó miễn cưỡng bước ra ngoài hàng rồi bắt đầu chống đẩy.

Sư phụ tiếp tục

- Thôi cả lớp tập chăm chỉ nhé.

Thầy võ vai em rồi đi lên võ đài luyện cho đội tuyển.

Em quay lại với lớp. Lớp võ lòng khá đông, tầm 30 học viên, đa số là nam, nữ thì chừng 4 5 người, kể cả con đang chống đẩy. Em đợi con kia xong thì bắt đầu luôn. Nó đứng dậy, mặt đỏ gay cả lên. Con này cao tầm 1m6, để tóc ngắn ngang vai, mắt rất to, nhìn giống người Thái Lan, tướng tá cân đối, dân thể thao mà. Đoạn rồi em cho cả lớp khởi động, căng cơ, rồi sau đó tập đánh bài 1, bài 2. Em vừa khoanh tay ra sau vừa đếm một hai rồi đi xung quanh để chỉnh sửa tư thế cho học viên. Đi một hồi thì đến chỗ con kia, nó tập rất nghiêm túc, tư thế chuẩn nên cũng không chỉnh sửa gì. Tập được một hồi lâu thì em cho lớp nghỉ 5 phút. Bọn học viên bu quanh em tăng bốc dữ lắm mấy thím, đa phần là hỏi tập bao lâu mới được đáng như em, rồi em chỉ tụi nó cách tập rồi chế độ ăn uống, chúng nó có vẻ kính trọng em lắm. Đoạn rồi em đến thùng trà đá múc nước, con kia cũng cùng lúc đến uống, nó nhìn em rồi trêu chọc:

- Thầy đú bự.

Nói xong nó múc một ly trà đá tu ực ực rồi chạy ra đầm đá tụi con trai. Em cũng bó tay với nó.

- Rồi, mọi người về vị trí đánh kết hợp 1,2,3,4 (Đấm thẳng và móc ngang hàm)

Em tập trung nhìn con kia, bình thường theo em thấy nó khá quậy, nhưng khi vào tập thì rất nghiêm túc.

Để em tả chi tiết đồng phục boxing ọi người dễ hình dung: Đồng phục gồm quần đùi, áo 3 lỗ (Có 2 màu: xanh hoặc đỏ), riêng con gái thì mặc thêm áo thun tay ngắn bên trong.

Đến 7h30 thì em cho lớp giãn cơ đến 8h về. Em xách balo về, con nhỏ kia đi đến bên em chào:

- Em về nha thầy dzú bự!

Rồi nó cầm đầu chạy đi trước. Nó mặc cái áo khoác hoodie màu cam, cái nón trùm đầu có hai cái lỗ tai to và nhọn chìa lên y như con hồ ly ấy.

Dạy xong em thấy thoải mái hẳn, quên cả buồn phiền về 3 cô nương kia, em thấy đi dạy võ là một quyết định đúng đắn.

Mới hơn 8h tối, thiết nghĩ quán còn mở, em dự sẽ chạy ngang qua xem thế nào. Trên chiếc 67 huyền thoại, em vi vu trên đường và thẳng tiến tới quán café. Đến đầu hẻm, em tắt máy dẫn bộ từ từ vào, em đứng nép nép sang một bên, nhìn trộm vào quán. Quán vắng hoe, Công Chúa đang chán chương nằm bấu môi trên quầy, chị L thì đang chơi laptop, còn Lacoste chắc về rồi. Nhìn cả hai đáng yêu lắm mấy thím ợ, em ngấm một hồi lâu thì lên xe chạy về nhà.

Em nằm trên giường, tiếng hét “TRÁNH RA!” của con Lacoste cứ vang vang trong đầu em, nghĩ đến mà buồn lắm, lần đầu tiên nó nạt em như thế, nghĩ cũng phải thôi, so với hành động “đội bại” của em đối với nó thì như vậy là quá nhẹ. Em trần trọc mãi, tìm cách để hòa giải với 3 người, em nhớ cái toilet, nhớ con chó mập, nhớ cái quần sịp, nhớ con thần lùn, nhớ ly soda chanh. Rồi em ngủ thiếp đi.

4h sáng dậy, em chạy bộ, gập bụng, hít xà... Kể từ ngày xuất viện, em lười hẳn đi, cơ bụng 6 múi của em giờ không còn rõ và săn chắc như xưa nữa, em nghĩ đến lớp võ, nghĩ đến sự hăm dọa của các học viên nhằm lấy lại động lực tập luyện. Vậy là lịch trình của em đã thay đổi, sáng tập luyện rồi đi học, trưa đi làm đến 6h tối và tiếp tục đi dạy võ đến 8h. Kể ra cũng đỡ nhàm chán hơn, được nhiều tiền lương hơn, nhưng... giảm bớt thời gian ở cùng 3 thiên thần đáng yêu...

Đi học về, ăn cơm, ngủ trưa đến 1h15 thì bắt đầu dậy đi làm. Giờ đây khi ở trên quán, chỉ có không khí lạnh lẽo bao trùm, em chỉ mong được về sớm để giải tỏa căng thẳng. 5h30h em lủi thủi ra khỏi quán, không bé nào chào tạm biệt em cả...

Bây giờ là 6h tối, em đang đứng lớp cùng với hơn 30 học viên boxing. Cả lớp đóng thùng rồi cúi chào em một cách nghiêm túc. Em bắt đầu khởi động. Cả lớp đang xoay hông thì con “Hồ Ly” xuất hiện với cái áo hoodie màu cam có tai cáo, nó đến trễ 10 phút.

- Xin lỗi thầy em đến trễ...

Em nhớ đến chuyện hôm qua nó dám chọc em là “Thầy dzú bự” nên phạt nó chống đẩy 20 cái vì tội đến trễ.

- Ra kia hít đất 20 cái cho tôi!

- 20 cái sao em hít nổi!

- Nhanh!

Nó cau có, cởi áo khoác ra rồi ra ngoài chống đẩy. Đoạn rồi em thấy nó hít được khoảng 12 cái đã run tay rồi nên tha cho vào lớp. Khởi động xong cho lớp tập đánh đối kháng theo cặp, cộng thêm đánh gió vài hiệp rồi cho nghỉ 5 phút. Con Hồ Ly đến chỗ em mức nước uống.

- Lần sau đi tập đúng giờ nghe chưa!

- Dạ, em biết rồi!

rồi nó mức nước uống. Uống xong nó ngồi xuống cạnh em.

- Thầy mấy tuổi vậy thầy?

- Thầy 20 tuổi.

- Vậy thầy còn đi học không?

- Có chứ, thầy đang học đại học. Em nhiều tuổi?

- Em đang học lớp 12.

Vậy ra nó nhỏ hơn con Lacoste 1 tuổi.

- Thầy có bạn gái chưa thầy?

- À...Ừm...Chưa!

- Dzậy thầy làm bạn trai em nha! Hi hi

WTF?

- Nói giỡn làm thầy ghê!

Đoạn rồi nó lại tung tăng chạy vào đám học viên đâm đá nhau chí chóe...Con Hồ Ly này tính tình dễ gần, vui vẻ, hòa đồng, trái ngược hoàn toàn với con Cá Sấu kia. Mỗi lần đến giờ về nó lại chào em: “Thầy dzú bự em về!”

Thế là ngày qua ngày, làm việc ở quán rồi lại đến võ đường dạy, những ngày tháng vui vẻ ở quán nay còn đâu, nhiều lúc nhớ lại mà lòng đau như cắt.

Rồi đến một ngày định mệnh...

Hôm ấy là một ngày bình thường như bao ngày khác, em đi học về lại đi làm, đi làm xong lại đi dạy võ. Sau khi dạy xong, tự dưng em lại muốn ghé tiệm café để xem mấy baby đang làm gì. Thế là em cùng 67 huyền thoại vi vu đến quán.

Chuẩn bị qua đường để vào hẻm thì em chợt thấy Lacoste đang đạp xe ra hẻm, hết ca của nó, thế là em đổi ý định đi theo sau nó chơi. Con Lacoste này đi xe nhát lăm mấy thím ợ, nhất là mấy khúc qua đường. Em cứ thế, trên 67 huyền thoại tần tần theo sau Lacoste, em thì đi hơi sát lề đường, còn nó thì đi giữa làn xe hai bánh, hai bên xe chạy lên tấp nập.

Đi đến ngã một ngã tư trên đường Phan Đăng Lưu, Lacoste đang chuẩn bị quẹo thì từ đằng sau, một chiếc su xì bo chạy bật mạng lên quẹt thẳng vào xe đạp của Lacoste rất mạnh, em nghe một cái rầm giật cả mình, chiếc xe đạp như gãy cả khung, Lacoste té đập mặt xuống đường...

20. Chương 20: Đừng Bỏ Anh, Lacoste!

Chuyện xảy ra quá nhanh, em như bay hết cả hồn phách, đến khi định thần lại rồi em vẫn chưa tin vào những gì em đang thấy trước mặt, thằng chạy su xì po cũng mất lái mà trượt té lê một đoạn hơn 3 mét dưới lề đường, chiếc xe đạp nằm lẩn lốc trên đường, cái khung xe gấp hẳn sang một bên, dòng người đang sau thẳng gấp lại, những người ở gần thì hoang mang, những người ở sau thì bấm còi inh ỏi. Lúc này tim em như ngừng đập, tai em như bị ù, em cuống cuống xuống xe, quên cả gác chống, chiếc 67 ngã nhào... rồi chạy đến chỗ Lacoste. Nó nằm bất động dưới đất, Lúc này trong đầu em chỉ lặp đi lặp lại một câu duy nhất “Đừng chết!, đừng chết!...”. Em vội vàng quỳ xuống trở mình nó lại, hai mắt nó nhắm tịt, cái mắt kính vàng đi đâu mất rồi, mặt mũi trầy trụa ghê lăm, rách cả trán và môi, máu chảy chảy ra bết vào cả tóc. Em sợ lăm, em vuốt tóc nó tóc nó lên, em lay nhẹ nó.

- B.N, B.N ơi!

Rồi em nhen cả cổ họng mấy thím ạ.

- B.N ƠI!!!!

Nó không nhúc nhích gì cả. Bấy giờ em mới nhìn lên, không biết từ bao giờ mà người dân đã bu đầy xung quanh, đa số là người đi đường, họ ngồi trên xe máy mà tò mò dòm dòm, họ chỉ biết đứng nhìn thôi mấy thím ạ. Lúc đó em nghĩ nó chết rồi mấy thím ạ, em sợ lăm, em sang thằng chó đẻ kia, nó đang lom khom dựng xe lên, em tức mà khóc luôn mấy thím ạ, em đứng dậy chạy thẳng đến chỗ nó rồi tháo nón bảo hiểm đập tới tấp vào đầu nó mà nát hết cả cái nón, nó ngã nhào xuống đất, em vừa khóc vừa đập mấy cái liên tục vào mặt nó, rồi 3 4 người kéo em ra can, một bà thím ngồi trên chiếc Lead màu bạc nói với em.

- Chở con nhỏ tới bệnh viện Gia Định nhanh đi, ngay ngã tư đây nè

Đúng rồi, bệnh viện, lúc này em mới bình tĩnh lại. Em dùng vừa chạy lại chỗ Lacoste vừa hét to:

- AI BẮT DÙM CHIẾC TAXI HAY XE ÔM DÙM ĐI.

Đoạn rồi có một bác vào giúp em, bác trung niên để tay vào cổ Lacoste rồi nói với em:

- Không sao, còn sống!

Em mừng lắm, em nhìn bác ấy mà đầu gật gật không ngừng.

- Tránh ra, taxi tới rồi!

Một bác trung niên khác đến lừa mọi người ra.

- Ầm nó lên xe nhanh!

Em lật đặt bé Lacoste dậy, bác ấy theo em ra mở cửa giúp. Bệnh viện rất gần đó mấy thím ợ, chạy một tý đã đến, em vội lấy bóp, thấy tờ 100k đầu tiên thì liền lấy ra đưa bác tài luôn rồi mở cửa đi thẳng vào bệnh viện. Em hồi hã vừa ầm Lacoste, vừa la hét:

- Cứu người, cứu người dùm đi!

Ai cũng nhìn em mấy thím ợ, đoạn rồi vào trong sảnh, mấy bà y tá thấy em thì liền vội vàng chạy đến em

- Cô ơi, cứu con với!

- Đụng xe hả!

Em gật đầu lia lịa. Rồi một bà vội dẫn em đến một phòng cấp cứu, giúp đặt Lacoste nằm lên giường. Rồi đuổi em ra ngoài ngồi. Em ngồi đấy, thấy mấy bà hồi nãy cùng 2 ông bác sĩ khác hồi hã chạy đến chỗ Lacoste. Em lo mà tái mặt cả đi, mồ hôi đầm đìa trên người. Từ lúc tai nạn xảy ra đến giờ, nó không nhúc nhích chút nào, em sợ nó chết lắm.

Lúc xem phim có mấy cảnh tương tự vậy thì thấy bình thường, giờ đây trải nghiệm nó lần đầu thì mới biết cảm giác của người trong cuộc. Em từ từ bình tĩnh lại rồi lấy điện thoại gọi báo cho anh K để anh K gọi ợ Lacoste, em không biết số mẹ nó.

Rồi khoảng 30p sau anh K chở mẹ Lacoste đến bệnh viện gặp em, mẹ nó khóc quá trời luôn, nhưng nó đang trong phòng cấp cứu, chưa được vào gặp, mẹ nó cứ xỉu lên xỉu xuống, em với anh K đỡ mãi mới dịu được phần nào.

....

Hồi sau thì mấy bà y tá gọi em, mẹ Lacoste vội đứng dậy đến chỗ y tá hỏi han liên tục. Y tá nói không sao, chấn thương không đến nỗi nghiêm trọng, do con bé bị shock bất ngờ nên ngất xỉu. Lacoste được băng cái đầu, may mấy mũi trên trán, em nhìn mà nhớ lại hồi em nằm viện. Hồi nữa mẹ nó cảm ơn em rồi rút rồi khuyên em về nghỉ ngơi, còn bác ở lại chăm sóc nó.

Em với anh K ra về, anh K hỏi chuyện rồi em kể cho nghe. Ảnh nói em:

- Em có duyên với B.N đấy. Cái đó gọi là giác quan thứ 6.

Em cũng chả tin vào mấy cái đó, anh nói thì cứ ầm ừ thôi, mà thấy cũng đúng, tự dưng đúng hôm nay em lại muốn quay lại quán ngắm gái. Có lẽ em với nó có duyên thật, duyên đến nỗi lumen được nguyên cái quần sịp thần thánh, chuyện đó hi hữu đấy.

Đoạn rồi em chào anh K, rồi bắt đầu thấy thiếu thiếu cái gì đó. Đệt, chiếc 67 của em, em bắt xe ôm chạy lại hiện trường, vừa đi vừa cầu nguyện nó sẽ còn nguyên ở đó. Rồi đến nơi, chiếc xe đã bốc hơi. Em buồn lắm, rồi thì cũng kệ, coi như của đi thay người. Đang loay hoay lấy điều 3 số ra hút thì có một bác xe ôm bên đường hú em, em nhìn qua thì thấy cái bác bắt mạch cho con Lacoste khi nãy, bác ấy chạy xe ôm, em càng mừng hơn khi thấy chiếc 67 của em đậu kế chiếc dream của bác, em mừng lắm mấy thím ợ, em vội chạy sang cảm ơn bác, rồi bác hỏi han con Lacoste, hai bác cháu ngồi chém gió một hồi thì em về. Nhờ những người như bác xe ôm ấy mà trong mắt em xã hội mình còn rất đẹp, nhất là cái quận Bình Thạnh này, đúng với cái tên của nó “Bình Thạnh”.

Tối hôm ấy em về ngủ một giấc say mềm vì quá mệt.

Sáng hôm sau em trốn học, trên đường em ghé mua một con gấu bông to rồi đến bệnh viện thăm Lacoste. Em vi vu trên chiếc 67 huyền thoại cùng con gấu bông to được đặt nằm trên bình xăng xe mà thẳng tiến đến bệnh viện...

Đến bệnh viện, em chậm chậm cùng con gấu bông trên tay bước vào phòng, Lacoste đang ngồi một mình buồn hiu trên giường bệnh, nó đeo cặp kính mới, nhìn dễ thương hơn hẳn, mặc dù bị băng bó nguyên cả cái đầu.

- B.N ơi!

Nó quay sang nhìn em, em bước đến bên giường, nhẹ nhàng để con gấu lên người nó.

- Anh tặng em nè!

Nó tròn xoe mắt nhìn em một hồi rồi bắt đầu meo, rưng rưng nước mắt...

21. Chương 21: Sau cơn Mưa Trời Lại Sáng

Nó bắt đầu hức hức, hai dòng nước mắt lăn dài trên má, chắc nó vẫn còn sợ.

- Thôi, thôi, sao vậy, anh có mua gấu tặng em nè!

Rồi nó khóc lớn hơn, mấy người trong phòng nhìn em quá trời.

- Em không thích con này hả, để tỳ anh đem đổi con khác đẹp hơn nha!

Dễ ngọt một hồi thì nó nín. Đoạn rồi em hỏi thăm sức khỏe nó, rồi cả hai nói chuyện. Nó không ghẻ lạnh em nữa.

- Mẹ em kể anh đưa em vào bệnh viện đúng không?

Em cười rồi nhìn nó gật đầu

- Sao anh có mặt đúng lúc vậy?

- Um...Thì anh là thần hộ mạng của em mà.

Nó nhìn em cười

- Em cảm ơn anh...

Em xoa đầu nó.

- Ái da!

- Ấy chết, Anh xin lỗi, anh quên.

- Bắt đền đi!

- Đền gì giờ?

Nó suy nghĩ một hồi...

- Giờ anh phải nghe lời em, em hỏi gì phải nói thật, nói xạo ba má chết chùm, anh thề đi!

Đột, nó bị đập đầu xong ăn nói độc địa hẳn ra...

- Uhm, anh thề...em hỏi gì hỏi đi.

Nó lại suy nghĩ một hồi thì ngại ngần hỏi:

- Anh...lấy quần lót của em về gửi thiệt không?

Đột! em ngượng chín cả mặt, em còn nhìn xung quanh xem có ai nghe thấy không nữa. Em cứ ngập ngừng. Em nghĩ đến lời thề hồi nãy mà cũng sợ. Cấn rắng mà cúi mặt gật gù. Lúc đó em muốn độn thổ luôn ấy, chẳng dám nhìn nó nữa. Rồi nó hỏi tiếp:

- Anh...ngủ đi vậy?

Giọng nó cũng ngại chẳng thua gì em.

- Thì...ngủ cho thơm!

Đệt, đệt, đệt! Lúc đó bí quá nói bừa ra mấy thím ạ. Lúc này máu như dồn hết lên mặt em, chưa bao giờ em rơi vào tình trạng khó xử mà xấu hổ như lúc này. Em thấy nó không hỏi nữa thì liếc mắt lên nhìn nó cái, chợt thấy ánh mắt chằm chằm của nó em vội cúi xuống lại. Em muốn đi về!

- Anh thấy thơm hả?

Móe! Nó muốn dồn em vào đường cùng mấy thím ạ.

- Ủ! ...Hơi khai một chút.

Em chịu đựng hết nổi rồi mấy thím ợ, nói toẹt ra luôn. Nó cũng đỏ mặt không thua gì em, nó lại hỏi tiếp.

- Vậy anh có thích ngửi quần lót của em không?

Cái đệt em, nó ăn nhằm cái gì thế không biết, hỏi toàn cái gì đâu không, em khó xử với cả con gà mái mấy thím ợ, lúc đó em nhục như con cá nục luôn. Tim em đập thành thịch, đỏ hết cả mồ hôi.

- Anh có thích không?

- T...Thích!

Bỗng mẹ nó vào, em tạ ơn trời phật, em vội chào bác rồi đánh trống lảng xin về trước. Trả lời câu hỏi với nó mà đổ mồ hôi ướt hết cả nách. Trên chiếc 67 huyền thoại, hình ảnh quần lót màu trắng có ren cứ hiện lên trong đầu em. Đang đi thì chị L gọi điện rủ em đi thăm Lacoste, em bảo chỉ là vừa thăm về.

Em về đánh một giấc đến trưa rồi đi làm.

Đúng 1h45 em có mặt tại quán, vừa vào quán thì hai thằng mặt ngựa bu đến, kêu em kể lại chuyện hôm qua chúng nó nghe, đoạn rồi em đưa chị L một bịch bánh trắng trứng cút. Chỉ có vẻ thích lắm, còn mời em ăn chung. Em nhẹ nhõm hẳn, phần nào cũng làm chỉ bớt giận hơn. Vậy là sau một đêm kinh hoàng và một bịch bánh trắng trứng cút đã giúp em hàn gắn được với Lacoste và chị L...Giờ đây chỉ còn Công Chúa, nụ hôn vội của em đã tạo nên một bức tường ngăn cách em và nó, em không biết làm cách nào để Công Chúa lại vui vẻ lại với em, họa chăng em một lần nữa làm “anh hùng cứu mỹ nhân” thì may ra, hơi hi hữu nhỉ mấy thím.

Lúc này Công Chúa xuống nhà dưới đi vệ sinh, em thì đang làm việc, bỗng Công Chúa chạy lên với vẻ mặt sợ hãi, Công Chúa chạy tới chỗ hai thằng mặt ngựa. Em nghe loáng thoáng Công Chúa nói:

- Hai anh vô toilet bắt con thần lẩn ra dùm em, nó cứ nằm trên vách bồn cầu mãi không chịu đi.

Hai thằng mặt ngựa thì cứ dúi đẩy cho nhau, đệt mẹ, hai thằng đàn ông đi sợ thần lẩn. Em đi đến.

- Đâu, chỗ nào anh xuống bắt cho.

Công Chúa dẫn em xuống toilet, quả nhiên có một con thần lẩn rất to đang nằm đấy, em hù mãi nó không chịu đi.

- Anh bắt nó ra luôn đi, không tý nó lại bò vào.

Em dùng hai ngón tay bắt nó lên, Công Chúa sợ xanh cả mặt, nép mình đằng sau em, em đi lên quán, thấy hai thằng mặt ngựa, em lấy con thần lẩn hù một cái, chúng nó tái hết cả mặt, chị L cũng sợ nữa. Đoạn rồi em đem con thần lẩn ra ngoài thả lên cây cột điện. Em trở lại quán, nhìn Công Chúa cười rồi nói:

- Khi nào thấy thần lẩn thì kêu anh bắt cho!

Công Chúa gật đầu rồi cảm ơn em. Nhờ con thần lẩn ấy mà Công Chúa đã nói chuyện với em sau bao tháng ngày lạnh nhạt.

Cả ngày hôm ấy, em vui lắm, đúng như câu “Sau cơn mưa trời lại sáng”. Chỉ tiếc là không có Lacoste, em thấy thiếu vắng lắm, cô bé pha café lạnh lùng đâu rồi...Đến chiều chiều, quán vắng bớt, Công Chúa ngồi

ghế salon lướt iPhone, hai mặt ngựa quét nhà, em thì đứng trong quây với chị L xếp ly, dọn vệ sinh quây. Mỗi lần em đứng gần chị L em lảng lảng lắm mấy thím ạ, người chỉ thơm lắm, mái tóc dài bồng bênh như trong quảng cáo vậy. Em đang xếp ly thì chị L bỗng thò tay xuống sờ tờ rym em... em phê lắm nhưng sợ mọi người để ý nên cứ gạt tay chị ra, càng gạt chỉ càng sờ mạnh, làm em chào cờ luôn, chỉ cứ soa đều dọc theo đường thẳng của thằng nhỏ, em mê mẩn luôn mấy thím ợ, đang phê thì chị nắm tay em cho vào váy, ướt hết cả tay luôn, đoạn này em xin không kể chi tiết ạ. Cảm giác “ăn vụn” theo kiểu public thể này nó thích thích sao đó mấy thím ợ. Rồi đến 6h chiều em về, em vẫy tay chào Công Chúa, Công Chúa cũng chào lại em...

Trên chiếc 67 huyền thoại, em phi thẳng đến võ đường. Em gửi xe, đang dựng xe thì em nghe:

- Chào thầy dzú bự!

Em vừa nghe đã biết là ai, vâng, đó chính là con Hồ Ly không đuôi nhí nhố. Nó chào xong thì loay hoay dựng xe, em vào lớp trước.

Võ đường đa số là nam nên phòng vệ sinh nữ chúng nó lấy làm khu chứa bao cát, găng tay, áo giáp luôn các thím ạ, chiếm luôn phòng vệ sinh nữ, nên học viên nữ thường thay đồ sẵn ở nhà trước khi đi tập, hoặc vào toilet nam khóa cửa mà thay. Toilet nam khá to, bên trong có nhiều bồn tiểu và chỗ rửa tay, còn có 4 nhà cầu ngăn cách rất tiện nghi và kín đáo.

Em như thường lệ vào nhà vệ sinh thay đồ, đoạn mắc ị quá nên vào nhà cầu cuối, khóa cửa rồi xử lý, khi xử lý xong, chuẩn bị mặc quần thì em nghe có tiếng mở cửa rồi khóa cửa ở ngoài, em nghe tiếng trò chuyện, giọng con gái. Em thấy có điềm nên mở hé cửa ra nhìn thử, ra là con Hồ Ly với một con trong lớp đang nói chuyện, thấy chúng nó mặc đồ thường, em dự sẽ có chuyện hay nên cứ ở trông rình, đúng như em dự đoán, chúng nó thay đồ, con kia nhan sắc cũng thuộc hạng ma chê quỷ hờn nên em không quan tâm...Đoạn rồi con Hồ Ly cởi quần ra...

22. Chương 22: Nỗi Lòng Hồ Ly

Nó bắt đầu cởi nút quần, tiếng kéo phệc- mớ- tuya “xoẹt” một cái làm em ngưng thở một nhịp. Nó bắt đầu kéo chiếc quần jeans xuống...Em rao rục hết cả người, nó mặc quần lót hình Pikachu, cặp mông săn chắc, tròn như hai trái banh, nhìn mà muốn cắn một miếng mấy thím ợ ... Rồi nó cởi áo ra, nó không mặc áo ngực, nhưng em không thể thấy được phần trước được. nó còn gơ tay lên ngửi nách, rồi gãi mông nữa mấy thím ạ, bọn con gái khi ở không gian riêng tư thì chúng nó cũng có những hành động thô thiển y như con trai tụi mình vậy, xong nó lấy áo nịt ngực thể thao mặc vào, cái áo khá bó, sau đó mặc đồng phục vào, con kia cũng thay xong, đoạn nó cùng nhỏ bạn mở cửa ra ngoài. Em như nhật được vàng mấy thím ợ, rồi em dự sẽ lên sớm và rình ở đây mỗi ngày.

Cả lớp đóng thùng, nghiêm trang gặp người chào em. Như thường lệ, cả lớp khởi động, căng cơ rồi tập đánh gió, em rất nghiêm khắc nên cả lớp tập rất nghiêm túc và hăng say, em để ý con Hồ Ly, nó tập đổ hết cả mồ hôi ra, em lại nhớ đến cái mông căng tròn của nó.

Sau giờ giải lao, cả lớp tập hợp lại chia theo cặp tập đánh đối kháng, lớp bị lẻ một người, thế là em kêu con Hồ Ly ra em tập riêng với em để lớp đủ cặp. Em với Hồ Ly tập đối kháng với nhau. Nhân đây cũng kể mấy thím nghe, trong lớp võ có hai con thích em ra mặt, nhưng vì tụi nó cũng thuộc dạng quý khốc thần sầu nên em không đề cập đến chi tiết.

Quay lại với Hồ Ly, tập với em nó thích thú lắm mấy thím ạ, nó cứ thủ thế nhảy nhót rồi đâm vào bụng em.

- Bụng thầy cứng dữ, thầy có múi bụng không thầy.

Em chưa kịp nói gì thì nó kéo liền áo em lên. Tuy bụng em không còn rõ múi như xưa nhưng cũng gọi là tạm chấp nhận được, cộng với việc mồ hôi làm nó bóng lên nhìn cũng rõ hơn bình thường. Nó “Ồ” lên một tiếng rồi hỏi:

- Thầy tập bao lâu mới được dzậy thầy?

Em bực mình

- Lo tập đi, nói nhiều quá!

Rồi em với nó tập đối kháng, em đánh nó đỡ, rồi em đỡ nó đánh. Mỗi lần như vậy là cơ thể cả hai cứ va chạm vào nhau, nhiều khi tay em chạm vào ngực nó nữa cơ, thích lắm mấy thím ợ. Con Hồ Ly tuy đồ mồ hôi nhiều nhưng vẫn rất thơm tho, nhìn nó ở cự ly gần em mới nhận ra gương mặt nó rất sắc sảo, nhất là cặp mắt, to tròn, long lanh, lông mi dày, cặp mắt của nó theo em là đẹp nhất trong 4 người.

Tập một hồi lâu thì nó mệt lã, ngồi phịch xuống sàn, em la:

- Đang tập không được ngồi.

- Em mệt quá thầy ơi! Đứng không nổi nữa...

Rồi nó nằm bẹp ngửa xuống sàn, hai chân thì để hỏm. Lúc này em đứng đối diện nó, cái quần đùi rộng thùng thình nên thấy hết cả bên trong, em thấy cả cái ngấn chính giữa trên cái quần lót luôn.

Tám giờ, hết giờ tập, cả lớp về, em cởi áo át rồi tu nước ực ực, con Hồ Ly bỗng xuất hiện, nó cầm điện thoại giơ về phía em.

- Thầy cho em chụp tấm hình khoe mấy nhỏ bạn.

Chưa kịp nói gì nó đã chụp rồi chạy đi mất.

- Cám ơn thầy!

Em hí hửng lắm mấy thím ạ, không ngờ em được nó hâm mộ thế. Thế nên em khuyên mấy thím có rồi thì đi tập tạ để cơ thể cường tráng, ít nhiều cũng được mấy gái chú ý hơn.

Thế là tối ấy, em bị cặp mông của Hồ Ly ám ảnh, em bắt đầu mơ tưởng về nó, khăn giấy, gel bôi trơn đã chuẩn bị.

Hôm sau đi làm, một ngày làm việc bình thường như cân đường hộp sữa. Quán lúc bấy giờ đang vắng khách, em đang ở sau quầy dọn dẹp, Công Chúa thì đang ngồi trước quầy lướt iPhone. Kể từ ngày em bị Công Chúa tát đến giờ đã hơn 2 tuần rồi, hôm trước em còn giúp Công Chúa bắt thần lẫn nữa, nên giờ cũng cảm thấy dễ chịu hơn, không còn sợ đụng mặt nhau như lúc trước nữa.

Đang dọn thì em liếc nhìn Công Chúa, cái đuôi ngựa ngoe ngoáy nhìn đáng yêu lắm. Đoạn rồi em vô tình thấy hình nền trên iPhone của Công Chúa là hình một con husky con rất đẹp, em liền hỏi:

- Em mua chó rồi đó hả?

Công Chúa quay lại nhìn em, rồi chỉ vào điện thoại.

- Con nay hả, em nuôi được hơn 2 tuần rồi.

- Đẹp quá ha!

- Đẹp thì mới mua chứ!

Công Chúa hết ác cảm với em thật rồi các thím ạ. Em vui lắm, rồi hai đứa bàn về chó mèo suốt.

- Em yêu động vật lắm! chó nè, mèo nè, gấu nè...

- Thế à! Thế em có yêu con thần lẫn không?

- Gớm! em sợ con đó nhất, người nó mềm mềm, bò lồm ngồm thấy mà ghê. Em chỉ thích con gì to to mà nhiều lông thôi.

Nghe nó nói đến đoạn này thì buồn cười éo chịu được, em cười khằng khặc.

- Anh cười gì thế?

- Không, không có gì!

Lúc bấy giờ em chợt thấy chị L nhìn em chằm chằm từ lúc nào, nhìn xong chỉ lại lơ đi, em cảm thấy có gì đó bất an. Em vờ đến mượn laptop của chị.

- Chị L! Cho em mượn laptop lên mạng tý nhé!

- Mượn iPhone của con P kìa!

Đột, em linh cảm quả không sai.

Sáu giờ chiều, em lấy balo rồi ra cửa

- Anh về nha P!

- Bye anh!

- Em về nha chị!

chị L chẳng thèm nhìn lại em. Em lủi thủi ra lấy xe.

Và bây giờ, em trên chiếc 67 huyền thoại chạy bạt mạng đến vô đường nhằm đến sớm để rình Hồ Ly thay đồ. Vâng, em đã đến rất nhanh, em vội gửi xe rồi đi thẳng vào vô đường, ghé ngay vào nhà vệ sinh nam và cố thủ trong nhà cầu thứ tư.

Em sốt ruột đợi mãi chẳng thấy ai vào, em bắt đầu mất kiên nhẫn, rồi em bỗng nghe tiếng mở cửa.

- Có ai ở trong này không?

Là giọng con Hồ Ly, em mừng vãi ra các thím ạ, em nhẹ nhàng hé cánh cửa ra để nhìn trộm. Nó không thấy ai trả lời liền đóng cửa lại rồi bấm khóa. Nó đứng vào bồn rửa mặt một hồi lại trở ra cửa kiểm tra kỹ xem đã khóa chưa, rồi nó lại quay vào, nó bật điện thoại xem cái gì đó rất lâu, rồi nó đặt điện thoại xuống đất, em bắt đầu khó hiểu.

Rồi cái gì đến thì nó đến, nó bắt đầu cởi quần ra, cặp mông căng tròn lại hiện ra, em rạo rức cả lên các thím ợ. Bỗng dưng nó cởi cả quần lót ...Em hoảng hồn luôn, rồi nó quay người lại, em giật mình khép cửa hẹp lại để phòng nó phát hiện. Lúc này cả phần dưới của nó phơi hết ra trước mắt cả mấy thím ợ, thằng em của em bắt đầu tỉnh giấc. Nó quay lại rồi ngồi phịch xuống sàn dang chân ra, rồi một tay cầm điện thoại lên rồi nhìn chăm chăm vào, còn tay kia...

23. Chương 23: Khó Xử

Nó đang chuẩn bị thủ d** mấy thím ạ...Nó vừa nhìn điện thoại vừa xoa xoa cô bé, em nghĩ nó đang xem phim xxx. Lúc này chắc mấy thím cũng biết cảm giác của em thế nào, em lặng như tượng, còn thằng em của em thì căng thẳng vô cùng. Không ngờ con Hồ Ly này tà dâm như vậy, em tự hỏi không biết Lacoste với Công Chúa có hay thủ d** như thế này không? Nhìn nó xoa xoa mà em rạo rức cả lên, vừa xoa vừa cắn môi nhìn điện thoại, không hề làm những động tác khiêu gợi giống như trên phim, cơ mà em thích lắm. Em đang xem thì bỗng có tiếng vận cửa rồi đập cửa.

- Ai ở trong này vậy?

Con Hồ Ly giật cả mình, luống cuống đứng dậy.

- Chờ chút!

Nó cất điện thoại vô giỏ rồi mặc đồng phục vào. Xong xuôi nó mở cửa ra ngoài, đoạn rồi em thấy hai thằng ngoài cửa vào đi vệ sinh, đợi chúng nó xong thì em lên ra ngoài.

Cả lớp đang nhảy dây tập thể dục, con Hồ Ly nhảy mà ngực với mông cứ tung tung, em nhìn mà thèm thuồng. Đoạn rồi nghỉ giải lao, em ngồi uống vào ngụm nước, hai con thị nở đến gặp em, hỏi về các kỹ năng đánh rồi em đang học trường nào, có bạn gái chưa, hai con này không được đẹp lắm mấy thím ợ, em không hứng thú, cứ trả lời cho xong. Hai con thị nở đi thì Hồ Ly xuất hiện, nó nhìn em cười toe toét:

- Thầy làm thêm ở quán café hả thầy?

- Ờ đúng rồi! Sao em biết?

- Dzậy mới hay!

Nói xong thì nó lại chạy đến chỗ bao cát. Chắc là nó thấy em mặc đồng phục của quán khi đến gửi xe. Em có cảm giác con Hồ Ly này thích em mấy thím ợ, nó lúc nào cũng cười toe toét khi nói chuyện với em, rồi còn hay giỡn nhây với em nữa.

Tối hôm ấy lớp tập rất tốt, 7h45 em cho cả lớp giãn cơ đến 8h thì về.

Em đang mặc thay áo thì con Hồ Ly lại xuất hiện, nó vẫn mặc cái áo Hoodie cam lè có tai cáo, tay nó cầm cái nón bảo hiểm.

- Thầy chở em về được không thầy?

- Xe em đâu?

- Hôm nay em không đi xe, bạn em chở đến.

- Thế kêu nó chở về đi!

- Nó bận rồi thầy.

Em suy nghĩ một hồi...

- Nhà em ở đâu

- Nhà em ở Tân Bình đó thầy!

Đột, hơi xa, rồi nó năn nỉ dữ quá, em bị gương mặt nũng nịu của nó làm siêu lòng. Em gật đầu đồng ý, nó mừng ra mặt.

- Yeah! Cám ơn thầy!

Đoạn rồi em chở nó trên chiếc 67 huyền thoại. Trên xe nó cứ hỏi tùm lum chuyện, nào là quán café em làm ở đâu, em có bạn gái chưa, nhà em ở đâu, đang học trường gì, nó còn khen 67 huyền thoại của em là hàng độc nữa. Đang vi vu thì nó nói:

- Lạnh quá! Em ôm thầy được không thầy?

Em chưa kịp trả lời thì nó đã vòng tay lên ôm em.

- Ôm thầy ấm ghê!

Em chỉ biết im lặng mà chạy cho nhanh.

Khoảng 20 phút sau thì đến nhà nó, căn nhà nằm trong hẻm, có 3 tầng lầu, ngoài cửa nhà có hai cái cột, trên cột có bóng đèn tròn màu vàng rất đẹp. Nó xuống xe rồi quay sang em cười toe toét:

- Cám ơn thầy! Thầy đẹp trai mà còn ga lăng nữa.

Nó khen thế em nghe thích lắm, em thích nhất là được khen đẹp trai mấy thím ợ, cơ mà em nhìn gương thì thấy mình cũng bình thường, không hiểu sao mấy gái lại hay khen.

- Sao thầy ít nói quá dzậy, mặt lạnh như băng á!

Em cười mỉm một cái rồi chào nó

- Thôi thầy về!

- Bye thầy!

Thế là em cùng 67 huyền thoại phi thẳng về nhà. Tối hôm ấy, em nằm nhớ đến cảnh con Hồ Ly thủ d** thì không chịu được, thế là khăn giấy và gel đã chuẩn bị sẵn.

Sáng hôm sau thẳng mặt mụm gọi điện rủ em cùng mọi người đi thăm Lacoste, em vẫn còn quê vụ “tra khảo quần sip” nên từ chối, nói là bận đi học.

Trưa hôm ấy đi làm bình thường, Chị L thì còn giận em vụ nói chuyện thân thiết với Công Chúa, còn Công Chúa thì đang rửa ly. Nhìn Công Chúa rửa ly mà em nhớ đến lần Công Chúa chạy ra ôm em vì con thần

lần bò lên người...Em ngồi ngắm Công Chúa mãi, nhìn cái tóc đuôi ngựa, nhìn bộ ngực phập phồng...Em chợt tưởng tượng đến cảnh Công Chúa ngồi thủ d** giống con Hồ Ly, nghĩ đến mà nóng hết cả người.

...

Đã lâu rồi em và chị L không vụng trộm nữa, kể từ ngày em nghỉ ca tối thì chỉ hay giận hờn vu vơ lắm, hờ tỵ là giận, hiện đang giận em vì việc nói chuyện thân mật với Công Chúa. Em bắt đầu nghĩ đến gia đình chỉ, chồng con của chỉ, nếu lỡ mà việc vụng trộm bị lộ ra thì gia đình chỉ tan nát mất, chỉ yêu chồng con lắm, và cũng yêu em nữa, em nghĩ đến mà lo, em sợ rồi vì em mà gia đình nhỏ bé của chỉ sẽ banh chành, em không thích làm kẻ đốt nhà như vậy, chắc em nên sẵn dịp này ngừng vụng trộm với chỉ, tất cả cũng vì tốt cho chỉ thôi.

Lúc đó khoảng 5h chiều, còn một tiếng nữa là em hết ca rồi. Đang ngồi đọc báo thì có khách vào...

- Thầy ơi!

Em giật mình, nhìn ra cửa, con Hồ Ly xuất hiện, nó lần mò đến đây để gặp em chẳng. Chị L, Công Chúa, hai mặt lừ đều nhìn về phía Hồ Ly. Em ngơ người ra, lắp bắp

- Ủ...Ủa! đi đâu đây?

- Đi uống café chứ đi đâu.

Nó liền chạy đến chỗ em rồi ngồi xuống. Chị L nhìn nó chằm chằm, còn Công Chúa liền đến tiếp nó:

- Em uống gì?

- Cho em một ly Bạch-Sữa (Café sữa nhiều sữa)

Rồi Công Chúa lại hỏi nó:

- Em quen anh N hả?

Con Hồ Ly nhìn sang em

- Anh N là bạn trai em mà! Hi hi

24. Chương 24: Hồ Ly Tấn Công

Em ngơ người luôn mấy thím ạ, nó nói mà tỉnh như thật vậy. Nó nói to lắm, cả quán đều có thể nghe được, em chỉ biết nhìn Công Chúa rồi quay sang nhìn chị L mà không biết nói gì cả, cũng tại con Hồ Ly đang rất là hớn hờ, em lại sợ sẽ làm nó quē với mọi người nên không dám mở miệng bát bô. Chị L từ quấy nhìn em mỉm cười hỏi:

- Bạn gái em hả N?

Chị L hỏi mà cặp mắt nhìn kinh sợ lắm mấy thím ợ, như muốn ăn tươi nuốt sống em vậy. Công Chúa nhìn em cười rồi vào pha Café, em thì xoắn cả trứng cút lên không biết trả lời chị L thế nào thì con Hồ Ly đáp:

- Hi hi em giỡn thôi chị, anh N là thầy dạy võ của em.

Em như từ địa ngục trở về mấy thím ạ, em thở phào một cái thật mạnh rồi nhìn chị L cười

- Học trò của em!

Chị L chẳng nói gì, nhìn em chằm chằm rồi mở laptop chơi. Em quay sang con Hồ Ly.

- Sao kiếm được chỗ thầy làm hay vậy?

- Dzậy mới hay!

Lại cái giọng điệu đó. Con Hồ Ly lúc mặc đồ thường nhìn dễ thương lắm mấy thím ợ, hôm ấy nó xõa tóc, mái tóc dài chấm ngang vai, cái mái thì cột lên càng làm gương mặt nó càng sáng và đẹp hơn rất nhiều, hai con mắt to và long lanh vẫn khiến em ngất ngây, nó mặc áo tay dài, lưng đeo balo, ở dưới thì quần short jeans, để lộ cặp đùi láng mịn và săn chắc. Đoạn rồi nó hỏi:

- Cái chị trên quầy là ai vậy thầy?
- Chị L, quản lý của thầy đấy!
- Chỉ đẹp quá thầy ha! Chắc thầy mê chỉ lắm?

Em nhột cả người

- Làm gì có, chỉ có chồng rồi.
- Vậy còn chị xinh xinh hồi nãy đem menu ra là ai?
- Chị P, nhân viên giống thầy.
- Chị P cũng xinh nữa, chắc thầy mê chị P lắm!
- Bậy bạ!

Rồi nó cười toe toét lên. Em cũng chỉ ngồi thừ ra đó mà cho nó châm chọc. Rồi nó làm mặt tội nghiệp

- Chút sẵn thầy chở em đi tập luôn nha thầy!
- Chứ em lên đây bằng gì?
- Bạn em chở lên.
- Thế tí kêu nó chở đi luôn.
- Nó bận rồi, tí thầy cũng lên dạy mà, sẵn chở em đi luôn đi thầy...

Em sợ tí chở nó đi thì chị L thấy lại phiền nên cứ chần chừ...

- Đi mà thầy.....Đi mà.....

Nó ôm lấy tay lay lay rồi không nhẽo đòi em chở đi mãi, cả quán ai cũng nhìn, chị L bây giờ có vẻ giận lắm rồi mấy tím ợ, mặt chỉ hầm hầm ghê lắm. Công Chúa cũng nhìn em, em sợ Công Chúa hiểu lầm lắm, nên ráng rút tay về nhưng con Hồ Ly lại níu lại rồi năn nỉ tiếp...Đoạn rồi em đành phải đồng ý, nó mừng lắm.

- Yeahhhh! Yêu thầy nhưt!

Đệt!

lúc đó em khó xử lắm, nó cứ quẩn lấy em đùa giỡn....Đoạn em vào quầy lấy trà đá cho nó, chị L nói châm chọc em:

- Xướng quá ha! Toàn chơi dzới mấy em gái dễ thương...
- Có đâu chị...

Em gãi đầu, biết chị L giận thật rồi nên lủi thủi đem trà ra nhanh để tránh mặt.Ở chơi được khoảng 30 phút thì con Hồ Ly hỏi.

- Thầy ơi đi thôi.

Em vào lấy balo rồi dẫn nó ra cửa, nó quay vào chào mọi người:

- Thưa chị L em về, chị P em về!
- Bye em! – Công Chúa đáp lại

Chị L chả nói gì. Em nói đỡ

- Em chở bé này lên lớp luôn...
- Thì đi đi!

Đoạn rồi em chở Hồ Ly đi, nó còn đem theo sẵn nón bảo hiểm trong balo. Thế là em lại một lần nữa cùng Hồ Ly vi vu trên chiếc 67 huyền thoại.

- Thầy ơi! Hay thầy chở em đi tập luôn nha.

- Cái gì?
- Thì chiều chiều bạn chở em ghé quán rồi thầy chở em đi tập, tối chở em về.
- Vậy chi cho cực vậy, em tự đi cho tiện.
- Hong! đi dzới thầy mới dzui!

Rồi nó ôm hông em.

- Ồm.....
- Đi mà thầyyyyyyyyyyyyyyy

Nó làm mình làm mẩy quá nên em đành chịu. Nó mừng ra mặt, còn ôm em thật chặt nữa. Em cũng công nhận trong thời gian đó em được nhiều gái thích lắm, lúc ấy ở trường còn có một con tỏ tình với em nữa, nhưng vì nhan sắc của nó không bì được với 4 baby kia, và em cũng không hứng thú với nó nên khỏi kể ấy thím nghe làm gì. Trở lại với Hồ Ly, nó ngày càng tỏ ra tự nhiên và thân thiện với em, tính cách nó rất mạnh dạng và thẳng thắn, ngồi trên xe mà cứ lấy tay sờ ngực, sờ bụng em mãi.

- Bụng thầy cứng quá thầy!
- Muốn coi chỗ cứng hơn không?

Em trêu nó, nó liền đánh vào lưng em liên hồi

- Thầy bậy quá à!!!!

Em với nó đùa vui trên xe, cứ như cặp tình nhân vậy. Vì vụ một hồi thì đến vô đường. Khi đến nơi em mới nhận ra một sự thật đau lòng, nếu chở nó đi chung như vậy thì không thể rình trộm nó thay đồ được nữa. Em đau lòng lắm, rồi gửi xe, cùng nó vào lớp. Nó vào thay đồ trước, em tự hỏi không biết hôm nay nó có thủ d** không. Khoảng 5 phút sau nó ra, chắc là không thủ d** rồi. Đoạn rồi em vào trong thay đồ rồi ra dạy.

Thế là kể từ hôm ấy, con Hồ Ly cứ 5h30 là đến quán rồi cùng em đi tập, chị L ngày càng gắt gỏng với em vì nghĩ em đang hẹn hò với Hồ Ly, còn Công Chúa thấy em ngày nào cũng cùng Hồ Ly chở nhau đi thì cũng lạnh nhạt với em hẳn. Càng ngày quán càng đông khách, nhất là ca chiều, nếu có thêm Lacoste thì cũng đỡ.

Em với Hồ Ly ngày một thân thiết hơn, tuy không chính thức bồ bịch nhưng người ngoài nhìn vào sẽ thấy như tụi em đang quen nhau.

Tối hôm ấy, như thường lệ, em chở Hồ Ly về nhà, nó xuống xe

- Thầy về nha!
- Em vòng đầu xe lại, chuẩn bị nổ máy.
- Dzô nhà em chơi hong thầy?

25. Chương 25: , Cá Sấu, Công Chúa Và Hồ Ly

Em có nghe nhầm không? Nó mời em vô nhà chơi...Em bắt đầu nghĩ đến tình huống “xấu nhất” khi em vào, em đắn đo, nhọc dục trong em bắt đầu trỗi dậy.

- Thầy ơi!
- Em giả nai
- Sao, em nói gì?
- Thầy...vô nhà em chơi hong?

Em lại đắn đo, em bắt đầu nghĩ đến chị L, Công Chúa và Lacoste. Thiết nghĩ chị L thì có chồng rồi, Công Chúa và Lacoste vẫn chưa rõ ràng tình cảm với em, em hoàn toàn tự do, em có quyền làm việc này. Bản chất đàn ông đã lên tiếng, em quyết định:

- Ừ cũng được! Vào nghỉ tí rồi về...

- Dắt xe vô nhà đi thầy!

Nó mở cửa, em từ từ dắt chiếc 67 huyền thoại vào, gác chống, cởi mũ bảo hiểm treo lên. Em và Hồ Ly cởi giày rồi vào trong nhà, căn nhà khá rộng, tiện nghi và...yên lặng.

- Ba mẹ em đâu?

- Ba mẹ em đi đám cưới rồi, 12h khuya mới về. Lạy chúa, chỉ mình em và nó ở nhà thôi, em linh cảm tình huống “xấu” có tỉ lệ xảy ra khá cao. Em ngồi xuống cái ghế Salon trước sảnh, Hồ Ly thì xuống bếp. Ngồi trên ghế mà em bồi hồi, rạo rức, rồi tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì?

Hồ Ly từ bếp đi lên, nó đem bánh trái và nước cam ngọt đãi em. Nó để đồ lên bàn rồi ngồi phịch xuống sát bên em, đi tập về mà nó không tắm, mùi hôi trên cơ thể nó tỏa ra xung quanh em, mùi hôi của con gái làm em kích thích lắm mấy thím ợ.

- Thầy ăn bánh đi thầy!

Em âm ừ rồi bóc bánh ăn.

- Thầy! Sao thầy ít nói vậy, lúc nào cũng lạnh lùng.

- T..Thì tính thầy vậy mà!

- Mặt thầy lúc nào cũng lạnh như băng vậy đó.

- Vậy hả?

- Em thích con trai lạnh lùng giống thầy lắm.

Nghe nó nói thế em lại rạo rức hơn.

- Sao vậy?

- Con trai mà nói nhiều giống đàn bà lắm, im im lạnh lùng giống thầy mới men.

Em lại được khen rồi, nghe mà thích lắm mấy thím ợ.

- Dưới này nóng quá, hay lên phòng em chơi đi, có máy lạnh.

Ồi giỏi ôi! Tim em lúc ấy như ngừng đập, nó rủ em lên phòng chơi. Theo bản năng của một thằng đàn ông, em đáp:

- Ừ.....cũng được!

Rồi cả hai lên lầu, em bước từng bước lên cầu thang mà lòng bồi hồi, tim em bắt đầu đập loạn nhịp, em hít một hơi thật sâu để lấy bình tĩnh. Đi lên đến lầu hai, có một căn phòng, Hồ Ly vừa mở cửa thì một mùi hương thơm ngát ngậy xộc vào mũi em, em hít lấy hít để, phòng con gái lúc nào cũng có mùi thơm như thế thì phải. Hồ Ly bước vào trước, ngồi phịch xuống giường, với tay lấy remote máy lạnh bấm, em thì vẫn còn đứng ngoài cửa.

- Dzô chơi thầy! có máy lạnh mát lắm.

Hic, dù có mát cỡ nào cũng không xoa dịu được cái nóng rạo rức trong người em lúc này đâu.

- Dzô đi thầy!

Em chậm rãi bước vào phòng

- Ngồi đây êm nè thầy!

Nó đập tay vào giường ra hiệu cho em vào ngồi. Em chậm rãi đi đến cái giường, ngồi xuống cạnh nó.

- Thầy thấy phòng em đẹp không?

- Ờ...Đ...Đẹp!

- Thầy xem hình em hơi nhỏ không?

- Ủ...cũng được!

Nó liền đứng dậy, đi đến bàn học lấy cuốn Album. Em thấy lạ, sao nó còn chưa “hành động”, cứ kéo dài thời gian, hay nó không có “ý” đó, không thể nào, em nghĩ nó khá “dám”, chính mắt em thấy nó thủ d** mà. Em bắt đầu rối trí. Nó mang Album đến rồi cả hai cùng xem. Mùi cơ thể nó làm em muốn mất tự chủ, lúc này em chỉ muốn đè nó xuống và...nhưng em vẫn chưa dám manh động...Em bắt đầu bồn chồn, nó rủ em vào nhà, rồi rủ lên phòng, rồi lại lấy hình ra xem, không lẽ nó rủ em vào nhà chỉ để vậy thôi sao, hay là nó muốn em chủ động, đúng rồi! con gái luôn muốn con trai chủ động trước. Em hít một hơi thật sâu...

- T !

- Sao thầy?

Hai ánh mắt nhìn nhau, gương mặt Hồ Ly nhìn gần thật đẹp, em chỉ muốn hôn ngay vào bờ môi ấy... Nó nhìn em đắm đuối rồi lại hỏi

- Sao thầy?

-K..Không! không có gì!

Không khí bắt đầu yên lặng đi, chỉ còn tiếng ù ù của máy lạnh, em cảm nhận được hơi thở của nó, cảm nhận được nhịp tim của nó, em vẫn ngồi im, chưa dám manh động.

- Thầy!

Nó vừa dứt lời thì ôm lấy em, rồi kề môi vào môi em, nó hôn ngày càng mạnh bạo, môi em ướt đầm...Em ôm lại, đè nó ngã xuống giường rồi nằm lên người nó hôn lấy hôn để. Cảm giác mê mẩn, tiếng nhóp nhép, hơi thở gấp, bờ môi ướt át, cảm giác mềm mại của hai cơ thể chạm vào nhau...Bỗng có tiếng điện thoại reo, con Hồ Ly dừng lại, lấy điện thoại túi ra.

- Mẹ em gọi.

Cả hai ngồi dậy, Hồ Ly bắt máy, tiếng điện thoại khá to, phòng thì im lặng nên em có thể nghe hết cuộc đối thoại.

- Alo! Con nghe nè mẹ.

- T hả con, ba mẹ đang trên đường về, con có muốn ăn gì không mẹ mua?

- T...Thôi con ăn rồi, khi nào mẹ về?

- Mẹ đang về đây, gần về rồi.

Em nghe đến đó thì xoắn cả tờ rym...

- Mẹ ghé mua dùm con tô phở đi, tự nhiên con thèm phở.

- Ủ! Mẹ biết rồi, thôi mẹ cúp máy nhé!

- Dạ!

Hồ Ly cúp máy, nó vội bảo em:

- Ba mẹ em sắp về rồi!

- Ủ! Thôi anh về.Đoạn rồi nó tiễn em ra cửa.

- Bye thầy!

- Bye em!

Em nổ máy, chạy đi. Đi được một đoạn, em nhìn vào kính chiếu hậu, Hồ Ly vẫn đứng đó trông em rồi từ từ khuất đi.

Đêm đó, em nhớ mãi ánh mắt ấy, nụ hôn ấy, mùi hương ấy...Em đã yêu Hồ Ly rồi chẳng? Rồi chợt em có tin nhắn: ‘Em iu thay’ Hồ Ly nhắn, nó tỏ tình với em? Em không biết có nên nhắn lại hay không, em băn khoăn một hồi thì quyết định không nhắn lại, em chưa sẵn sàng để yêu lúc này.

Hôm sau, như thường lệ, dậy sớm tập thể dục, đi học, ăn trưa, ngủ trưa rồi đi làm. Trên chiếc 67 huyền thoại, em vi vu trên đường, ánh nắng chói chang, dòng người tấp nập, em quẹo vào con hẻm quen thuộc, đến trước quán, em dựng xe, gác chống, bước vào quán...

Vừa vào đến cửa, đập vào mắt em là cô bé pha café lạnh lùng hôm nào, Lacoste đã trở lại, nó nhìn em rồi cười thẹn. Em nhìn xung quanh, chị L đang xem sổ sách, Công Chúa cùng hai mặt ngựa dọn bàn, Lacoste đang ở quầy pha café. Những ký ức tươi đẹp của ngày xưa dần trở lại trong em, em sẽ lại cùng 3 thiên thần bé nhỏ làm việc trong quán mỗi ngày. Chợt em nghe:

- THẦY!

Em giật mình quay người lại. Em bàng hoàng, ngỡ ngàng, kinh hoàng...Con Hồ Ly đang hớn hở bước vào trong bộ đồng phục của quán

26. Chương 26: Giận Cá Chém Thốt

Con Hồ Ly làm gì ở đây, sao nó lại mặc đồng phục quán, nó vào làm?

- Chào thầy!

- E..Em vào làm luôn hả?

- Hong được hả? Sáng nay em mới lên gặp anh K chủ tiệm, em vừa xin làm là ảnh đồng ý ngay, he he!

Cha già K dạo gần đây đi kiếm thêm nhân viên nữ mà không có ai xinh xắn vừa ý ổng cả, được con Hồ Ly đến xin việc chẳng khác gì mở dằm miệng mèo. Con Hồ Ly mặc đồng phục nhìn xinh gọn, nó đáng thể thao, nhìn tướng tá ngon hơn hẳn 3 baby kia. Đoạn rồi nó vào gặp chị L bàn giao công việc. Lúc trước, em và Công Chúa mới vào cũng đến gặp chỉ, chỉ vui vẻ giới thiệu công việc, nhưng con Hồ Ly thì không được chỉ chào đón lắm, chỉ có vẻ không ưa nó. Bỗng Công Chúa đến trêu em:

- Sướng nha! Có bạn gái đi làm chung luôn...

Em vội phủ nhận

- Con nhỏ đó chỉ là học trò của anh thôi.

- Học trò gì mà kè kè bên thầy suốt...

- Ờ... thì nó đi làm kiếm thêm tiền tiêu vặt đó mà, thầy trò làm chung cũng vui.

- Hai thầy trò yêu nhau dữ, đi làm có nhau, đi học có nhau.

- Anh đã nói là không có gì với nó hết mà!

- Ai biết được?

Rồi Công Chúa quay lại làm việc, em thì cũng tranh thủ xuống bếp rửa ly. Đi qua cái quầy, em chợt thấy Lacoste đang pha cafe, nó đã bình phục hẳn, có vẻ ốm đi, em vẫn còn ngại cái vụ “quần sịp” với nó nên hai người nhìn nhau cười rồi thôi. Em vào bếp thì thấy Hồ Ly đang loay hoay rửa ly, vụ hôn nhau hôm qua làm em cũng hơi ngượng nên định ra ngoài làm việc khác.

- Thầy chỉ em rửa với!

Nó nói thế em đành trở vào, em chỉ nó cách rửa, hai thầy trò loay hoay với dưới bếp. Nó thẹn thùng nói:

- Nhìn thầy im im vậy...mà hôn giới dữ...chắc thầy hôn nhiều người lắm rồi đúng hong?

Nó làm em ngại đỏ cả mặt...em chẳng nói gì, nó cũng không nói gì thêm. Một bầu không khí im lặng bất đầu. Chợt chị L vào bếp

- N, ra ngoài tiếp khách đi, để đó con T rửa được rồi!

Chỉ có vẻ không muốn cho em với Hồ Ly gần nhau, đoạn rồi em ra ngoài, Hồ Ly ở lại tiếp tục rửa ly. Hôm ấy khách đông, nhưng nhờ có thêm Hồ Ly và Lacoste nên năng suất cũng hiệu quả hơn. Thế là đội hình của quán cho ca chiều gồm 6 nhân viên và 1 quản lý.

Sáu giờ chiều hôm ấy, em chào mọi người rồi cùng Hồ Ly lên 67 huyền thoại thẳng tiến đến vô đường. Buổi tập hôm ấy cũng không có gì đặc biệt, tập xong rồi chở nó về như thường lệ, ba mẹ nó thường xuyên có nhà buổi tối nên nó không mời em vào nhà nữa.

Con Hồ Ly cứ quẩn quýt bên em từ trưa đến tối, khiến cả quán café và vô đường đều nghĩ em đang hẹn hò cùng nó, em không thích như vậy, em thực sự chưa muốn yêu lúc này, em vẫn còn đang do dự giữa Lacoste, Công Chúa và cả Hồ Ly nữa...Nhưng con Hồ Ly cứ mãi như thế khiến em khó chịu lắm, em sợ Lacoste và Công Chúa hiểu lầm, còn chị L thì em nghĩ nên dừng lại vì hạnh phúc cho gia đình chỉ. Các thím nghĩ em sướng vì có 4 baby xinh xắn ở cạnh? Không, rất khó chịu và gò bó các thím ạ, thân thiết với người này thì sẽ mất lòng với người kia...

Tính đến lúc thời điểm này trong truyện thì em đã làm ở quán được 5 tháng rồi, không dài nhưng cũng không phải là quá ngắn, trong 5 tháng ấy đã thay đổi cả sinh hoạt hằng ngày cũng như đời sống sinh lý của em, mỗi ngày lại là một bất ngờ, mỗi ngày lại thêm một kỷ niệm. Em đã từng ước khoảng thời gian ấy sẽ kéo dài mãi mãi...

Hôm ấy là ngày 08 tháng 11 năm 2011, một ngày căng thẳng của em, sáng hôm ấy em gây lộn với bố ầm cả nhà, bố em có vợ bé, em đã chửi lộn với ông rất lớn, suýt đánh nhau. Đến trưa em đi làm, trong lòng vẫn còn bức dọc, phóng xe như điên trên đường. Đến quán, em hăm hăm bước vào, hôm ấy em rất cộc cằn, thẳng nốt ruồi trên em cặp bồ với học trò thì liền bị em chửi thẳng vào mặt mà teo hết cả tờ rym...Chị L, Công Chúa và Lacoste không ai dám đến gần em luôn. Một hồi sau thì bạn con Hồ Ly chở nó đến tiệm, nó hơn hờ cầm một hộp quà trên tay, tung tăng mở cửa vào quán. Nó chạy đến ôm chầm lấy em.

- “Anh iu” ơi! anh biết hôm nay ngày gì hong?

Em đẩy nó ra, hét thẳng vào mặt nó rất lớn:

- ANH IU CÁI GÌ! ĐỪNG CÓ TỔ RA THÂN THIẾT NHƯ VẬY NỮA!

Em chửi lớn lắm mấy thím ợ, cả quán ai cũng nhìn, con Hồ Ly đứng ngơ người một hồi thì rơm rớm nước mắt.

- Người ta giận mà làm gì dữ vậy...

Nó bắt đầu chảy nước mắt, ném hộp quà vào người em rồi khóc òa lên chạy ra ngoài. Cả quán ai cũng nhìn em chằm chằm. Em nhặt hộp quà lên, có tấm thiệp gần đó nữa, em nhặt lên xem: ‘Happy birthday Thầy Dzu Bự!’ Em chợt nhớ ra hôm nay là sinh nhật em. Em hồi hận lắm mấy thím ợ, vì giận cá chém thớt mà em đã làm Hồ Ly tổn thương, em vội chạy ra ngoài xem thì không thấy nó đâu nữa, em hỏi bác giữ xe thì bác ấy nói nó chạy tuốt ra đường lớn rồi, em vội chạy ra đường, xe cộ tấp nập, không thấy nó đâu cả...

Em buồn bã trở vào quán, em đã bình tĩnh lại, em xin lỗi thẳng nốt ruồi và mọi người vì đã nóng nảy, không ai nói gì, em lại lủi thủi vào bếp. Em mở hộp quà ra, một đôi giày Converse màu đen, đẹp lắm, còn có mấy mẫu giấy cắt hình trái tim rải đầy trong hộp nữa. Lúc ấy em như muốn lấy súng tự bắn vào đầu cho rồi, Hồ Ly dễ thương thế, nhớ cả ngày sinh của em, tặng quà cho em...vậy mà em lại chửi nó ngay trước mặt mọi người....

Em bắt đầu khóc, khóc vì chuyện gia đình, khóc vì tình cảm Hồ Ly dành cho em, khóc vì đã làm tổn thương nó. Em lấy ly ra rửa, nước mắt cứ nhỏ xuống, hòa vào xà phòng

27. Chương 27: Ngày Sinh Nhật Đáng Nhớ

Hôm ấy là một ngày khá nặng nề, cả quán không ai đùa giỡn hay nói chuyện như mọi khi, tất cả chỉ vì em. Em gọi cho Hồ Ly thì nó đã khóa máy, em nhắn một lời xin lỗi cho nó rồi trở lại làm việc. Em cảm giác

thời gian trôi chậm đi, em cảm thấy nhớ Hồ Ly, em chỉ muốn gặp nó, ôm nó thật lâu...

Cả chiều hôm ấy Hồ Ly cũng không trở lại quán, chắc nó đã về nhà. Hết ca chiều, em bỏ hộp quà vào balo chuẩn bị về. Chợt Lacoste đến bên em rồi thẹn thùng đưa em một hộp quà khác.

- Chúc anh sinh nhật vui vẻ...

Em lại một lần nữa cảm động, em cầm lấy hộp quà.

- Cám ơn em!

Rồi nó thẹn thùng cúi mặt xuống mà chạy thẳng vào quầy. Em nửa buồn, nửa vui, vui vì được hai bé tặng quà, buồn vì đã lỡ măng. Em ra cửa và cùng 67 huyền thoại phi thẳng đến vô đường, em thầm mong sẽ gặp Hồ Ly ở đó. Đến vô đường, gửi xe, lên lớp, không thấy Hồ Ly đâu, em thất vọng, cả tối hôm ấy tập mà không có Hồ Ly, em cảm thấy thật trống vắng, còn đâu cô bé nhí nhảnh quần quýt bên em, còn đâu tiếng gọi “Thầy ơi!”, còn đâu nụ cười toe toét trên gương mặt đáng yêu ấy. Tối hôm ấy em về một mình mà đi lộn về hướng nhà Hồ Ly...

Về đến nhà, em gọi lại cho Hồ Ly một lần nữa nhưng vẫn khóa máy, em quăng điện thoại lên giường, ngồi phịch xuống mở balo ra, em lấy hộp quà của Lacoste ra xem, cái hộp được bọc rất dễ thương, có cái nơ nhỏ nhỏ rất xinh, nhìn mà không nỡ xé đi, em lấy dao rọc nhẹ nhàng, giữ lại miếng giấy bọc nguyên vẹn. Mở quà xong, bên trong là một chiếc áo khoác nỉ màu đen, ở trên áo là một tấm thiệp, em mở ra đọc:

“Chúc anh sinh nhật vui vẻ! em không biết anh thích gì nữa, sắp Noel rồi nên em mua tặng anh cái áo khoác này để anh giữ ấm, mong là anh sẽ thích. Em cám ơn anh vì tất cả những gì anh làm cho em, anh là người đầu tiên ở quán để ý đến em, trò chuyện cùng em, chở em đi làm, chữa bệnh cho em và còn cứu mạng em nữa...Đã từ lâu rồi em muốn bày tỏ tình cảm với anh nhưng không đủ can đảm, anh biết em nhút nhát mà, hi hi, anh là người con trai đầu tiên em thật sự thích. Anh tuy ít nói, ít cười nhưng bên trong rất tốt bụng và biết quan tâm đến người khác, tuy nhiên cũng có một số tật xấu và khó hiểu, hi hi. Chúc anh sức khỏe và thành công trong cuộc sống – B.N”

Lacoste đã chính thức thổ lộ với em, ở ngoài nó ít nói, nhút nhát, thế mà bên trong lại tình cảm và tâm lý như thế...Đầu óc em lại quay cuồng, Chị L và 2 baby đã thổ lộ tình cảm với em, em tự hỏi không biết Công Chúa có tình cảm với em không...? Tối ấy em ngủ khá sớm, 9h30 đã lên giường, ôm đôi giày của Hồ Ly và cái áo khoác của Lacoste mà ngủ. Lúc ấy khoảng 10h30, em đang ngủ ngon thì điện thoại reo inh ỏi, em giật mình tỉnh giấc, chị L gọi:

- Em nghe nè chị!

- N hử, em đến quán gặp chị được không?

- E...Em đang ngủ! có gì...mai được không chị!

- Đi mà...!

Em thấy có điềm, với lại chỉ nài nỉ dữ quá nên em đành phải đồng ý:

- Dạ! khoảng 15 phút nữa em tới liền.

Em dậy thay đồ, khoác luôn cái áo Lacoste tặng lên người rồi cùng 67 huyền thoại chạy đến quán. Em dừng xe tại quán, mọi người đã về hết, chỉ còn chị L đang ngồi bê trong uống café, em mở cửa vào quán.

- Có gì không chị?

- Ngồi xuống đây với chị!

Em bước đến ghế salon rồi ngồi kế chị L. Chị L lấy ra một cái vòng chuỗi hạt bằng đá cẩm thạch rất đẹp đưa em:

- Tặng em nè! Sinh nhật vui vẻ!

- Cám ơn chị!

- Đeo cái vòng này vào may mắn lắm đó.

- Dạ! Rồi chỉ cầm tay em mà đeo chiếc vòng vào.

- Em thích không?

- Dạ thích!

Em với chỉ im lặng một hồi

- Vậy là em với con bé T không phải bộ tịch hả?

Em vội trả lời:

- Dạ! Em với nó chỉ là thầy trò bình thường, quý mến nhau thôi chứ không có gì hết!

Đoạn rồi chị L ngồi xích lại em, em thì cứ vờ ngắm chiếc vòng.

- Chị nhớ em lắm...

Em nghe thấy liền nổi da gà, em chẳng thốt lên được lời nào.

- Chị cứ tưởng em thích con bé T đó...mà bỏ rơi chị...

- E...Em đâu có...

Mùi hương của chị L làm em nhớ lại những phút giây mặn nồng hôm nào, nhìn chị L mà cảm giác rạo rực lan tỏa khắp cơ thể em, chị L kề sát mặt vào em, một tay để lên “thằng nhỏ” rồi xoa xoa, em cứ ngồi im cho chị xoa, rồi em bắt đầu “chào cờ”, chị L liền hôn em, vừa hôn vừa xoa xoa, lúc đó em bắt đầu tê tái, rồi chỉ cầm tay em mà cho vào váy...Em liền dừng hôn

- Sao vậy em?

- Chị ơi...! Hay là mình dừng thế này nữa, chị có chồng rồi mà...

- Ừm! Chị biết rồi, thôi lần này là lần cuối ha...

Nói xong chỉ tiếp tục hôn, liếm láp em rồi từ từ kéo khóa quần em và...Em xin được phép không kể chi tiết. Đêm hôm ấy là đêm tuyệt vời nhất mà em từng trải qua...Một ngày sinh nhật khó quên.

Hôm sau đi làm, em mang đôi Converse của Hồ Ly, khoác áo nỉ của Lacoste và đeo vòng cẩm thạch của chị L. Em đến quán, chị L đã vui vẻ trở lại, Hồ Ly vẫn chưa và chắc sẽ không đến, Lacoste thì cứ cúi mặt xuống khi em nhìn nó, em đến cảm ơn nó vì cái áo, nó ngượng ngùng:

- Em lựa đại thôi, anh thích không?

- Trời! Không thích thì mặc chi?

Rồi em bóp mũi nó một cái. Nó không phản ứng gì cả, chỉ cúi mặt xuống cười thẹn. Em nhìn Công Chúa đang loay hoay dọn bàn, em cứ nhìn cái tóc đuôi ngựa đó, gương mặt đó, chỉ có Công Chúa là dường như không có tình cảm đặc biệt nào dành cho em, sự hiếu thắng của thằng người đàn ông trối dẫy, em muốn chinh phục Công Chúa!

Rồi gần một tuần trôi qua kể từ ngày em nạt con Hồ Ly, nó không đến quán nữa, cũng không đến võ đường, em gọi điện thì không bắt máy.

Còn 1 tháng nữa là đến Noel, anh K lại cho người đến tu sửa quán cho hợp với không khí Noel, cả quán được nghỉ 3 ngày. Hôm ấy cũng là chủ nhật, lớp võ cũng nghỉ, em thì đang chán chường ở nhà. Chiều hôm ấy em đang nằm trên giường xem TV, chợt thấy trên tường có con thằn lằn, em nhìn nó lại nhớ đến Công Chúa, em nghĩ đến việc rủ Công Chúa đi coi phim. Nói là làm liền, em lấy điện thoại, vào danh bạ, dò đến số Công Chúa. Em chưa dám gọi, không biết Công Chúa có đồng ý không? Em hít một hơi thật sâu rồi ấn Gọi.

Tút tut tut...- Alo?

28. Chương 28: Bất Cần

Công Chúa bắt máy, em hơi lúng túng.

- À, ờ...Anh N đây, tối nay em rảnh không?

Nó im lặng một hồi

- Rảnh, có gì không anh?

Em hít một hơi thật sâu rồi bình tĩnh hỏi:

- À! Tối nay anh định đi xem phim, mà xem một mình hơi chán, em...em đi chung với anh nhé?

Nói xong em mới thở lại được...Công Chúa vẫn im lặng, chắc đang suy nghĩ.

- Alo?

- Ừm...Mấy giờ? Em muốn coi phim Hừng Đông.

Em mừng hết lớn mấy thím ợ, em vội đáp:

- Để anh xem.

Em liền lên PC vào web GalaxyCine xem suất chiếu

- Phim ấy có suất lúc 6h tối.

- Vậy 5h30 anh qua đón em nhé!

- OK!

Đoạn rồi Công Chúa cho em địa chỉ nhà rồi gác máy. Em nằm chờ, cứ nhìn đồng hồ mãi, lúc ấy cảm giác thời gian trôi chậm rãi. Đến 5h, em thay đồ, quần jeans đen, giày Converse, áo thun trắng, khoác áo nỉ đen bên ngoài, ngẫu lắm mấy thím ợ. Thiết nghĩ chờ gái đi chơi mà đi chiếc 67 thì kỳ quá, em liền lấy chiếc AirBlade của bố em đi. Thế là hôm ấy, 67 huyền thoại phải ở nhà đắp chăn.

Trên chiếc AirBlade ục ịch, em vi vu trên đường, trong lòng bồi hồi, nôn nóng. Thế Công Chúa lại là người đầu tiên đi chơi riêng với em. Rồi em dừng xe tại số nhà mà Công Chúa cung cấp, ngôi nhà nằm trên một con đường nhỏ, ít xe qua lại. Nhà cũng to, tầm 3 tầng lầu, có sân vườn. Em lấy điện thoại gọi, Công Chúa bắt máy:

- Em ra liền!

Chỉ 5 phút sau, Công Chúa lon ton chạy ra mở cổng, có con chó husky màu đen trắng chạy theo sau nữa, nhìn đẹp lắm mấy thím ợ.

- Lu, đi vô!

Vậy ra con chó nhà Công Chúa cũng tên Lu giống con chó mập nhà Lacoste. Đoạn rồi Công Chúa đuổi nó vô rồi đóng cổng lại. Vắn cột tóc đuôi ngựa, Công Chúa mặc váy ngắn, áo thun cổ rộng lệch một vai, rồi còn trang điểm nữa, nhìn mà muốn chỏ vào nhà nghỉ liền mấy thím ợ.

- Anh chờ lâu chưa?

- Mới đến thôi à!

Rồi Công Chúa lên xe, cả hai vi vu trên đường cùng chiếc AirBlade ục ịch. Trên xe chẳng ai nói câu nào cả, xe cứ bon bon, rồi cả hai cùng đến Galaxy Tân Bình. Chủ nhật nên rạp đông lắm, các cặp đôi tay trong tay vào xem phim rất nhiều, em xếp hàng mãi mới mua được vé, các ghế giữa đều hết sạch, chỉ còn những ghế hàng đầu và hàng cuối, rồi em chọn hai ghế hàng cuối, thà coi xa một tý còn hơn ngược cổ lên xem.

Đoạn rồi em và Công Chúa vào rạp, cả rạp kín cả người, đúng là chủ nhật có khác. Kế bên em và Công Chúa là một cặp khác. Thực sự em chẳng hứng thú với cái phim Hừng Đông ấy, Công Chúa thì lại thích, mục đích của em chỉ là để cưa Công Chúa thôi. Ngồi kế Công Chúa, mùi thơm cứ thoảng qua mũi em, em lo nghĩ bậy mà quên cả xem phim. Trên phim có mấy đoạn chúng nó hôn nhau rồi fap nhau nữa, em xem mà

cứ tưởng tượng ra cảnh giường chiếu cùng Công Chúa. Bộ phim lãng nhách, thế mà Công Chúa thích lắm. Cặp đôi cạnh em chúng nó cứ hôn nhau thắm thiết, làm em thèm thuồng. Em dự ra về sẽ chở Công Chúa đi công viên chơi rồi đợi thời cơ mà “hành động”. Xem phim xong, em hỏi Công Chúa:

- Em muốn đi đâu chơi nữa không?

Công Chúa nhìn đồng hồ, lúc ấy khoảng 8h tối.

- Đi đâu là đi đâu?

- Đi công viên chơi ha!

Công Chúa gật đầu, em bất ngờ lắm, rũ đi coi phim cũng đi, đi công viên cũng đi, không lẽ Công Chúa cũng có cảm tình với em chăng?

Đoạn rồi em chở Công Chúa tới công viên Lê Thị Riêng chơi. Em mua đồ ăn vặt cho Công Chúa ăn, Công Chúa ăn nhiều lắm. Đoạn em thấy có khu “Ngôi Nhà Ma”, thế là em rủ Công Chúa vào.

- Em không vô đâu! Sợ lắm!

- Có gì đâu mà sợ, vô cho biết!

Em dụ mãi thì Công Chúa mới chịu. Quả như em dự kiến, vào trông, Công Chúa sợ xanh cả mặt, ôm em cứng ngắt mà đi, ngực Công Chúa mềm mại lắm, em cũng thừa cơ hội mà ôm Công Chúa, Công Chúa thì cứ la hét rồi ôm em không ngừng.

Ra khỏi nhà ma, Công Chúa sợ mà khóc luôn, khóc như con nít ấy mấy thím ợ. Em dỗ mãi không nín, rồi em nắm tay Công Chúa dẫn vào khu thiếu nhi, chơi trò tô tượng, đến đó có nhạc thiếu nhi vui vẻ thì Công Chúa mới nín.

Hai con mắt sưng vù, Công Chúa ngồi tô tượng hình con cá heo với em, vẫn còn sợ nên Công Chúa ngồi sát em mà tô. Em trêu:

- Sao em nhát quá vậy?

- Tại anh kêu em vô đó, tối nay mà em ngủ không được đi!

Trời bắt đầu lạnh, em ga lăng cởi áo khoác cho Công Chúa mặc. Tô xong con cá heo, em bỏ vào bọc rồi mang đi. Em với Công Chúa đi dạo xung quanh rồi ngồi ghế đá nghỉ chân. Công Chúa hỏi em:

- Sao hôm nay anh lại rủ em đi chơi vậy?

- T...Thì anh thấy em dễ thương...

Công Chúa nghe em khen dễ thương thì có vẻ ngại.

- Dễ thương...mà thương hồng dễ đâu!

- Ai thương?

- Ai biết! vô duyên!

Đoạn rồi có một đôi ngồi trên đồi hôn nhau, cả em và Công Chúa đều nhìn thấy, cả hai ngượng đỏ cả mặt. Công Chúa e thẹn hỏi em:

- Hôm đó...sao anh...lại hôn em?

Em lúng túng, không biết trả lời sao nữa, tạt em lúc lúng túng lại nói bừa ra:

- T...Tại, t...tại nhìn em dễ thương quá!

- Anh...có muốn hôn lại không?

Em lại bất ngờ nữa, có lẽ không gian lãng mạn ở đây làm Công Chúa siêu lòng? Em quay lại nhìn Công Chúa, Công Chúa ngược lên nhìn em, không ai nói gì, em kề môi vào môi Công Chúa, đôi môi mềm mại ấy làm cả người em tê tái, Công Chúa không tát em nữa, mà ngồi yên cho em hôn, rồi môi Công Chúa bắt đầu cử động, hai bờ môi bắt đầu hé ra, lưỡi hai người chạm vào nhau một cách chậm rãi, nhẹ nhàng. Em

với Công Chúa đắm chìm vào những chiếc hôn ngọt ngào... Công Chúa hôn đáng yêu lắm, không mạnh bạo như chị L, cũng không gấp gáp như con Hồ Ly. Đoạn rồi cả hai dừng hôn, em và Công Chúa dường như đã hiểu tình cảm của nhau, Công Chúa e thẹn rồi nói em:

- T...Trễ rồi, mình về đi anh!

Trên chiếc AirBlade ục ịch, Công Chúa ôm lấy hông em mà ngủ, em phải giữ tay Công Chúa ở bụng để khỏi ngã. Về đến nhà, tỉnh giấc, em đỡ Công Chúa xuống xe.

- Anh về nhé!

Công Chúa gật đầu nhẹ, em nhẹ nhàng ôm lấy Công Chúa rồi hôn nhẹ lên má.

- Chúc em ngủ ngon!

Em lên xe và phóng đi, nhìn vào gương chiếu hậu, Công Chúa vẫn đứng đấy trông em...Em về nhà mà lòng phần khởi, nằm trên giường mà cảm giác ấy cứ còn mãi trên môi. Em ngủ đi lúc nào không hay.

Sáng hôm sau đi học, anh K gọi điện báo là hôm nay lên làm luôn, quán trang trí nhanh hơn dự kiến. Thế là trưa hôm ấy, em về ăn cơm, ngủ trưa rồi 1h15 dậy thay đồ đi làm, lúc thay đồ em cảm thấy thiếu thiếu cái gì ấy nhưng cứ nghĩ đến Công Chúa nên cũng gạt đi. Trên 67 huyền thoại, em phi thẳng đến quán. Em rất phần khởi, em muốn đến thật nhanh để gặp Công Chúa...Đến quán, em bước vào, Công Chúa đang ở quầy cùng Lacoste, vừa thấy em Công Chúa liền gọi em vào rồi loay hoay lấy cái gì đó từ túi xách ra.

- Hôm qua anh quên nè!

Đệt! Là cái áo khoác nỉ của em, của Lacoste tặng em. Em quay sang Lacoste, nó đang nhìn chằm chằm vào cái áo...

29. Chương 29: Quyết Tâm Giãng Hòa

Em đứng như trời trồng, em không nghĩ ra được một lý do nào để ngụy biện cả, tim em như ngừng đập, Lacoste cứ nhìn mãi vào cái áo...

- Anh N! Áo của anh nè!

Em giật mình, vội cầm cái áo. Lacoste liền hỏi:

- Hôm qua anh chị đi chơi à?

Công Chúa hớn hờ đáp:

- Uhm, hôm qua anh chị đi xem phim, phim Hùng Đông hay lắm, em coi chưa?

Lacoste buồn bã đáp:

- Dạ chưa! Để rảnh em đi coi thử...

Rồi nó lủi thủi vào bếp. Không gian xung quanh em như tối sầm lại, nó vừa mới viết thiệp bày tỏ với em thì em đã làm nó tan nát trái tim rồi, em đứng thừ ra đấy, em không lường trước được việc này, một phút bất cẩn và đăng trí đã làm bại hoại hình ảnh của em trong mắt Lacoste. Em thấy khó thở lắm, em chỉ ước gì thời gian quay trở lại...

Khoảng tầm 3h chiều, chị L chở Công Chúa đi mua sữa, trong quán chỉ còn lại em, Lacoste và hai thằng lựu đạn. Lúc này Lacoste đang ở trong bếp loay hoay làm cái gì đó, em lấy hết dung khí đi vào nhằm kiểm tra xem nó có giận dữ gì không. Em vào bếp, Lacoste ngược lên nhìn em, rồi nó nhìn em hoài luôn, em lúng túng, nó bắt đầu rưng rưng nước mắt:

- Anh thích chị P hả?

- A..Anh đâu có!

- Vậy sao anh đi coi phim với chị?

- À....ừ..t...tại vì...

Nó bắt đầu rưng rưng, hai dòng lệ lăn dài trên má.

- Tại vì chỉ...đẹp, húc, nhà giàu. sành. điệu. chứ gì, húc...

- Không phải...

- Còn. em. húc. nhà nghèo. xấu. xí nên. anh. khinh. không. thêm rũ. chứ gì. Húc

Rồi nó bắt đầu khóc thành tiếng, Hai thằng mặt ngựa nhiều chuyện nhìn vào.

- Hu....hu....hu....!

- Không phải mà, anh xin lỗi.

- Em....nhà...nghèo.....sao mà...xứng...với..anh....được!

- Anh xin lỗi mà!

Em nhìn nó khóc mà đau lòng lắm, nhìn tội nghiệp lắm, em vội đến gần ôm nó, nó liền đẩy em ra.

- Anh, húc, đi, mà gặp, chị P xinh, đẹp của, anh, đi, húc! hu hu...

Rồi nó đứng ấy mà khóc, em chỉ biết đứng nhìn.

- Cái, áo, em, tặng, anh. Húc, anh, vút...luôn đi! Hu hu

Em lại sấn tới định ôm nó thì nó lại đẩy em ra, đánh mấy phát rất mạnh vào ngực em.

- Em, ghét..anh, lắm! anh...đi...đi! Hu hu

Rồi chị L với Công Chúa về, nó thấy thế liền chạy vào nhà vệ sinh đóng cửa lại. Đoạn rồi em lủi đi lên quầy, hai thằng mặt ngựa nhìn em chằm chằm nhưng chẳng dám hỏi câu nào. Em đã làm Lacoste tan nát trái tim thật rồi, em cũng làm cho Hồ Ly tổn thương, lúc ấy em thấy mình khốn nạn lắm, vì đã ong bướm, nhưng lúc đó, em thực sự vẫn chưa chọn được ai, cả 4 người em đều thương cả, nếu được một điều ước, em ước sẽ được lấy cả 4 người...

Lacoste ở mãi trong toilet đến 30 phút sau mới ra, nó cứ cúi gầm mặt xuống ái tóc che đi đôi mắt sưng húp sau cặp mắt kính. Vậy là em coi như đã mất đi 2 thiên thần tuổi teen, cả hai đều khóc vì em, em buồn lắm, chẳng còn tâm trí nào mà làm việc nữa

Hôm ấy Công Chúa rất thân mật với em, cứ cười nói với em suốt, em lúc này chỉ nghĩ đến việc làm lành với Lacoste thôi. Đến 6h, em ra về, em đến võ đường, Hồ Ly vẫn không đi tập, mấy đứa học viên nam cứ hỏi về em với Hồ Ly, chúng nó tưởng em với Hồ Ly “chia tay”...Em nhớ Hồ Ly lắm, lâu lắm rồi em không gặp nó. Không để tình trạng này kéo dài, em dự định sẽ tìm cách làm lành với cả hai người.

Tối hôm đó em về sớm, 7h30 em đã cho lớp nghỉ, em chạy nhanh sang nhà Lacoste rồi đứng ở đầu hẻm chờ nó về để làm lành. Dưới ánh đèn mập mờ, em gấu gù ngồi trên chiếc 67 phì phèo điều 3 số...Những phút giây này đây, em tin thuốc lá là phát minh vĩ đại nhất của con người...em rít mọi suy tư ưu phiền vào trong rồi đẩy nó bay theo làn khói trắng rồi tan biến dần đi. Chờ khoảng gần 1 tiếng sau thì Lacoste xuất hiện, nó đạp xe vào hẻm, em vội đứng lên chặn lại.

- B.N! anh xin lỗi mà!

Nó không nói gì cả, ngồi yên trên xe.

- Anh không thích chị P mà...

- Vậy sao anh lại dẫn chị ấy đi xem phim!?

- T..Tại vì, tại vì, tại vì ngày xưa anh có nặng lời với chị P, nên anh mời chỉ đi xem phim coi như thay lời xin lỗi.

Em đóng kịch hay vãi các thím ợ..

- Thế sao chị ấy lại giữ áo khoác của em tặng anh?

- T...Tại vì trời lạnh, anh cho chỉ mượn khoác cho ấm, rồi quên lấy về, chỉ vậy thôi à...

- Vậy là anh đâu có trân trọng cái áo đó đâu, nên mới quên như thế...

Nó bắt đầu mếu

- Không có mà, tại lúc đó anh...buồn ngủ quá nên chỉ vội đi về nên quên mất.

Nó bắt đầu khóc:

- Anh nói láo, anh ngủ với chị P rồi để quên áo chứ gì! Hu hu

Đệt! em không ngờ nó lại tưởng tượng phong phú đến vậy.

- Em nói bậy bạ gì vậy, anh không có mà!

- Anh nói láo, huhu...

Em liền ôm lấy Lacoste, hôn vào môi nó...Nó im bất đi, đứng yên, môi nó không cử động gì cả, chắc đây là lần đầu tiên nó hôn nhau. Em dần dần để sát môi vào, em cảm nhận được vị mặn của nước mắt chảy trên môi nó, rồi em dần dần đưa lưỡi vào, nó không khóc nữa, cứ đứng yên đấy cho em hôn. Hôn khá lâu, em từ từ dừng lại, em mở mắt ra nhìn, con Lacoste đang phê mấy thím ợ, nó lim dim mắt, thở mạnh, mặt nó nóng hết cả lên. Rồi em ôm nó vào lòng, thì thầm bên tai nó:

- Anh chỉ yêu B.N thôi!

Đừng giận anh nữa nhé.Nó không nói gì, sụt sịt trên vai em. Rồi em hôn nó một lần nữa...Đoạn rồi em cùng nó dẫn bộ xe đến cửa nhà rồi tạm biệt nhau. Em lên 67 huyền thoại phóng đi, trên gương chiếu hậu, Lacoste vẫn đứng đó dõi theo em...

Em phấn khởi trong người, chạy thẳng đến nhà Hồ Ly. Em đậu xe trước nhà rồi nhắn tin cho nó: 'Anh đang dung o duoi nha em, em ra gap anh nhe, em ko ra thianh ko ve' Rồi em gác chống đứng đợi xe trước nhà nó mà đợi, em lấy diều 3 số ra rít một hơi.

Em chờ mòn mỏi đến gần 12h khuya, hút hết hơn nửa bao thuốc, Hồ Ly vẫn chưa ra. Các thím xem phim thấy mấy cảnh chờ đợi này lạng mạn? Thưa, thực tế nó rất căng thẳng, em ngồi ấy nhiều giờ, nhiều nhà cứ ra dòm chừng em, họ tưởng em là ăn trộm hay gì mà ngồi chờ chực, có vài bác trung niên còn ra gần hỏi em chờ ở đây làm gì mà lâu thế nữa, rồi 12h khuya, ai nấy đều dòm chừng em mà khóa cửa kỹ càng, hix.

Em mòn mỏi chờ đợi, không biết Hồ Ly có thấy cảnh em ngồi chờ nó không, nếu có chắc nó sẽ cảm động lắm...Em đang ngáp lên ngáp xuống thì nghe tiếng cửa mở, em vội quay người lại nhìn...Đó là Hồ Ly...

30. Chương 30: Nỗi Buồn Chị Quản Lý

Mấy thím nghĩ em mèo mỗ, bắt cá nhiều tay, thực ra em chỉ muốn hòa giải với những người em làm tổn thương, chỉ có cách nói ngọt, mặn nồng như thế thì may ra mới có thể lấy lại tình cảm của người con gái, rất hiệu nghiệm đó. Mọi chuyện sẽ bắt đầu rắc rối và căng thẳng từ chap 30 này...

Trở lại với Hồ Ly, nó mở cửa ra, trên người mặc bộ đồ ngủ hình hoạt họa rất dễ thương. Em mừng rỡ, em vội xuống xe đến bên nó.

- T, thầy xin lỗi!

Nó không nói gì cả, làm mặt nũng nịu. Em thấy nó có vẻ siêu lòng nên làm tới.

- Hôm đó thầy cãi nhau với ông già rồi trút giận lên em, thầy xin lỗi! Thầy đền cho em nhé! Em muốn gì thầy cũng chiều hết!

Nó vẫn không nói gì.

- Đôi giày em tặng thầy tốt lắm, ngày nào thầy cũng mang đi học, đi làm. Thầy đang mang nè!

Nó nhìn xuống chân em

- Thấy chưa! Mang nhiều tới nỗi dơ hầy luôn!

Bỗng nhiên nó ôm chầm lấy em, rồi sụt sịt trên vai em.

- Hức, hức, chữi người ta xong rồi bây giờ mới đến! hu hu

Tội nghiệp lắm các thím ợ, nó khóc ướt hết cả áo em, em ôm nó vào lòng, nó nấc mãi trong vòng tay em. Em nhận ra rằng Hồ Ly thật sự yêu em, con gái ngộ lắm các thím ạ, nó giận mà mình năn nỉ, gọi điện thì không bắt máy, không gặp mình, thế nhưng thực ra rất muốn...Đoạn rồi em dỗ nó nín, rồi dặn nó ngày mai đi làm với đi tập lại, rồi hai người trao hôn cho nhau...Nồng nàn với nhau một hồi thì em về, trên chiếc 67 huyền thoại, em ngoái nhìn lại Hồ Ly, nó vẫn đứng đó trông em...

Tối hôm ấy, em nằm mà lòng nhẹ nhõm, em không ngờ giải quyết mọi chuyện lại dễ dàng đến vậy, con gái đúng là vừa khó hiểu mà vừa dễ hiểu...

Em thâm cười rồi đắm chìm vào giấc ngủ. Đêm ấy em ngủ rất ngon.

Sáng hôm sau, em cố tình đi làm trễ một tý để có thể cảm nhận cảm giác vừa bước vào quán là nhìn thấy đầy đủ bốn thiên thần đáng yêu. Em vi vu trên đường trên chiếc 67 huyền thoại, đến quán, gửi xe, mở cửa vào...đúng như mơ ước của em, bốn thiên thần cùng nhìn em mà nở những nụ cười tươi như hoa trên môi. Và lần này em sẽ thận trọng hơn để không làm ai tổn thương nữa...

Hôm ấy em cố gắng không quá thân thiết với riêng ai cả, cứ lâu lâu lại qua chị L nói chuyện, rồi qua Lacoste hỏi thăm chuyện học hành, rồi đến phụ Công Chúa rửa ly, rồi cùng Hồ Ly bàn về các kỹ thuật Boxing. Em bắt đầu quen với việc điều khiển tình hình, hạn chế được nguy cơ bị các nàng ghen. Thế là những ngày làm việc tươi đẹp đó cứ như thế diễn ra hằng ngày, cuộc sống của em tràn ngập hình bóng của bốn thiên thần.

Quán Café ngày càng đông khách, ngày nào cũng làm việc, mấy ngày lễ như Noel thì càng cực hơn. Em hầu như ngày nào cũng làm túi bụi, sáng đi học, chiều đi làm, tối đi dạy, tuy cực một tý nhưng cuối tháng cũng được kha khá, 1tr5 tiền ở quán và 5tr tiền dạy, cũng khá dư dả ột sinh viên như em trang trải trong cuộc sống.

Rồi thì cũng hết năm 2011, một năm có quá nhiều biến cố xảy ra với em, một năm đánh dấu về khả năng ong bướm, mèo mỡ của em, một năm đã làm thay đổi một chàng trai ít nói, lạnh lùng trở thành một kẻ đào hoa, phong lưu và dễ tính...Trong khoảng thời gian này, em có một số vấn đề tình ái với 2 bạn nữ trong trường, tuy nhiên để không bị lạc đề cũng như bớt dài dòng em sẽ không nói đến.

Trở lại với quán café...

Hôm ấy là một ngày bình thường, ngoài việc chị L liên tục gắt gỏng qua điện thoại với chồng, chưa bao giờ em thấy chỉ cau có như thế. Kể từ ngày em làm “siêu lòng” ba baby kia, ba ẻm ngày càng ăn diện hơn, chăm chút nhan sắc hơn mỗi khi đến quán. Lacoste dễ thương với vòng ngực khủng nhất trong đám, Công Chúa với thân hình cân đối, gương mặt baby với đôi môi chúm chím, Hồ Ly nhí nhảnh đáng yêu, với cặp mông căng tròn và thân hình chuẩn thể thao. Đi làm ngắm mấy ẻm là no rồi...em vẫn chưa tính đến chuyện “ấy” với mấy ẻm, em chưa chính thức yêu ai cả...

Hôm ấy khoảng chừng 4h chiều thì chị L lại cãi cọ qua điện thoại rồi vội vàng về nhà. Đến 6h chiều, em cùng Hồ Ly đến võ đường. Hồ Ly ngày càng tiến bộ, nó đấm mạnh lắm, nếu bốn baby của em mà có đánh nhau, một mình con Hồ Ly cũng có thể knock out cả 3 em còn lại. Tập xong em chở Hồ Ly về, trên xe nó ôm em suốt...Về đến nhà Hồ Ly, cả hai năn ná lại một hồi, hôn nhau một tý rồi em mới về.

Về đến nhà, em vội vào toilet tắm một cái cho đã, sau một ngày làm việc cực nhọc, một xô nước mát lạnh tạt vào người thì không còn gì bằng. Tắm xong em lên phòng lướt web, thấy đồng hồ điểm 9h, em chợt nhớ ra, không biết chị L có về quán phụ Công Chúa không, ca tối từ 8h trở đi có chị L và Công chúa thôi, em sợ Công Chúa ở lại quán một mình nên lấy điện thoại để gọi hỏi thăm, em thấy 3 cuộc gọi nhỡ của chị L khoảng 5 phút trước, chắc lúc đó em đang tắm nên không nghe. Không biết có chuyện gì mà chỉ gọi em nhiều thế? Em liền gọi lại cho chị.

Tút...tút...tút...

- Alo?

- Hồi nãy chị gọi em có gì không chị?

chỉ chẳng nói gì...

- Hức, hức...Em đến gặp chị được không?

Em bắt đầu hoang mang, chị L đang khóc...

- N ơi!

- Dạ chị!

- Em đến gặp chị một chút nhé...

Em nghĩ chị ấy đang gặp chuyện buồn gì chẳng, rồi chỉ cho em địa điểm, em thay đồ rồi cùng 67 huyền thoại đi gặp chị L.

Đến một con hẻm gần chợ, địa chỉ chị L cho là một quán ốc nhỏ, em nhận ra chiếc Vespa trắng đậu trước quán, chị L đang ngồi ủ rũ một mình ở trong. Đoạn em vào quán, chào chị L rồi ngồi vào bàn. Chị L gặp em liền tươi tỉnh hẳn ra, rồi chị gọi đồ ăn, đồ uống:

- Em uống Ken nha?

- Dạ sao cũng được!

Rồi đồ ăn, thức uống dọn đầy trên bàn, ốc hút, nghêu hấp xả, sò huyết xào me....Chị L cứ 100% với em mãi, đoạn rồi chỉ xin, mặt đỏ gay lên, chỉ bắt đầu tâm sự về chuyện gia đình, càng kể thì chỉ càng buồn, đoạn rồi khóc nức nở...

Hóa ra chị đang cãi nhau với chồng về vấn đề nhà cửa, chả là chồng chỉ không muốn ở chung với mẹ vợ, rồi hai vợ chồng bất đồng ý kiến, dẫn đến gây gỗ, mẹ chỉ thì bỏ về quê lúc nào không hay rồi chỉ giận chồng mà ra đây giải khuây. Chị còn tâm sự với em về chuyện chăn gối, hóa ra chị L ham muốn như thế là tại vì chồng có thói quen đi tàu nhanh nên chỉ không bao giờ thỏa mãn được, chị L lại ở thời kỳ sung mãn của phụ nữ...Kể ra cũng tội... Bỗng chị L gọi bà chủ:

- Dì tám!...C...Cho con gửi...chiếc xe!

Rồi chỉ quay sang em:

- Em chở chị...đi một vòng quận 1 chơi nhé!

Chị nắm tay em mà kéo ra ngoài rồi nằng nặc đòi em chở đi chơi trong tình trạng người đầy hơi men. Em cũng hơi nóng thôi chứ chưa say lắm nên đồng ý. Đoạn rồi cả hai vi vu ngoài đường. Thế là 67 huyền thoại lại lần nữa được thêm một người đẹp ngồi sau, không hổ danh “67 huyền thoại”. Đi được một quãng thì chị L bảo em dừng lại để ới, ới xong, chị L nói:

- Em chở chị vào khách sạn được không?

Em nghe mà tỉnh cả ngủ, em lúng túng bảo:

- Thôi...để em chở chị về nhà!

Chị L ngã vào lòng em mà năn nỉ:

- Đi mà...Em không kìm lòng được, chở chị L vào một khách sạn gần đó rồi thuê một phòng. Em dìu chị L vào phòng, khóa cửa lại, rồi đỡ chị nằm lên giường nghỉ, chị L nằm xuống, hai mắt lim dim, người chỉ toàn mùi bia, miệng thì lầm nhảm liên tục. Đoạn em đứng dậy định đi vệ sinh thì chị bật dậy nắm em lại:

- Em đừng đi mà! Ở lại với chị đêm nay được không?

31. Chương 31: Lộ Tẩy...

Chị ấy nắm em lại rồi kéo em ngồi xuống giường, chỉ nghẹn ngào...

- Em làm chồng chị đêm nay nhé...

Lúc này biết được chuyện của chỉ, em càng cảm thông hơn, ít ra thì chỉ cũng không mèo mả lung tung, chỉ chọn mình em...Em đang ngơ ngáo vì câu nói của chỉ thì chỉ lại sụt sịt, nói nhăng cuội:

- Phải chỉ chị sinh ra trễ 10 năm rồi được gặp em...Chị sẽ lấy em làm chồng!

- Em có gì tốt đâu mà lấy!

Chỉ cười cợt:

- Em đẹp chai nè, hiền lành nè, chịu khó nè, nhiều lắm...em còn bảo vệ cho chị nữa...

Chắc chỉ đang ám chỉ hôm em đánh thắng CBR 250.

- Nhiều đó đủ làm chồng chị rồi...

Vừa dứt câu, chỉ ôm lấy em mà hôn, hôn ngày càng mạnh, rồi dè em xuống mà cởi đồ em ra, đúng là phụ nữ trưởng thành có khác, so về độ quyến rũ thì chị L là nhất trong bốn baby. Chị L cởi áo em ra, rồi hôn từ môi xuống bụng, rồi cởi quần em ra...Đoạn rồi chị cứ “mút” mãi không ngừng, cũng phải hơn 15 phút, chỉ còn khen “ngon” nữa...rồi sau đó...Em xin không kể chi tiết ạ. Sau khi “xong việc”, chị L cùng em nằm trên giường ôm nhau, chị L cứ sụt sịt bên em mà tâm sự.

- Chị khổ lắm! chị cũng không muốn ngoại tình như vậy đâu.

- Em hiểu mà!

Em vuốt tóc chỉ rồi hôn lên trán như một lời an ủi. Giờ em đã hiểu được nỗi lòng của chị L. Em cứ ngỡ rằng chị có một người chồng chuẩn mực, một gia đình hạnh phúc. Thế mới hay, ai mà chẳng có nỗi khổ riêng. Đêm đó, em ở lại khách sạn ngủ cùng chị L, lâu lâu chỉ lại mò dậy tìm “cà rem” mà mút. Nhu cầu chị L như thế, mà ông chồng lại cứ quen đi tàu nhanh, chả trách chỉ cuồng d** như thế.

Sáng hôm sau em dậy, chị L vẫn còn ngủ, trông chỉ lúc ngủ thật đẹp, em bị những đường con trên cổ thể chị quyến rũ, thế là em tự nguyện “chiều” chỉ thêm một lần nữa...Đoạn này em cũng xin không kể chi tiết. Đến khoảng 10h sáng, em chở chị L đến quán ốc để lấy xe. Vừa đến quán thì chị L liền giật mình:

- Chết rồi em ơi, chồng chị!

Em nhìn kỹ vào quán thì thấy một người đàn ông đang ngồi đó, cạnh chiếc Vespa trắng. Anh ta mặc áo sơ mi, quần tây, giày tây, chắc là dân công sở, khuôn mặt già hơn so với hình em xem trên điện thoại chị L. Em hơi bất ngờ, đằng nào ảnh cũng thấy em chở chị L rồi, đành đánh liều chạy đến quán luôn. Chị L xuống xe, anh chồng điềm tĩnh bước ra, không có vẻ gì là giận dữ cả.

- Đêm qua cô đi đâu?

Chị L có vẻ bối rối, rồi chị hít một hơi sâu rồi tỏ ra bình tĩnh đáp lại:

- Em đi đâu kẹ em!

Anh chồng nhìn về phía em, ảnh bắt đầu có vẻ khó chịu.

- Tôi hỏi lần nữa tối qua cô đi đâu?

Em lúc này chả dám làm gì cả, em ngồi yên trên chiếc 67

- Em qua nhà bạn ngủ!

Anh chồng bắt đầu gất gổng

- Cô tưởng tôi ngu à!

Nhiều người xung quanh chợ bắt đầu dòm ngó. Lúc này tự dưng em sợ lắm các thím ợ, em chỉ ngồi thừ trên xe mà nhìn chị L và chồng cự qua cự lại. Di Tám quán ốc cũng từ trong nhà ra nhìn.

- Đêm qua cô ngủ với trai chứ gì! Đồ đ* cái!

Nhiều người quanh chợ lại tụ tập lại xem đông hơn, chị L thì bắt đầu khóc.

- Ủ! Tui đ* vậy đó nên mới lấy nhầm thằng chồng ích kỷ như anh.

Rồi cả hai gay gắt về chuyện mẹ chị L rồi nhảy sang chuyện qua đêm của chị L, anh chồng bắt đầu lên cơn, anh ta xô đẩy chị L. Em liền chạy đến can ngăn.

- Nè anh, có gì từ từ nói!

Anh chồng nhìn em rồi chửi

- Mày có tư cách gì mà nói chuyện với tao! Tao chưa xử đến mày đấy!

- Rồi! có gì anh từ từ nói, không được đánh phụ nữ.

- Tao dạy vợ thì kệ mẹ tao, thằng chó!

Rồi anh nhìn sang chị L

- Mày ngủ với thằng này chứ gì! Con đ*.

Chị L thì chỉ đứng đó khóc, rồi anh chồng sấn đến định đánh chị, em liền đẩy anh ra, anh chửi:

- Đ* mẹ!

Vừa chửi xong, anh túm lấy cổ áo em rồi đâm đá không ngừng, người dân ở dưới bắt đầu ồn ào lên, dì Tám thì cứ luôn miệng “Thôi!, Thôi!”, anh chồng thì cứ nhào vô em mà nắm cổ nắm áo, đoạn anh đánh trúng vào miệng em, làm em đau buốt mà cộc lên, em đẩy anh một cái mà mém té nhào xuống đất, anh chưa kịp gượng dậy thì em tháo nón bảo hiểm tẩn vào mặt một phát bật ngửa xuống sàn, máu mũi máu mồm chảy như suối. Anh ráng gượng dậy chửi:

- Tụi mày được lắm! dám qua mặt tao.

Chị L liền kéo áo em đi.

- Đi em, chở chị đi!

Em quay lại nhìn chỉ, mắt chỉ sưng húp, mặt mũi tèm lem, tội nghiệp lắm...Chị L kéo em đến chỗ chiếc 67 rồi giục em lên xe. Mọi ánh mắt của những người hiếu kỳ đều hướng về em, em cắn răng mà nổ máy chở chị L đi khuất. Trên đường, dưới ánh nắng gắt, dòng người tấp nập, chị L khóc rất lớn, người đi đường ai cũng nhìn. Em thì cảm như hén..

32. Chương 32: Chị Quản Lý Tội Nghiệp

Em cứ chạy xe trong vô thức, không biết đang đi đâu, chị L thì vẫn cứ nức nở đằng sau. Em nhận ra mình đã vô tình phá tan hạnh phúc gia đình chị L, em vẫn còn bàng hoàng, không ngờ mọi chuyện xảy quá đột ngột...Em cứ lòng vòng mãi ngoài đường, nắng gắt, khói bụi, chị L thì không còn chỗ nào để về nghỉ ngơi, em chợt nghĩ đến nhà mình, bố mẹ em giờ này cũng không có ở nhà.

- Em chở chị về nhà em nghỉ đỡ nhé!

Chị L không nói gì, em quay xe phóng thẳng về nhà.

Về đến nhà, em mở cửa, dắt xe vào, chị L vẫn đứng ở ngoài.

- Vào đi chị!

- Chị thấy hơi kì...

- Bố mẹ em đi hết rồi, chiều mới về.

Đoạn rồi em chạy ra nắm tay chị L dắt vào. Em dẫn chị L lên phòng, bật máy lạnh lên, em chỉ dám bật khi trời quá nóng hoặc có “khách quý” như chị L thôi. Chị L dòm xung quanh phòng em một hồi rồi ngồi xuống giường. Em thấy chị L có vẻ mệt mỏi vì phơi nắng này giờ.

- Chị đi tắm đi!

Chị L nhìn em rồi gật đầu, em mở tủ quần áo tìm một chiếc khăn cho chị. Đoạn rồi em dẫn chị L xuống nhà tắm, em ngồi ngoài phòng khách xem TV. Em đang xem thì chị L mở hé cửa nhà tắm ra gọi em:

- N ơi! Em vào tắm với chị đi...

Em nửa muốn nửa không, em không muốn làm thêm chuyện gì có lỗi với gia đình chị L nữa. Chị L thì cứ đứng ở mép cửa mà trông em, dục vọng trong em lại nổi lên, cuối cùng em đã siêu lòng...

Tiếng nước từ vòi sen chảy róc rách, mùi sữa tắm thơm cả phòng tắm, em đang dịu dàng xoa tay lên từ lưng xuống hông chị L, người chị L đầy sữa tắm, vừa trơn vừa mềm mại. Em “kì cọ” khắp người cho chị L, còn chị chỉ vuốt ve “thăng nhở” của em. Rồi cả hai cùng đứng vào vòi sen xả nước cho sạch, chị L và em hôn nhau đắm đuối, rồi chỉ đẩy em ngồi xuống bồn cầu, rồi quỳ xuống...Em ngồi nhìn chỉ mút lấy mút để mà vừa phê vừa ngẫm nghĩ, chắc anh chồng chỉ chẳng bao giờ dành nhiều thời gian để mặn nồng với chị như thế này đâu, nghĩ đến mà tội nghiệp...chị L đang “mút” thì em rút ra, rồi ngồi xuống sàn mà ôm lấy chị hôn thấm thiết, rồi đè chị nằm xuống mà hôn từ môi xuống...Đoạn rồi em và chị cùng...trong phòng tắm luôn. Em xin không kể chi tiết.

Tắm xong, mát mẻ, sảng khoái, em đi mua cơm về ăn cùng chị L, rồi cả hai cùng nằm ngủ trưa trên phòng em. Đồng hồ báo thức lúc 1h15, em dậy rửa mặt, thay đồ rồi gọi chị L dậy đi lên quán. Trên chiếc 67 huyền thoại, em cùng chị L trên đường đến quán, em quay xuống nói chỉ:

- Em xin lỗi...vì em mà gia đình chị... lộn xộn lên.

- Không! em không có lỗi gì hết, chị làm chị tự chịu.

Em im lặng một hồi rồi nói:

- Giờ chồng chị đã biết như vậy...

- Kệ...Săn đây chị li dị luôn, chị chịu đựng hết nỗi rồi.

Em nghe mà chạnh lòng....Rồi cả hai không nói gì nữa. Đến quán, Lacoste, Công Chúa, Hồ Ly đều ở đó, thấy em chở chị L đến, cả ba nhìn em chằm chằm. Công Chúa có vẻ khó chịu, nó hỏi:

- Ủa! xe chị đâu mà để anh N chở?!

- À...xe chị bị hư nên chị gọi N chở chị đến quán cho kịp.

Rồi cả ba baby nhìn em, em lúng túng:

- À..ờ...đúng rồi, nhà chị L cũng thuận đường lên quán nên cũng tiện.

Con Hồ Ly liền hỏi:

- Thế chiều nay thầy chở em đi học thì sao?

- À...ờ...Chị L nói đỡ- Chiều em cứ đi tập với thầy N đi, tối chị đi xe ôm về cũng được.

Lacoste thì chỉ đứng nhìn thôi, em thấy cũng không có gì nghiêm trọng, chắc nó không trách em đâu. Rồi cả quán bắt tay vào làm việc...

Hôm ấy chị L gọi cho chồng rồi lại tiếp tục gây gổ, tình hình ngày càng tệ, chỉ có vẻ như muốn li dị thật. Đoạn rồi chị ngồi khóc thút thít một mình trên quầy, em chạnh lòng lắm, em cũng một phần lớn làm gia đình chị tan nát, nhưng nghĩ lại thì anh chồng mới là nguyên nhân chính khi ích kỷ mà đuổi mẹ vợ về quê, chị L cũng đã không còn mặn nồng với anh nữa thì li dị có lẽ là phương án tốt nhất. Chị L khóc mà em chẳng dám đến an ủi vì có 3 “hung thần” đang trực sẵn ở đó.

Đến 6h chiều, em chở Hồ Ly đi tập, trên đường nó cứ trách móc mãi về việc em chở chị L đi làm hôm nay. Em vừa lái xe vừa bị tra khảo, lâu lâu lại ăn mấy cái nhéo đau chảy cả nước mắt.

Như mọi ngày, em cho cả lớp khởi động, căng cơ rồi tập thể lực, hôm ấy Hồ Ly tức em nên lúc tập đối kháng nó đánh em mạnh lắm, như trút giận. Rồi đến 7h45 em cho cả lớp giãn cơ chuẩn bị về. Đang thu thu xếp chuẩn bị về cùng Hồ Ly thì em có điện thoại, Công Chúa gọi:

- Anh N hả! anh đến quán nhanh đi, chị L có chuyện rồi!

Công Chúa có vẻ hồi hộp và sợ hãi lắm, em liền giục Hồ Ly đi nhanh rồi lên 67 huyền thoại chở nó đi thẳng trở lại quán.

Vừa đến đầu hẻm, em thấy một vài người đang đứng bên ngoài dòm vào quán, bác giữ xe già cũng đứng chống nạnh gần đó. Em vội chạy đến quán thật nhanh. Từ bên ngoài, em thấy bàn ghế trong quán ngả lung tung, Lacoste và Công Chúa đang loay hoay trên ghế sofa cùng chị L, chị L thì đầu tóc rũ rượi, tèm lem nước mắt, và quan trọng hơn là mặt chị L đầy những vết bầm...

33. Chương 33: Quyết Định Của Chị L.

Em vội chạy vào quán.

- Chị L sao vậy?

Công Chúa lúc này cũng rưng rưng nước mắt mà trả lời:

- Hồi nãy chồng chị L đến, rồi hai người gây gỗ ầm cả lên...rồi anh chồng bắt đầu đánh chị L rồi đập bàn đập ghế, em với B.N sợ lắm...Em cố can thì bị ảnh tát nữa nè, hu hu...

Dấu tay in rõ trên má Công Chúa, chị L thì bị đánh sưng cả mắt, chảy cả máu răng. Lúc này em nghiến răng mà tức lắm mấy thím ạ, em tức mà run cả người. Em vội nắm tay chị L, gắt gỏng:

- Chị đi với em kiếm thằng chó đó!

Chị L nhìn em mà khóc nức nở, em ôm chị L vào lòng rồi thì thầm vào tai chỉ:

- Đi chị! Đi với em kiếm nó, nó dám đánh chị L của em, đi chị!

Chị L càng khóc lớn hơn nữa:

- Chị sợ lắm, chị đau quá!

Em ẵm chị L ra ngoài đặt lên chiếc 67, rồi lên xe...Ba baby kia thì đứng thẩn thờ trong quán nhìn em. Em nỗ mảy, chị L ôm em trên xe, chiếc 67 huyền thoại phóng ra khỏi con hẻm...

Trên xe, chị L ôm em cứng ngắc, em quay lại hỏi:

- Nhà chị ở đâu?

Chị L sụt sịt:

- Thôi bỏ đi em! Lỗi cũng ở chị....

- Nhưng đ* má, nó không được đánh chị như vậy!

Rồi em nằng nặc đòi chị L chỉ nhà, chị L quyết định không chịu, em dịu giọng:

- Thôi, về nhà chị lấy quần áo rồi mình tính sau nhé, từ hôm qua tới giờ chị chưa thay đồ nữa...

- Nhưng chị sợ về nhà lắm...

- Có em đây, em bảo vệ chị, chị về lấy quần áo rồi đi ngay.

Chị L đồng ý, rồi chỉ đường cho em, chiếc 67 huyền thoại phóng như điên trên đường...

Đi đến một con đường nhỏ, nhà chị L nằm ngay đầu đường, ngôi nhà nhỏ nhưng rất đẹp, trước cổng có hàng cây hoa giấy quăn ở trên nữa. Chị L xuống xe, em nhìn chỉ mà xót lắm, gương mặt bầm tím, con mắt bên trái sưng vù, càng nhìn em càng nóng máu. Chị L lấy chìa khóa mở cổng. Em dắt xe vào trong rồi đến bên chỉ:

- Chị vào trong lấy đồ đi, em đi theo, chị đừng sợ gì cả!

Vừa dứt lời thì thằng chồng từ trong nhà bước ra, miệng phì phèo điếu thuốc. Em vừa nhìn thấy nó thì liền chạy đến nắm đầu, đâm vào mặt liên tục, chị L chạy đến can, em cứ tiếp tục mà đâm cho nát mặt nó thì thôi, nó chịu không nổi ngã khụy xuống, loạng choạng quỵ dưới đất, em giơ chân đá thẳng vào thẳng mặt, nó bật ngửa ra sau.

- Thôi em, đủ rồi em, chị xin em!

Thằng chồng nằm dưới đất, máu me be bét trên mặt, rên ư ử đau đớn. em chỉ vào mặt nó mà hét lên:

- Mày mà còn đụng đến chị L một lần nữa thì tao lấy mạng mày!

Thằng nhóc con chỉ đứng trong nhà nhìn ra lúc nào không hay, nó khóc òa cả lên, chị L vội chạy đến bế nó vô trong. Thằng chồng bắt đầu gượng dậy, em định sẵn đến cho nó thêm mấy đấm nữa thì nó lay lục van xin:

- Đừng đánh...nữa!

Em thấy nó có vẻ sợ nên thôi. Khoảng 10 phút sau, chị L kéo một cái valy ra, dẫn theo thằng nhóc. Chị vừa khóc vừa nói với con:

- Con ở nhà với ba ngoan nha! Mẹ đi mai mốt mẹ về.

Thằng nhóc thì cứ khóc không ngừng, anh chồng thì nằm sõng soài dưới đất thở hổn hển. Rồi em chở chị L cùng chiếc Valy đi khỏi đó....

Trên xe chị L cứ khóc miết, em thì sau khi đánh thằng khốn nạn kia xong thì trong người nhẹ nhõm hẳn. Em ghé nhà thuốc mua vài thứ cho chị L rồi chạy về quán café. Vào quán, em xách valy vào cho chị L rồi dìu chị vào salon ngồi nghỉ. Bây giờ đã 9h30, trong quán chỉ còn lại Công Chúa, Lacoste và Hồ Ly chắc đã về trước. Đoạn rồi em với Công Chúa chườm đá, pha thuốc cho chị L uống. Một hồi sau ba của Công Chúa đến đón, trong quán chỉ còn lại mình em và chị L. Giờ chị L đã bình tĩnh lại, em pha cho chị một ly cam vắt uống. Rồi em và chị tâm sự một tí về chuyện gia đình chỉ, về anh chồng. Chị L có vẻ đã quyết định li dị chồng, chị L dự định sẽ thuê nhà rồi rước mẹ về ở chung, rồi hai chị em bàn về việc tìm nhà thuê. Sau khi tâm sự, bàn bạc xong xuôi, em chở chị L về nhà ngủ đỡ đêm nay.

Chiếc 67 huyền thoại bon bon trên đường, đằng sau cột cái valy vào бага, chị L ngồi trên tựa đầu vào vai em mà ngủ. Về đến nhà, bố mẹ đã ngủ cả, em nhẹ nhàng bế chị L lên phòng đặt xuống giường, chị ngủ thiếp đi. Rồi em xuống xách valy, dắt xe vào nhà. Đêm ấy, chị ngủ say lắm, có lẽ do khóc nhiều. Em thì bật PC lên mạng kiểm tra nhà cho thuê gần quán để tiện cho chị L đi làm.

Sáng hôm sau, em và chị L dậy sớm, em chở chị L đến quán ốc Dì Tám để lấy xe, lấy xe xong thì hai chị em đi tìm nhà cho thuê. Đi xem nhà đến tầm 11h thì chị L ưng ý một căn. Ngôi nhà nho nhỏ thôi, có 1 tầng lầu, bên trong có một phòng khách, 1 bếp, 1 toilet, trên lầu thì có 2 phòng ngủ và 1 toilet nữa, quá tốt cho chị L sống cùng con và mẹ. Đoạn rồi chị L hẹn tối đến gặp chủ nhà một lần nữa, rồi cả hai ra về.

Trong khoảng thời gian đó em đã trốn học hết 3 buổi, bị thầy gọi điện về mắng vốn quá trời, còn hù đuổi học. Trở lại với chị L, sau khi coi nhà xong thì chị chào em lên quán trước, em thì về nhà nghỉ ngơi rồi ăn cơm, ngủ trưa. Đến 1h15, em dậy đi làm. Đến nơi, em bước vào quán, chị L với khuôn mặt bầm tím đang ngồi viết sổ sách. Còn 3 “hung thần” kia nhìn em chằm chằm, em bắt đầu cảm thấy bất an..

34. Chương 34: Đi Chơi Xa Lần Hai

Đoạn rồi 3 baby đến bên chị L hỏi thăm sức khỏe rồi tâm sự cùng nhau, lần đầu tiên em thấy cảnh tượng 4 baby của em thân thiết với nhau như vậy, hai thằng mặt ngựa cũng nhiều chuyện vào hỏi han, chị L cũng kể qua loa là vợ chồng bất đồng ý kiến vậy thôi. Được mọi người quan tâm, chị L cũng vui hơn, có vẻ như 3 baby kia không giận em, chắc chúng nó nghĩ em chỉ giúp đỡ chị L thôi, vậy ra chúng nó chưa biết gì cả, em mừng lắm.

Đến tầm chiều chiều, chị L lấy xe đi gặp chủ nhà cho thuê. Em và các baby ở lại làm việc. Đến 6h thì em cùng Hồ Ly về đi tập. Trên đường, em đang chở Hồ Ly thì chị L gọi em:

- N hã! tối nay em qua nhà mới phụ chị quét dọn được không?

- Được chị! Khi nào tập xong em đến.

Rồi em cúp máy rồi tiếp tục đi, Hồ Ly hỏi:

- Gì vậy thầy!

- À! Chị L mới thuê căn nhà, chị nhờ thầy qua phụ quét dọn.
- Em qua nữa!
- Sao được, dọn xong ít nhất cũng phải đến 11h, em về trễ ba mẹ la thì chết thầy!
- Không chịu!

Nó nằng nặc đòi đi theo, rồi em cũng đành chịu...

Tối hôm ấy tập xong em chở nó qua chỗ chị L rồi cả 3 người cùng dọn dẹp nhà cửa: quét màn nhện, thay bóng đèn, vứt rác, rồi tổng vệ sinh nguyên căn. Làm xong, ai nấy đều bỏ cả hơi tai, mồ hôi mồ kê đầy người. Căn nhà bây giờ sáng sủa hơn hẳn, chỉ còn sắm sửa thêm vài thứ nữa là ok. Đoạn rồi em chào chị L rồi chở Hồ Ly về.

Kể từ hôm đó, chị L ra ở riêng và đi làm bình thường, anh chồng cũng không làm phiền nữa, chị L nhiều lần gọi mẹ lên thành phố ở chung nhưng mẹ chị đều từ chối, thằng nhóc con chị thì anh chồng đòi giữ nuôi. Chị L chỉ sống lủi thủi một mình. Chị vẫn thường gọi em sang chơi rồi ngủ lại. Thế là những ngày tiếp theo là những chuỗi ngày yên bình...

Rồi thì cũng sắp đến Tết 2012, trước khi nghỉ tết, anh K lại mời mọi người đi chơi xa, lần này là đi Phan Thiết. Em sốt ruột lắm, điều ấy có nghĩa là em sẽ cùng 4 thiên thần đáng yêu đi chơi và quan trọng là sẽ được ngắm Công Chúa và Hồ Ly lần đầu mặc áo tắm...

Những người được mời gồm tất cả nhân viên của quán: chị L, em, Lacoste, Công Chúa, Hồ Ly, Hai mặt ngựa và hai con ca sáng, thêm anh K nữa là 10 người hết thầy. Kỳ này anh K thuê xe chở mọi người đi chứ không đi xe máy như kỳ Vũng Tàu. Hôm ấy anh K cùng chị L đến gặp mẹ Lacoste để xin cho nó đi, xin gậy cả lưới bác ấy mới đồng ý cho nó đi.

Thế là mọi người gặp nhau tại quán như đã hẹn, rồi lên xe thẳng tiến đến Phan Thiết, em vô cùng hào hứng với chuyến đi này, em linh cảm sẽ có nhiều chuyện hay xảy ra...

Trên xe, để không gây mất đoàn kết “nội bộ”, em lên đầu xe ngồi với bác tài. Sau hơn 5 tiếng ngồi xe, chiếc xe chạy lên một khu Resort rất lớn nằm trên đồi, phải có đến hơn 80 căn biệt thự trong khu ấy, nhìn mấy căn Villa mà em thèm thuồng, mơ ước sau này sẽ cất được một căn như thế...Rồi xe dừng lại tại một căn. Anh K gọi mọi người:

- Tối rồi mọi người ơi!

Em hốt cả hoảng, ý anh K là mình sẽ được ở trong căn Villa này, căn villa to lắm các thím ợ, giống mấy căn nhà bên Mỹ ấy, một màu trắng buốt. Mọi người xuống xe, ai nấy đều mệt mỏi nhưng vì phong cảnh quá đẹp nên ai cũng tranh thủ chụp hình, em nhìn quanh mấy căn khác, chỉ toàn thấy tụi Tây ở, chả thấy bóng người Việt nào cả. Sau em hỏi anh K thì được biết thuê một căn ở đây là 10tr/ngày, cha mẹ ơi! em nghe mà muốn bật ngửa, hóa ra anh K quen với ông quản lý ở đây, cho hẳn ảnh một căn ở chơi 3 ngày luôn.

Rồi mọi người xách hành lý vào trong. Bên trong mát rượi các thím ợ, máy lạnh rất to, để trên trần nhà, phà hơi lạnh, mát đến xương tủy, bên trong có đầy đủ tiện nghi: TV LCD 32”, Tủ lạnh cao cấp, bếp ga, lò nướng, nhà tắm thì còn to hơn cái phòng nhà em nữa. Căn nhà có đến 4 phòng ngủ, tất cả đều ở trên lầu, ở dưới là một cái nhà khách bự tổ chẳng, có cái bàn ăn dài như trong phim Mỹ ấy, bàn ăn gia đình.

Rồi anh K chia phòng cho từng nhóm: 2 con ca sáng 1 phòng, Chị L với Lacoste 1 phòng, Hồ Ly với Công Chúa 1 phòng, còn một phòng trống to nhất thì 4 thằng đàn ông còn lại ở chung. Thế là ai về phòng nấy nghỉ ngơi. Em, anh K, hai mặt ngựa vào phòng.

Tuy ở Villa sang trọng nhưng dù gì cũng là được cho ở free chứ không phải giàu có gì, nên anh K đi chợ mua đồ về nấu cho đỡ tốn kém (Một suất ăn sáng ở đây là 700k đấy mấy thím). Rồi trong khi mọi người nghỉ ngơi thì anh K cùng em và hai mặt lừa đi chợ, mua một đồng đồ ăn dự trữ cho 3 ngày luôn, rau, cá, thịt..v.v..đủ thứ cả. Về đến nhà, mấy cô nương vẫn chưa ngủ dậy, em và anh K chất đồ ăn vào tủ lạnh. Đến tầm 3h chiều thì mấy cô nương bắt đầu dậy, rồi anh K rủ mọi người đi tắm biển luôn.

Khoảng 30 phút sau thì mấy thiên thần của em thay đồ xong. Chị L mặc bikini màu tím, Công Chúa thì mặc đồ hai mảnh, Hồ Ly thì bikini màu đỏ, còn Lacoste...từ khi em với nó hôn nhau, nó đã biết ăn diện hơn,

hôm ấy nó mặc đồ hai mảnh chứ không quần short áo thun nữa, ngực nó bự khủng bố luôn mấy thím ợ, bự nhất trong đám, em ước chừng phải gần 90 đấy, còn hai con ca sáng thì vẫn bikini như hồi ở Vũng Tàu. Rồi mọi người đi xuống bãi biển.

Chị L đã vui vẻ trở lại, gương mặt chỉ rạng rỡ tắm biển cùng mọi người làm em thấy an lòng, Công Chúa thì tuy nhà giàu nhưng không chảnh, rất hòa đồng với mọi người, Hồ Ly thì mặc bikini dáng chuẩn còn hơn cả chị L nữa, nhưng Lacoste đã đánh bại tất cả để chiếm lấy trái tim của em bằng bộ ngực khủng ấy. Em mãi nhìn ngực Lacoste suốt, ngực nó to mà căng tròn đẹp lắm mấy thím ợ, em nhìn mà thèm thường lắm, còn cặp mông của Hồ Ly nữa, buổi đi chơi này thiệt đáng bỏ công...

Tắm biển xong thì mọi người cùng về nhà, ai cũng đói rã ruột. Về đến Villa, chị L cùng đám con gái nấu lẩu ăn, còn đám đàn ông bên em thì coi đá banh. Khoảng một lúc sau thì đồ ăn đã dọn lên bàn, lẩu cá, mực nướng, tôm cua, bia bọt các thứ...Anh K hỏi, ai nấu lẩu mà thơm thế, Công Chúa giơ tay:

- Em nấu!

Phải công nhận Công Chúa từ khi làm ở quán thì đảm đang hẳn ra, cái gì cũng biết làm, ai mà lấy được Công Chúa thì chắc chẳng cần đi ăn ở ngoài làm chi. Đoạn rồi mọi người ngồi vào bàn, em đang ngồi thì Lacoste đến ngồi cạnh bên trái em, còn Hồ Ly thì ngồi cạnh bên phải, Công Chúa và chị L ngồi đối diện em, anh K ngồi đầu bàn, hai con ca sáng ngồi đối diện hai thằng mặt ngựa. Quá đói, ai cũng ăn lấy ăn để rồi tấm tắc khen Công Chúa nấu lẩu ngon. Ăn cũng nhiều, mà uống cũng không ít, ai cũng có hơi men, Chị L xin đến nổi đến ghé salon nằm ngủ thẳng cẳng ở đó, Hồ Ly thì lên phòng ngủ trước, Công Chúa thì khá tỉnh táo, có lẽ ngày xưa ăn chơi nhiều rồi nên quen. Ngồi một hồi em mới để ý Lacoste ngồi kế bên, nó uống cũng nhiều, mặt nó đỏ gay cả lên, nó cứ nhìn em suốt. Đoạn rồi em và anh K dọn bàn sạch sẽ rồi anh K lên ngủ cùng hai mặt ngựa, hai con ca sáng cũng lên phòng mà ngủ, Công Chúa thì ở lại rửa chén, đoạn Lacoste xin quá, em phải bế nó lên phòng.

Nó ở chung phòng với chị L, chị L thì đang ngủ dưới salon phòng khách nên trong phòng chẳng có ai, em bế nó trên tay, nó cứ nhìn em rồi cười miết. Đoạn em đặt nó nằm xuống giường, nó liền ôm cổ em, nhìn em đắm đuối rồi nói:

- Anh có muốn ngủ quần lót của em nữa không...?

35. Chương 35: Cá Sấu Chúa

Em nghe mà đứng hình luôn, con Lacoste say mềm rồi, nói năng lung tung, chả biết xấu hổ gì cả:

- Anh hôn em đi! Hôn xong em mới cho.

Từ trên nhìn xuống, gương mặt của Lacoste dễ thương lắm, cặp mắt nó đang lim dim, môi hé mở như mời gọi, lúc này em không kìm lòng được, lại có tý hơi men trong người, thế là em nằm lên người nó mà hôn, đây là lần thứ hai em hôn Lacoste, lần này nó mạnh dạng hơn, đưa cả lưỡi vào, tiếng nhóp nhép, em cảm nhận mùi bia từ cơ thể nó tỏa ra hòa lẫn với mùi thơm của tóc. Rồi nó nhẹ nhàng đẩy em ra, nó ngồi dậy, rồi nó cởi quần ra, em xoắn cả lên, rồi nó cởi luôn quần lót ra, cả phần dưới của nó đập vào mắt em, nó nằm phịch xuống giường, hai chân dang rộng, tay thì đưa cái quần lót cho em...

- Tặng anh nè...!

Cái quần còn “nóng hổi” mấy thím ợ, một cái quần lót màu trắng có ren như cái hôn bữa.

- Anh cất vào túi đi!

Em không nghĩ ngợi gì thêm, nhét liền cái quần vào túi sau. Nó nằm dang chân như thế, em không tài nào chịu đựng được, rồi nó cởi luôn cả áo ra, hai trái bưởi nằm lộ hết cả ra, lúc này em không còn suy nghĩ gì được nữa, lý trí em đã bị cái khe hở và hai trái bưởi kiểm soát, và rồi...Em xin không kể chi tiết.

Lacoste bình thường rất ngoan và hiền, nhưng khi nó say thì còn hơn cả chị L nữa mấy thím ợ, sau hơn 1 tiếng đồng hồ vật lộn cùng nhau với đủ mọi tư thế, em bủn rủn hai chân mà bước ra, Lacoste thì được em mặc quần áo lại cho (trừ quần sịp) rồi nằm ngủ say mềm sau một đêm “long trời lở đất”. Và đây cũng là lần đầu tiên của Lacoste...

Lacoste đã vắt kiệt sức của em, em đi không nổi luôn mấy thím ợ, em rãng lết ra cái ghế sofa ngoài phòng khách nhỏ, rồi nằm xuống mà ngủ thiếp đi vì quá mệt...

Sáng hôm sau, em là người dậy trễ nhất, em tỉnh giấc thì nghe tiếng mọi người nói chuyện rộn ràng ở dưới nhà, em liền vào phòng đánh răng, rửa mặt rồi xuống nhà, mọi người đang ăn sáng. Lacoste cũng ở đó, nó thấy em thì liền cúi mặt xuống mà ăn. Chị L thấy em xuống liền gọi vào ăn:

- Ngồi xuống ăn luôn đi N!

Sáng hôm ấy Công Chúa nấu hủ tíu mì bò kho, ngon gì đâu mấy thím ợ, em ăn đến 2 tô. Ăn xong thì em phụ Công Chúa dọn dẹp, rửa chén. Sáng hôm ấy mọi người lại ra biển chơi, ai cũng vui chơi, Lacoste thì lại ngồi trên bờ chơi cát một mình, em biết nó xấu hổ chuyện hôm qua nên chủ động đến ngồi xuống cạnh nó.

- Sao em không xuống tắm?

Nó chẳng ngại ngần cúi mặt xuống mà vọc cát

- Lúc...Lúc đó, em say quá...nên...nên...

- Anh cũng say nữa

Nó từ từ ngước lên nhìn em

- Em quyến rũ lắm đấy...anh nói thật!

Nó ngượng đỏ cả mặt

- Đó là lần đầu tiên của em...

- Anh biết mà (Có cả máu mấy thím ợ)

Rồi cả hai im lặng một hồi, em hỏi nó:

- Lần đầu...mà sao...em biết làm mấy cái đó (BJ, 69, .v.v.v)

Nó ngượng nghịu

- Em...em coi...phim sét!

Nghe đến đây thì em bất ngờ lắm, nhưng cố tỏ ra bình thường rồi hỏi tiếp:

- Coi ở đâu?

- T...Trên điện thoại

Hóa ra nó cũng ghê gớm lắm chứ ít gì, tự mò mà xem rồi bắt chước y chang, thế mới biết con gái có nhiều điều bí mật phải làm mình bất ngờ lắm. Đoạn rồi em hôn lên má nó một cái rồi dắt nó xuống biển chơi.

Tắm biển đến trưa thì mọi người về. Trưa hôm ấy Công Chúa nấu món Cà ri gà, ăn ngon vãi cú mèo, từ lúc đi đến giờ, toàn được ăn ngon, mà do chính tay Công Chúa đáng yêu nấu cho ăn nữa chứ. Hai thằng mặt ngựa có vẻ thích hai con bé ca sáng, chúng nó cứ đến quanh quẩn gần hai con bé miết, nhưng có vẻ hai con ấy không mặn mà lắm với hai thằng lựu đạn. Ăn no xong thì em lên phòng ngủ một giấc.

Đêm hôm ấy, khi bọn con gái ngủ hết, em với anh K cùng hai thằng lựu đạn nhậu hải sản với rượu Xuân Thanh đặc sản Trà Vinh quê anh K. Bốn thằng làm hết 5 chai, thằng nào thằng này quất cả cần câu, đây là lần đầu tiên em xin đến vậy, em nhớ lúc ấy chóng mặt mà đi không nổi, anh K với hai thằng mặt ngựa nằm tại chỗ mà ngủ, em thì loạng choạng đi vào nhà vệ sinh để ói. Em ngồi ôm cả bốn cầu mà đưa mặt vào ói lấy ói để. Ói xong thì em tỉnh rượu hơn một chút, em ra ngoài mở cửa sổ, lấy điều 3 số ra phì phèo, đầu óc vẫn hơi quay cuồng, rượu của anh K uống rất ngon, nhưng ngấm mạnh thật, uống vào em cảm thấy hứng lắm mấy thím ợ, em lại nhớ đến ngày hôm qua với Lacoste mà dựng hết cả thằng nhỏ dậy, căng ra cái quần đùi rất là lộ liễu, thấy ai cũng ngủ cả rồi nên em cũng không thiết che làm gì, cứ để cho “nó” như thế mà thông thả đi lên phòng để ngủ, lên đến trên sảnh thì Hồ Ly đang ngồi ngoài salon xem TV, em giật cả mình.

- Em...chưa ngủ à?

Con Hồ Ly thì cứ tròn xoe mắt mà nhìn xuống quần em...

36. Chương 36: Hơi Men...

Em vội khum người xuống tí để “ẩn” đi cái “cột cờ”, con Hồ Ly thì liền quay sang vờ coi TV, em nghĩ nó thấy rồi, nhưng em không ngượng, em đang say, nên khi bị gái nhìn thấy đang “chào cờ” thì thấy hứng lắm, cái “cờ” của em ngày càng vươn cao hơn, con Hồ Ly thì cứ nhìn chăm chăm vào TV, em cứ đứng ấy nhìn nó, mắt em lim dim, đầu óc thì quay quay, người thì nóng rực, nhất là phần dưới, em bị hơi men làm cho tự tin hơn, em đứng thẳng người, mặc cho cây cờ lúc lắc, em bước đến bên Hồ Ly, ngồi phịch xuống cạnh nó, em nhìn TV một tý rồi quay sang nó, nó vẫn chăm chú vào TV, em say xin hơi men mà lâm nhâm với nó:

- Xỉn quá đề.....!

Nó liếc sang em, em liền hỏi:

- Sao em....chưa ngủ?

Rồi nó liếc xuống thẳng nhỏ đang “chào cờ” của em

- Thầy! thầy...ghê quá à!

- Ghê gì?

Nó chỉ vô cái ấy của em, em nhìn xuống rồi cười.

- Cái này có gì đâu mà ghê!

Rồi em cầm tay nó đặt vào “cây cờ”, nó giật mình, nhưng nó không rút tay lại. Rồi nó nhìn em, em nhìn nó.

- Thầy! thầy...sao nó cứng thế!

Rồi em kéo quần ra nhét tay nó vào trong, các ngón tay của nó chạm vào làm em phê như con tê tê, rồi nó cầm vào, rồi nó bóp bóp.

- Sao...sao nó nóng quá vậy thầy!

Rồi nó cứ ngồi đấy bóp bóp “cây cờ” của em, mắt thì nhìn em đắm đuối, môi thì he hé mà thở gấp. Đoạn rồi nó sờ lên cái đầu...

- Sao...nó nhột nhột vậy thầy....

- Muốn coi thử không?

Nó không nói gì cả, mặt nó bắt đầu ửng đỏ lên. Rồi em nhướn người đến hôn nó. Hai thầy trò ngồi hôn nhau, nó vừa hôn vừa bóp “cây cờ” của em, khiến “cây cờ” ngày càng “cứng cáp” hơn. Đang hôn nhau thắm thiết thì có tiếng cửa phòng mở, con Hồ Ly liền rút tay khỏi quần em, rồi ngồi nghiêm chỉnh vờ xem TV, em thì vội lấy cái gối trên salon đặt lên đùi để che “cây cờ” đi. Cửa mở, chị L bước ra.

- Sao giờ này hai em chưa ngủ?

Em lúng túng đáp

- À...ờ, em vô ngủ liền giờ

- Dzô ngủ đi!

- Ờm...để coi xong phim này rồi em ngủ, chị định đi đâu vậy?

- Chị xuống kiếm cái gì ăn!

Đoạn rồi chị L đi xuống nhà dưới, lúc này “cây cờ” của em cũng teo lại, rồi em ngồi ấy mà xem TV với Hồ Ly. Em quay sang nhìn nó cười.

- Tý nữa là tiêu rồi!

Nó không nói gì, rồi nó xòe tay ra đưa lên mũi ngửi.

- Sao nó hôi vậy thầy!

Nó cứ đưa tay lên ngửi mãi làm em lại bị “kích động”, cây cờ lại vươn lên. Thiết nghĩ bây giờ ở dưới nhà chị L đang ăn, còn ở trên này thì tất cả các phòng đều có người ngủ, riêng phòng của em thì không ai, anh K với hai mặt ngựa ngủ ở dưới nhà khách rồi, em dự sẽ dụ Hồ Ly vào phòng em để cho nó nhìn rõ “con sâu” hơn. Thế là trong lúc chị L đang ở dưới nhà, em liền dụ dỗ con Hồ Ly:

- Vô phòng thầy không, thầy cho em coi cái này hay lắm!

- Cái gì thầy?

- Thì đi vô sẽ biết!

Rồi em lấy remote tắt TV, rồi đứng dậy nắm tay nó. Nó nín lại, như chưa muốn vào, sau rồi nó cũng đứng dậy cùng em vào phòng.

Em cẩn thận khóa phòng lại thật kỹ, rồi ôm lấy Hồ Ly mà hôn điên cuồng. Cả hai ngã xuống giường, em nằm đè lên nó mà liếm láp. Một hồi sau, em nằm ngửa ra rồi kéo quần xuống cho nó xem “con sâu”, nó nhìn “con sâu” một lúc thì cầm vào, rồi đưa miệng đến...Đoạn này em xin không kể chi tiết. Con Hồ Ly đang mút kem thì có người gõ cửa phòng. Em giật mình đẩy Hồ Ly ra rồi kéo quần lại, miệng con Hồ Ly đầy nước dãi, nhiều cả lên giường.

- N ơi! em ngủ chưa?

Giọng chị L

- Dạ sao chị!

- Em xuống bếp phụ chị tý được không?

- Dạ rồi em ra liền, chị xuống trước đi!

- Ừ! Nhanh nha!

Đoạn rồi nghe tiếng bước chân chị L xa dần, em nói Hồ Ly ở trong này để em ra trước. Em mở cửa nhẹ nhàng, đưa đầu ra ngoài dòm, không có ai cả, em ra hiệu cho Hồ Ly ra khỏi phòng. Nó nhìn em thẹn thùng.

- Vậy...em đi ngủ nha!

- Ừ! Em ngủ đi!

Nó về phòng, em thì đi xuống bếp gặp chị L.

Em thấy tô cơm nguội với cái hột gà để trên bếp, đoán chị L định làm cơm chiên ăn, em hỏi:

- Sao chị!

- Chị bật cái bếp hoài không được, em coi dùm chị coi!

Rồi em loay hoay một hồi mới mở được cái bếp. Chị L đổ cơm vào chảo mà đảo qua đảo lại.

- Em ăn không?

- Dạ thôi! Em không đói.

Đang chiên dở thì chị L tắt bếp, quay sang em.

- Em ơi! chị muốn...

Em lúng túng

- Ở đây sao được chị!

Chị L nhìn về hướng cái nhà vệ sinh to đùng.

- Dzô kia nha!

37. Chương 37: Sét Đánh Ngang Tai

Chị L nắm tay em nhẹ nhàng rón rén đến nhà vệ sinh tránh đánh thức anh K với hai mặt ngựa đang ngủ ngoài phòng khách. Cả hai vào WC, nhẹ nhàng khóa cửa lại rồi...Em xin không kể chi tiết, lúc ấy em đang say, lại vừa mới được Hồ Ly “thối” lúc nãy nên rất sung sức, làm đến độ chị L rên ư ử mà khóc chảy cả nước mắt mấy thím ợ.

Sau khi xong việc thì em với chị L mặc đồ lại. Em mở nhẹ cửa phòng WC ló đầu ra nhìn, anh K và hai mặt ngựa vẫn nằm ngủ bất động, bên ngoài không còn ai khác, thế là em ra ra hiệu cho chị L cùng ra. Lúc này em quá buồn ngủ rồi, em đi thẳng lên phòng mà nằm phịch xuống ngủ thẳng cẳng.

Thế là sau hai ngày ở Phan Thiết, em dường như đã bị “tê liệt”, không còn sức lực chi nữa. Sáng hôm sau, mọi người rủ nhau đi ra Bàu Trắng chụp hình. Đến Bàu Trắng, sa mạc cát trắng đẹp lắm, tha hồ mà chụp hình tạo dáng, chụp hình xong thì mọi người trở về Villa, ai cũng đói rã ruột, em thì tự hỏi hôm nay sẽ được ăn món gì do Công Chúa làm đây.

Trưa hôm ấy, Công Chúa nấu canh chua cá, chén canh nóng hổi, cá thì đặt từng khúc lên đĩa nước mắm nhỉ rồi xắt ớt vào. Ngon đến độ em ăn hết 7 chén cơm, no căng cả bụng. Ăn xong em lên phòng nằm nghỉ, nằm trên giường rồi em chợt nhận ra...hôm nay là ngày cuối cùng ở Phan Thiết, ngày cuối cùng được ở chung nhà với 4 thiên thần, về nhà là sẽ nghỉ Tết, không biết khi nào mới có lại những chuyến đi chơi này. Em nằm mà cứ nghĩ vẫn vợ, em ước gì Tết này cũng làm, em thực sự không muốn rời xa 4 thiên thần của em...Em nằm một hồi thì ngủ đi lúc nào không hay.

3h chiều hôm ấy, mọi người đi tắm biển lần cuối trước khi về. Ở bãi biển, có nhiều gái Tây mặc bikini lắm, da trắng, mắt xanh, tướng tá ngon lành, nhưng em chẳng thèm, nhìn 4 baby dễ thương hơn nhiều. Em mãi nhìn Lacoste chơi đùa cùng sóng biển, sóng đập vào người nó, hai trái bưởi tung muồn động đậy. Không ngờ con cá sấu lạnh lùng ngày nào em mới gặp, giờ đã trao thân mình cho em, em thậm chí đến việc kết duyên cùng Lacoste, nhưng rồi hình ảnh của chị L, Hồ Ly, Công Chúa lại xuất hiện, em bắt đầu rối bời. Em thậm chí ước có thể hẹn hò cùng lúc với 4 thiên thần, em sẽ cho chị L làm vợ cả, rồi đến Công Chúa, Lacoste rồi Hồ Ly...

Nhìn mấy baby chơi đùa vui quá, em chạy đến ầm từng em lên rồi ném xuống nước. Đoạn em ầm Công Chúa lên, nó vùng vẫy thế nào mà tay bóp trúng tờ rym em, thốn vãi ông ba già. Em liền thả nó xuống, dường như em và nó đều biết chuyện gì vừa xảy ra, nó ngượng mà đi chỗ khác chơi, em thì vẫn bàng hoàng đứng ấy. Rồi mọi người chụp hình lần cuối ở bãi biển. Đến villa, mọi người về phòng tranh thủ thu dọn đồ đạc chuẩn bị ra về. Khoảng nửa tiếng sau, xe đến, em cùng mọi người bước lên xe, em ngoái nhìn lại căn Villa lần cuối, em sẽ mãi nhớ căn biệt thự này, đây là nơi mà em và Lacoste lần đầu với nhau...Xe bon bon trên đường, em ngoái đầu xuống nhìn, ai cũng ngủ thiếp đi vì mệt, em nhìn qua cửa sổ mà ngẫm nghĩ về tương lai của mình.

Về đến Sài Gòn thì đã gần 11h tối. Mọi người vào quán lấy xe rồi tạm biệt nhau mà về. Công Chúa thì có ba đến rước, Lacoste mẹ đến đón, Em thì chờ Hồ Ly về nhà...

Trên chiếc 67 huyền thoại trù mền trong quán suốt 3 ngày trời, hành lý cồng kềnh, Hồ Ly ngồi sau em mà tựa đầu vào lưng em mà gật gù. Đến nơi, Hồ Ly lim dim mắt mà bước xuống xe, nó có vẻ mệt và buồn ngủ lắm. Đoạn rồi cả hai tạm biệt nhau. Trên chiếc 67 huyền thoại, em phóng thẳng về ngôi nhà thân yêu.

Thế là những ngày nghỉ Tết bắt đầu, em không đến lớp, không đến quán, cũng không đến võ đường nữa. Mỗi ngày trôi qua là mỗi ngày nhạt nhẽo, mấy đứa bạn cũ cứ gọi đi nhậu, đi mát-xa riết, em chẳng tha thiết gì cả, chỉ ở nhà tập tạ rồi lướt web. Chị L về quê thăm mẹ, Lacoste cũng cùng mẹ về quê, chỉ có Hồ Ly và Công Chúa thì vẫn ở nhà như em. Đêm đêm em lại nhắn tin qua lại với Công Chúa và Hồ Ly, rồi lấy cái quần của Lacoste ra hưởng thụ rồi mới ngủ. Thế là những ngày Tết trôi qua thật ảm đạm, em thì từ cái vụ để quên áo khoác thì chẳng dám đi chơi riêng với Công Chúa hay Hồ Ly. Em cứ ở nhà rồi đến mừng 1 đi chúc Tết dòng họ.

Rồi thì những ngày Tết cũng qua, sau hơn 2 tuần nghỉ Tết, quán bắt đầu hoạt động lại. Giây phút mong chờ của em cũng đến. Trên chiếc 67 huyền thoại, với thao tác quen thuộc, đạp máy, bóp côn, vô số rồi rồi chạy, em bon bon trên đường đến quán, đường phố khá vắng, đến đầu hẻm, cái bảng hiệu quen thuộc, em

chạy vào trong, dừng xe trước quán, gác chống, nhìn qua ô cửa, em đã thấy bóng dáng của 4 thiên thần. Hôm ấy mọi người đều có mặt sớm tại quán, ai nấy đều vui vẻ tay bắt mặt mừng, riêng Lacoste thì có vẻ hơi suy tư. Hôm ấy quán khá vắng, có lẽ vẫn còn dư âm của ngày Tết. Sau Tết, Công Chúa, Hồ Ly, Chì L đều mập mạp và xinh xắn lên, có Lacoste thì có vẻ ốm đi, cả buổi nó cứ buồn buồn thế nào ấy.

Thằng mặt mụn sau khi nghỉ Tết thì đã thoát được kiếp Alone, cứ gọi điện, nhắn tin rồi cười một mình suốt. Em cũng mừng cho nó, tội nghiệp lắm mấy thím ợ, nhiều lần cứ gặp rồi nhờ em tư vấn tình cảm cho, thế mà giờ đây đã có gấu. Em thì sau Tết dành dụm được ít tiền nên sắm được một con iPhone 3GS, em tha hồ mà chụp hình mấy baby để tối ngắm.

Em đang mãi mê chụp lên Công Chúa với Hồ Ly thì con Lacoste đến nín áo em.

- Anh N ơi!

Mặt nó buồn lắm, em nghĩ nó đang gặp chuyện gì đó không vui.

- Sao em?

Nó liếc nhìn xung quanh rồi nói nhỏ với em.

- Anh vào bếp nói chuyện với em được không?

Rồi nó dẫn em vào bếp, trong bếp không có ai cả, khá yên ắng. Nó có vẻ căng thẳng lắm, nó cứ đứng yên trong bếp, em nghe được cả hơi thở và nhịp tim của nó nữa.

- Sao em?

Nó ngược lên, nhìn em tha thiết rồi lại cúi mặt xuống, giọng nó run run, lí nhí:

- Anh ơi! hình như...hình như...em...có thai rồi

38. Chương 38: Cá Sấu Yêu Con.

- Em nói cái gì?

- Hình như...em...có thai! Hức hức

Nó bắt đầu mếu, em thì đầu óc quay cuồng, không tin nổi những gì vừa nghe. Em bắt đầu suy diễn lung tung, em nghĩ đến chuyện phá thai, nghĩ đến chuyện nuôi con...Em sợ lắm, vã cả mồ hôi lạnh. Em tự hỏi hôm ấy đã rút ra rồi cơ mà, em còn bắn lên bụng nó nữa, sao lại có chuyện vô lý như thế được.

- Sao em biết!

Nó nức nở:

- Từ. hôm. đó, Em..hu hu..sợ..lắm, em...cứ..lo...lắng...mãi...rồi..một tuần sau...em...mua..que..thử thai, nó...hiện...2...gạch...Hu hu hu

Lúc này em như muốn vãi cả ra, mặt em như không còn một giọt máu nào nữa. Em lấp ba lấp bắp:

- Cái que ấy chắc không chính xác đâu em...- Chính. Xác. Mà. Hu hu hu hu...

Em vội dỗ nó nín để tránh mọi người chú ý, em thì thào vào tai nó:

- Tý nữa anh chở em đi khám nhé!

Nó sợ hãi- Hong, hong, em không đi, em sợ lắm, huhu

- Chỉ khám thôi em, khám thôi, xem có bầu hay không thôi, không có làm gì hết...

- Hu hu hu, mấy ngày nay em sợ lắm, em sợ mẹ biết lắm....

Em ôm nó vào lòng, ôm nó an ủi:

- Thôi không sao hết, chưa chắc có thai đâu, chút nữa anh chở đi khám...

Nó tựa vào lòng em, rồi gật đầu...Một hồi sau nó nín, nó vào WC rửa mặt, em thì tranh thủ ra gặp chị L vờ xin chỗ Lacoste đi mua đồ ăn trưa.

Trên chiếc 67 huyền thoại, em cùng Lacoste phóng bạt mạng đến bệnh viện gần đó. Trên xe nó sợ lắm, cứ khóc mãi. Đến bệnh viện, em dắt tay nó đến khoa sản. Ngồi chờ một hồi thì bác sĩ gọi tên, em cùng nó vào trong. Em khai với bác sĩ rồi nhờ bác sĩ khám lại xem có thật là có thai không, đoạn rồi bác sĩ mời em ra ngoài để tiện khám thì Lacoste không chịu, nó đòi em ở lại. Thế là em đành ở trong cùng nó xem bác sĩ khám.

Quy trình khám khá lằng nhằng. Đầu tiên, bác sĩ cho nó nằm trên giường, cởi quần, vệ sinh âm đạo, rồi dang chân ra, ổng lấy một cái kẹp mở vệt nhét vào trong âm đạo rồi banh ra xem, sau khi nhìn chăm chú thì ổng lấy mẫu dịch nhờn. Con Lacoste nằm ấy mà ngượng đỏ cả mặt, em thì sốt ruột quá mà cũng chả còn tâm trí đâu mà hứng khi nó nằm ở tư thế đó. Sau khi lấy mẫu dịch nhờn thì ổng bắt đầu siêu âm. Nhìn vào cái màn hình em chẳng thấy được gì cả, chính xác là không hiểu. Siêu âm xong thì ông thì đưa cho Lacoste một cái khay nhỏ để lấy mẫu nước tiểu. Sau khi lấy mẫu nước tiểu thì lại lấy mẫu máu. Xong xuôi, bác sĩ kêu em và Lacoste ra ngoài chờ.

Ngồi ngoài sảnh chờ, Lacoste như người mất hồn, môi nó tái nhợt, em vội đi mua cơm hộp và nước đến cho nó ăn. Nó vừa ăn vừa meo mào:

- Anh ơi! lỗ như có bầu thiệt...thì sao?

- Không có đâu em!

Em cố gắng trấn an nó

- Nhưng lỗ có thì sao?

Em thở dài...

- Thì...thì phải phá đi chứ sao!

Bỗng nhiên con Lacoste nức nở lên.

- Hong, em sợ lắm, em không phá đâu!

Em trấn an nó

- Nếu có thai thì cũng chỉ khoảng 2, 3 tuần thôi em, phá thai bằng cách uống thuốc được mà...

- Uống thuốc có đau không anh?

- Anh...anh không biết nữa, chắc không đau đâu...

Nó khóc quá trời, em lấy tay mà chùi nước mắt nước mũi cho nó, nhìn nó tội nghiệp lắm. Em thì chỉ biết tới đâu thì tính tới đó...

Khoảng 30 phút sau thì bên phòng xét nghiệm gọi tên, em với Lacoste đến gặp bác sĩ, bác sĩ đưa cho cả một đồng giấy tờ, nào là giấy xét nghiệm máu, giấy xét nghiệm HIV, giấy xét nghiệm tiểu đường...và cái cuối cùng là giấy kết quả...Em nhìn vào mà trời đất như sụp xuống, Lacoste đã có thai hơn 2 tuần...Em bủn rủn cả tay chân, em nhìn Lacoste.

- Em có thai rồi...

Nó nghe xong mà đứng hình, nó như muốn ngã, em liền dìu nó đến ghế nghỉ. Đoạn rồi em vào nói chuyện với bác sĩ, tham khảo cách giải quyết. Bác sĩ khuyên em nên giữ lại thai, phá đi sẽ không tốt cho sức khỏe Lacoste, thai chỉ mới hơn 2 tuần nên có thể phá bằng thuốc được, sau khi được bác sĩ khuyên răn và góp ý thì em quyết định phá, rồi bác sĩ kê cho em một đơn thuốc phá thai hết hơn 300 ngàn, còn dặn dò em cách cho "vợ" uống, triệu chứng khi uống, rồi phải thường xuyên đến bệnh viện để bác sĩ theo dõi. Em phần nào yên tâm hơn...

Em với Lacoste nán lại bệnh viện một hồi để nói chuyện. Em nói với nó về chuyện phá thai bằng thuốc.

- Phá thai bằng thuốc có vẻ an toàn hơn đó em.

- Có đau không anh?
- Bác sĩ nói là trong thời gian uống sẽ bị đau bụng dữ lắm, còn đi ra máu nữa.
- Nó bắt đầu sợ sệt
- Em sợ lắm, em sợ....

Em ôm nó vào lòng mà dỗ dành:

- Anh luôn bên cạnh em mà, không có gì phải sợ hết!...

Hôm ấy chị L chở em với Lacoste quá trời vì đi đến hơn 5h mới về, em bịa là bị công an bắt xe rồi làm thủ tục này nọ nên hơi lâu. Rồi Lacoste lủi thủi vào quán mà làm việc, em thì cũng chuẩn bị chở Hồ Ly đi tập. Trên đường, Hồ Ly cứ kể chuyện ăn Tết ở nhà, em thì cứ âm ừ cho qua. Em lúc này không còn tâm trí gì để nghĩ đến chuyện khác nữa. Hôm ấy tập cũng bình thường, tập xong em lại chở Hồ Ly về. Một mình trên chiếc 67 huyền thoại, em cứ thần thờ mà chạy, trong đầu em hiện lên những trường hợp xấu nhất về chuyện bầu bí này, em lo lắm, đây là lần đầu tiên em bị áp lực đến vậy.

Về đến nhà, em tắm rửa, lục cơm nguội ăn rồi lên phòng ngủ. Em chớp mắt được một chút thì có điện thoại, Lacoste gọi:

- Anh nghe!
- Anh ơi! Em...Em...Em không muốn phá thai đâu!

39. Chương 39: Trách Nhiệm

Em sững sốt mà tỉnh cả ngủ

- Em nói gì vậy?
- Em không bỏ con đâu...Hức

Em lúc này rối lắm, tự dưng nó không chịu phá, em hít một hơi thật sâu rồi bình tĩnh hỏi nó:

- Tại sao? Bây giờ chưa phải lúc đâu em!
- Em biết...nhưng như thế là giết con, em không muốn!

Em cố gắng thuyết phục:

- Bây giờ anh và em vẫn còn đi học, chưa có công ăn việc làm ổn định thì sao mà nuôi em bé được hả em? Nó sẽ ảnh hưởng đến tương lai của em đó.

Nó bắt đầu òa khóc

- Tại anh...hết! anh phải...chịu, trách, nhiệm! hu hu. Em không muốn giết con em đâu...

Nó vừa khóc vừa khăng khăng đòi giữ lại đứa bé làm em rối cả lên, lúc này đầu óc em hoàn toàn trống rỗng, không suy nghĩ thêm được gì để thuyết phục nó. Lacoste nói đúng, em là người phải chịu trách nhiệm cho việc này, và em đang cố gắng trốn tránh, em nhìn lại mình, thấy mình thật hèn hạ...Em hít một hơi thật sâu.

- Rồi! em không muốn phá thì thôi...
- Anh qua nói chuyện với mẹ em đi, hức! Trước sau gì cũng lộ ra thôi!

Nghe đến đây em như đứng tim, em sẽ gặp mẹ Lacoste để trình bày? Em sẽ đối diện với bác, rồi bác sẽ phản ứng sao đây? Em bắt đầu hoảng loạn.

- G...Gặp mẹ em?
- Anh gặp mẹ em nói chuyện đi!
- Em à! Anh nghĩ tốt nhất là nên bỏ nó đi...

Nó hét lên trong điện thoại

- KHÔNG! Không bỏ gì hết, anh phải chịu trách nhiệm, em cũng vậy!

- Nhưng làm sao mình nuôi được chứ, thân anh và em còn lo chưa xong...

- Thì tới đâu hay tới đó...Hức! Anh đi gặp mẹ em đi! Hu hu!

Em bàng hoàng, không lẽ tương lai của em chấm dứt tại đây sao? Rồi em phải bỏ bê chuyện học, lặn lội kiếm tiền để nuôi em bé sao? Em hoang mang lắm, Lacoste vẫn khóc qua điện thoại, nghe nó khóc mà em thương lắm, em dỗ dành nó:

- Nín đi em! Được rồi! anh sẽ gặp mẹ em nói chuyện, rồi anh sẽ cùng em nuôi con nhé...

- Hức, hức! Ừm.....

Rồi em nhờ nó hẹn bác gái khoảng 8h tối ngày mai em qua.

Đêm ấy em không sao ngủ được, em nằm suy nghĩ về những điều sẽ nói với bác vào ngày mai, em suy diễn mọi tình huống xấu xảy ra., em lo lắm, chưa bao giờ em lo sợ đến như vậy. Xung quanh em như chuyển thành một màu xám xịt, u ám, em bắt đầu hồi hận vì gì đã làm, em ước gì thời gian quay lại đêm hôm ấy, phải chi em đừng uống say, phải chi em kiềm chế một chút, phải chi em cẩn thận mà đeo bao cao su vào....Rồi em ra ngoài mà hút vài điếu ba số, em ước gì tất cả chuyện này chỉ là một giấc mơ mà thôi...

Hôm sau em nghỉ học vì đã thức đến 5h sáng, em ngủ đến 1h trưa rồi dậy đi làm luôn. Trên chiếc 67 huyền thoại, em đi tần tần đến quán, em lo lắm, em mong ngày hôm nay sẽ trôi qua thật nhanh và quan trọng hơn, em mong Lacoste sẽ suy nghĩ lại việc giữ đứa bé. Vào trong quán, mọi người vẫn làm việc bình thường, em thì bơ phờ, mệt mỏi, em suy sụp hoàn toàn...Lacoste đến bên em nói nhỏ:

- Em nói mẹ rồi! tối nay anh về nhà với em...

Vậy là nó đã thực sự kiên quyết giữ lại đứa bé, em không còn con đường nào khác là phải nói rõ với mẹ nó, cảm giác này vừa thất vọng vừa lo lắng, khủng khiếp lắm mấy tím ợ. Hôm ấy em chẳng có hứng thú nào mà trò chuyện với ai, cũng chẳng còn hứng thú mà lấy điện thoại chụp hình mấy baby, em chỉ chờ và chờ, em mong một điều kì diệu gì đó sẽ xảy ra, một điều gì đó cứu em thoát khỏi cảnh này, em cầu xin Quân Âm giúp em vượt qua ải này, rồi em sẽ nguyện ăn cơm không 1 năm...

Cái gì đến thì cũng đến, hôm ấy em sau khi đi tập xong, em chở Hồ Ly về sớm rồi ghé qua quán. Lacoste đang đứng trước hẻm chờ em. Đoạn rồi em đi theo nó về nhà, em nhớ lại lần em cũng đi theo nó như vậy rồi bị đụng xe nên em cứ vừa đi vừa nhắc nhở nó coi trước coi sau. Rồi thì cả hai cũng đến hẻm nhà nó, em xuống xe dẫn bộ cùng Lacoste đến cổng. Con chó mập thấy em, nó mừng lắm, nó quẫy đuôi mãi, lâu lắm rồi em mới gặp lại nó, nó có vẻ mập hơn nhiều. Em dắt xe vào nhà, gác chống xuống, từ ngoài nhìn vào, em đã thấy bác gái ngồi ở nhà khách xem TV. Tim em đập mạnh, rồi bắt đầu khó thở, em còn không dám bước đi một bước nữa.

- Đi anh!

Lacoste nắm tay em vào, em chập chững bước từng bước vào trong nhà, gần xịt mà sao xa quá, em cứ bước mãi, bước mãi...Vào đến nhà, bác gái ngược lên nhìn em mà vui vẻ cười:

- Chào con!

Bác ấy vẫn nhớ em là ân nhân cứu mạng Lacoste nên có vẻ quý em. Em phần nào cũng bớt căng thẳng hơn. Rồi Lacoste nắm em ngồi xuống đối diện bác. Bác gái tắt TV, rót trà cho em.

- Sao, con B.N nó nói con có chuyện muốn nói với bác hả?

Em chỉ biết cúi gằm mặt xuống đất, hai tay nắm chặt vào nhau, hít một hơi thật sâu để lấy bình tĩnh.

- Dạ! con...con có chuyện muốn thưa với bác.

Bác gái cười!

- Bộ định làm quen con gái bác hả!

Bác gái uống một ngụm trà, rồi cười nói với em tiếp:

- Ngày xưa còn học cấp 3 thì bác không cho bồ bịch nhăng nhít đâu. Bây giờ thì nó vào đại học rồi, bắt đầu có bạn trai cũng tốt...

Em với Lacoste nhìn nhau mà chẳng biết nói gì, Lacoste nhìn em gật đầu như ra hiệu. Em biết đã đến lúc nói sự thật, em một lần nữa hít một hơi thật sâu rồi chậm rãi thưa với bác...

- Dạ....! Thực ra thì...Thực ra thì....

- Thực ra sao con...?

Em bắt đầu bối rối, em ráng hít một hơi thật sâu nữa rồi thở ra từ từ. Bác gái thì cứ chăm chú nhìn em... Em nhìn Lacoste lần nữa để lấy tự tin, nó nhìn em tha thiết, tay thì bầu chặt vào áo em...Em quay lại nhìn bác gái, nhìn thẳng vào mắt bác.

- Thưa bác! B.N...có bầu với con rồi!

40. Chương 40: Quá Bất Ngờ

Vừa dứt câu, em chẳng dám ngược lên mà nhìn bác gái, sau câu nói ấy của em, không gian im lặng đến đáng sợ. Rồi em nghe một cái “Xoảng”.

- B.N! CÓ THIẾT KHÔNG!?

Em nhìn lên bác gái, mắt bác đã đỏ hoe, cái ly trà vỡ nát dưới sàn nhà. Lacoste bật khóc nức nở.

- Hu hu! Mẹ ơi, con xin lỗi mẹ!

Bác gái xồng xộc chạy đến cửa cầm lấy cây chổi mà giơ cán lên, nhào đến đánh Lacoste không thương tiếc. Lacoste bị trúng mấy đòn vào người thì em vội ôm lấy nó mà đỡ. Lacoste khóc quá trời, em thì ôm chặt nó mà để bác đánh liên hồi vào lưng.

- Hu hu! Con xin lỗi mẹ...

Lacoste khóc nức nở trong lòng em, em chỉ biết cầm nín mà cắn răng chịu đau, tiếng khóc nức nở của Lacoste, tiếng chửi bới ghen ngào của bác gái làm cho không gian vô cùng bi thảm, con chó mập bên ngoài sủa om sòm.

- Tao đánh mày chết! Tao đánh ày chết!

- Bác ơi! bác ơi! bác đánh con này, đừng đánh B.N nữa.

Bác gái cứ cầm cán chổi mà đánh liên hồi vào lưng em, đau lắm các thím ợ, đau từ thể xác lẫn bên trong. Lacoste khóc ngày càng lớn, em nghiêng rằng mà chịu cho bác gái đánh, em ôm Lacoste chặt lắm, ôm trọn nó vào lòng, đưa cái lưng vạm vỡ ra cho bác đánh lấy đánh để. Một hồi sau thì bác gái ngừng đánh, bác gục xuống sàn một cái “bịch”. Em vội buông Lacoste ra mà đến đỡ bác dậy.

- Bác ơi! bác ơi! con xin lỗi bác, con xin lỗi bác nhiều lắm!

Bác gái lúc này như vô hồn, nhìn vợ vắn lên trần nhà. Lacoste ngồi yên trên ghế mà khóc như chưa từng được khóc.

Đoạn rồi nó chạy đến mà đỡ mẹ dậy.

- Mẹ ơi! con xin lỗi mẹ, mẹ ơi!

Bác gái quay sang nhìn nó, mắt bác gái sưng vù, lấm lem nước mắt.

- Mày! Mày! Mày biến đi!

Rồi bác ấy nhìn sang em:

- Còn mày nữa! mày dụ dỗ con gái tao, mày dụ dỗ con gái tao!

Lúc này em khóc luôn mấy thím ợ, em quỳ trước bác gái mà gập người lay.

- Bác ơi! con còn trẻ người non dạ, con lỗ dại, bác cứ đánh con đi! Bác đánh con đi!

Bác gái lúc này dường như đã kiệt sức, bác ngồi ấy mà khóc như điên như dại.

- Tao chỉ có mày là con thôi con ạ! Tao chỉ có mình mày thôi! Hu hu hu...

- Mẹ ơi! con xin lỗi mẹ mà! Con xin lỗi mẹ!

Em lúc này quỳ trước bác gái mà hai dòng lệ lăn trên má, em khóc nhiều lắm các thím ợ, lần đầu em khóc nhiều đến như vậy. Rồi bác gái cứ ngồi bẹp dưới nền gạch như người vô hồn, trong nhà chỉ còn tiếng khóc của em và Lacoste, văng vẳng tiếng sữa của con chó mập bên ngoài. Cả ba người cứ ngồi thừ dưới nền nhà như thế đến hơn 15 phút, không ai nói câu nào. Bác gái lúc này không khóc nữa, bác ngồi bất động như tượng.

- Rồi mày có định giữ lại không?

Bác nói mà không một tý cảm xúc gì.

- Con của con, con muốn giữ lại, con sẽ giữ mẹ ơi!

- Còn cậu! cậu thì sao?

- Con sẽ chịu mọi trách nhiệm thừa bác! Con sẽ cố gắng cày cuốc mà nuôi đứa bé!

Bác gái chùi nước mắt rồi hít một hơi thật sâu rồi thở mạnh.

- Chúng mày quyết giữ lại đứa bé phải không?

Em và Lacoste đồng thanh:

- Dạ!

Bác gái lại hít một hơi sâu nữa rồi nhìn sang em. Hai mắt bác đỏ hoe, sục sục nói với em:

- Chuyện lỡ rồi! thôi thì...cứ giữ lại đứa bé, cậu sẽ lo ẹ con nó chứ?

Em vội vàng:

- Dạ! dạ! con sẽ chịu trách nhiệm tất cả!

Đoạn rồi em dìu bác gái lên ghế ngồi, cả ba tâm sự với nhau rất lâu. Bác gái kể về chuyện gia đình bác tan vỡ thế nào, rồi hỏi về gia đình em, hỏi về dự định tương lai của em. Hoàn cảnh nhà em với Lacoste khá giống nhau, gia đình đều lục đục chuyện tình cảm, có thể nhờ vậy mà ông trời mới se duyên cho em và Lacoste. Bác gái tâm sự với em nhiều lắm, bác nói trong nhà chỉ có hai mẹ con sống cùng nhau, nhiều khi cũng buồn lắm, bác nói đùa:

- Nếu có thêm thằng cháu cho bác bỗng thì cũng vui!

Em nghe đến đó mà lòng nhẹ hẫng đi. Rồi bác gái dặn em thu xếp để bác qua gặp ba mẹ em mà nói chuyện. Em thì không lo lắm, ba mẹ em tính tình khá dễ, em lại là con trai một, nhiều khi ổng bà còn mừng vì sắp có cháu bỗng nữa.

Bác gái tâm sự với em xong thì tình cảm giữa em và bác ngày càng thắt chặt, ba em cũng ngoại tình như ba Lacoste, nhờ thế mà em hiểu được nỗi khổ mà sẽ chia cùng bác gái, hai bác cháu nói chuyện hợp ý lắm, bác còn khen em đẹp trai, khen em cứng chặc, biết làm biết chịu. Bác cũng là người từng trải nên những chuyện như vậy bác rất thông cảm cho em, chỉ là lúc đầu bác hơi shock nên không kim chế được.

Nói chuyện đến gần 12h khuya. Em đã chuyển sang gọi bác bằng mẹ. Mọi chuyện đến lúc này tốt đẹp hơn em dự kiến, em vui lắm, trong lòng cứ lâng lâng. Đoạn rồi em xin bác cho em ngủ lại với Lacoste, bác cũng chấp thuận.

- Chúng mày đã ăn nằm với nhau rồi, nó lại có cốt nhục của mày, thôi thì cứ xem như là vợ chồng đi!

Thế là tối hôm ấy, em ngủ lại nhà Lacoste một cách công khai.

Nằm trên giường, em ôm Lacoste vào lòng, em chợt nhận ra Lacoste mới là người em nên chọn, một người con gái hiền lành, hiếu thảo lại chịu khó, quan trọng hơn là em ấy có cùng nỗi đau gia đình giống em. Lacoste mới chính là người con gái em tìm kiếm. Nhìn kỹ thì Lacoste rất đẹp, một nét đẹp thánh thiện, có được người vợ vừa hiền, vừa xinh như thế đúng là mong ước của mọi chàng đàn ông. Hai đứa nằm trên giường mà long tràn đầy hạnh phúc, cả hai âu yếm nhau rồi... Em xin không kể chi tiết.

Thế là đời trai trẻ của em đến đây là hết sao? Nửa đêm nằm bên Lacoste mà em giật mình tỉnh giấc, em như gặp phải một cơn ác mộng kinh hoàng, em còn quá trẻ để làm cha, em chợt nhớ đến chị L, Hồ Ly và Công Chúa, rồi em phải ăn nói sao đây...

41. Chương 41: Sóng Gió Chỉ Mới Bắt Đầu

Sáng hôm sau, bác gái đã dậy từ 5h sáng để ra chợ bán. Em với Lacoste ngủ dậy lúc tầm 7h, em với nó nằm trên giường mà ôm nhau tâm sự. Cả hai kể về những ngày đầu gặp nhau ở quán, rồi lần em đưa rước Lacoste về, rồi lần em đưa nó vô bệnh viện, Lacoste nhiều tâm sự lắm, nó thực sự yêu em, và em cũng nhận ra Lacoste là người con gái em vẫn hay tìm kiếm. Rồi cả hai bàn về dự định trong tương lai, bàn về việc lấy nhau, về việc đặt tên cho em bé...

Cả hai âu yếm một hồi thì xuống dưới nhà. Trên cái bàn tròn dưới bếp, có sẵn hai tô mì xào của bác gái nấu, kèm theo một tờ giấy, Lacoste cầm lên đọc mà cảm động rơm rớm nước mắt, chắc có lẽ là những dòng tâm sự của mẹ nó. Đoạn rồi cả hai ngồi ăn mì. Ăn xong, em hôn tạm biệt Lacoste, nó tiễn em đến tận đầu hẻm. Trên chiếc 67 huyền thoại, em bon bon trên đường mà lòng vừa vui vừa buồn...Em thực sự vẫn chưa sẵn sàng để làm cha.

Chuyện đã lỡ rồi, đành chịu vậy, giờ em chỉ còn biết sắp xếp thời gian để cho bác gái và Lacoste đến gặp bố mẹ em.

Em về đến nhà, căn nhà trống vắng, thiết nghĩ nếu có một thằng cu thì mẹ em sẽ sẵn sàng nghỉ bán mà ở nhà trông nom nó, nghĩ đến mà thấy cũng vui vui. Em lên phòng, nằm phịch xuống giường mà suy tư, em ngủ đi lúc nào không hay.

Đến trưa, em dậy sớm hơn 45 phút, thay đồ, rồi phóng xe sang nhà Lacoste. Em qua đón nó đi làm luôn. Trên xe, Lacoste ôm em mà tựa đầu vào lưng, em thì đang nghĩ về chuyện giải quyết tình cảm với 3 baby kia. Lần này em quyết định sẽ không lằng nhằng nữa, sẽ chấm dứt tình cảm với chị L, Hồ Ly và Công Chúa.

Đến quán, em và Lacoste bước vào, cả ba baby nhìn em chằm chằm, con Hồ Ly có vẻ không thích em chở người khác, mặt nó hầm hầm. Rồi mọi người bắt tay vào làm việc, Công Chúa hôm nay có vẻ cũng không vui khi thấy em chở Lacoste đến, Hồ Ly thì giận ra mặt. Hôm ấy em cứ quần quýt bên Lacoste để giúp nó làm việc cho đỡ cực, em thì thầm bên nó:

- Em đang có thai mà, làm vừa vừa thôi!

- Em biết rồi!

Em nhìn nó cặm cụi pha café mà thương.

- Em làm một tháng nữa thì nghỉ đi! Ở nhà dưỡng thai cho khỏe.

- Nghỉ làm thì lấy tiền đâu mà xài!

- Em cứ nghỉ đi, chuyện tiền bạc cứ để anh, anh sẽ ráng cày mà lo ẹ con em.

Nói đến đây em thấy mình trưởng thành lắm các thím ợ, cứ như một người đàn ông thực thụ. Lacoste nhìn em trêu mếu rồi gạt đầu. Em chợt có một cảm giác lạnh buốt sau xương sống, em quay lại thì thấy con Hồ Ly đang đứng ở xa nhìn em chằm chằm, nó làm em rợn cả người.

Về chuyện tiền nong, em có việc làm ở vô đường lương cũng ổn nhưng em nghĩ sẽ không bền, nếu mất đi nguồn thu nhập ở vô đường thì thật là bế tắc. Em hơi lo, em chợt nhớ đến bố mẹ, họ sẽ sẵn sàng cư mang và dùm bọc bọn em trong những lúc khó khăn. Đến lúc này đây em mới thấy được gia đình quan trọng thế nào. Em thầm nghĩ trong thời gian tiếp theo, em sẽ vừa học vừa làm để nuôi vợ con và nuôi tương lai của

mình. Bố mẹ sẽ là chỗ dựa để em vượt qua những khó khăn trong cuộc sống, chỉ khi nào thực sự bế tắc thôi, em cũng không muốn làm phiền bố mẹ nhiều...Em cười thầm, không ngờ số mình lại éo le đến vậy, vừa mới hai mươi mấy tuổi đầu đã phải lo toan đến cuộc sống gia đình.

Rồi thì đến 6h chiều, như thường lệ em sẽ chở Hồ Ly đi tập chung, Lacoste thì cứ nghĩ em với Hồ Ly là thầy trò thôi nên cũng không ghen tuông gì chuyện em cùng Hồ Ly đi tập.

- T, nhanh lên!

Em hỏi nó

- Biết rồi!

Nó trả lời cộc lốc, bước ra lề mề, không giống như mọi hôm, nhí nhảnh, hấp tấp. Rồi nó lên 67 huyền thoại, em phóng xe đến vô đường. Trên xe nó cũng chẳng thèm ôm em như mọi khi.

- Sao hôm nay thầy chở chị B.N đi làm vậy?

Em biết ngay mà

- À..ờ...thì nhà chị B.N gần nhà thầy, tiện thể chở luôn, thầy thấy nó đạp xe đi làm cực quá cũng tội nghiệp.

- Tội nghiệp, tội nghiệp! thích bả chứ gì!

Nó bắt đầu to tiếng, em hơi bối rối, sợ nó làm mình làm mẩy trên xe, em nói cho qua.

- Có đâu! Thuận đường thôi mà.

- Thầy không được chở bả nữa! em không thích!

- Rồi rồi!

Nói chiều nó một chút cho yên. Rồi cũng đến vô đường, hôm ấy nó đánh em đau lắm, em có thể cảm nhận được sự giận dữ của nó qua những cú đấm. Rồi thì đến 8h, sợ Lacoste chờ lâu nên hỏi nó về:

- Nhanh lên em!

- Làm gì mà hỏi dữ vậy!

- Thì tập mệt, về sớm nghỉ ngơi chứ em!

Nó không nói gì, hằm hằm bước ra trước em.

Trên chiếc 67 huyền thoại, em cùng Hồ Ly vi vu trên đường:

- Thầy, tấp vô lề uống nước mía đi!

Thường ngày em với nó vẫn hay vào uống nước mía, trò chuyện với nhau. Nhưng hôm nay Lacoste đang đợi em ở quán, em đành từ chối:

- Thôi, hôm nay thầy có công chuyện, mình về sớm đi em!

Nó không nói gì, em chạy qua quán nước mía thẳng về hướng nhà nó.

Rồi cũng đến nhà nó, 08:20 rồi, Lacoste đang chờ em ở quán, em chỉ muốn mau đến quán mà chở nó về nhà.

Hồ Ly xuống xe, mặt nó nùng nịu nhìn em

- Hôm nay thầy không mua nước mía cho em, mai phải đền đó!

- Ủ, ừ! Thầy biết rồi

Nói xong nó ôm em mà hôn. Em lại bị nhục dục cám dỗ, em với Hồ Ly đắm đuối vào những chiếc hôn. Rồi em tạm biệt nó mà về, trên chiếc gương chiếu hậu, Hồ Ly vẫn đứng đó nhìn em đi khuất.

Rồi em đến quán đón Lacoste. Chị L với Công Chúa cũng có vẻ không vui lắm, em đến mà chẳng thèm hỏi thăm gì cả. Đoạn rồi em chào hai baby mà chở Lacoste về. Trên 67 huyền thoại, Lacoste ôm em, cả hai

bàn về việc đặt tên cho con mãi. Về đến nhà, con chó mập chạy ra cồng ngoáy đuôi không ngừng, Lacoste xuống xe, cả hai nhìn nhau âu yếm rồi trao một nụ hôn.

- Anh về nha!

Lacoste gạt đầu gượng gạo, như không muốn em về. Em nhìn vào trong sân, thấy chiếc xe đạp, nhớ đến vụ con Hồ Ly, em khuyên:

- Em à! Hay là...mai em đạp xe đi làm nhé.

- Sao vậy!

- Thì...thì anh ngại mọi người chọc

- Có ai chọc đâu! Ngày xưa anh cũng hay chở em đi làm mà...

- Ờ...ừ...thì...

- Em đang có bầu đó!

- Rồi rồi! để anh chở đi làm, mọi người cười thì kệ mọi người ha!

Em cố tỏ ra vui vẻ. Rồi Lacoste hôn tạm biệt em lần nữa rồi vào nhà. Em trên chiếc 67 huyền thoại mà phóng về, trong lòng cứ bứt rứt...

Hôm sau đi làm, em qua chỗ Lacoste, em sợ con Hồ Ly lại ghen bậy bạ. Đến quán, Lacoste cùng em vào, Lúc này con Hồ Ly có vẻ căng thẳng, ánh mắt nó như muốn ăn tươi nuốt sống em. Lúc này cả quán đang làm việc bình thường, em thấy Hồ Ly đang dọn bàn một mình, nhớ đến hồi nãy nó hầm hầm, em sợ nó giận nên đi đến nói đỡ nó xem sao:

- Chiều nay thầy chở em đi ăn kem nhé!

- SAO KHÔNG CHỖ BÀ B.N ĐI KÌA!

Nó hét lớn làm cả quán giật mình, nó giận đỏ cả mắt. Em quay sang Lacoste, nó đang ngơ ngác nhìn con Hồ Ly...

42. Chương 42: Quả Báo Đã Đến

Mọi người trong quán nhìn chằm chằm về hướng em và Hồ Ly. Trong giây lát em đã nghĩ đời em thế là hết.

- Sao vậy N?

Chị L hỏi, em lúc này rất rối trí

- E...E...Em...em!

Em quay sang nhìn con Hồ Ly, nó bặm môi rất chặt, hai dòng lệ lăn dài trên má, đôi mắt đỏ hoe, lấp lem nước mắt, nó đang nhìn Lacoste mà giận dữ. Lacoste thì ngơ người ra, nó không hiểu chuyện gì đang xảy ra cả, nó cứ nhìn Hồ Ly mà ngơ ngác như con nai vàng.

- MÀY NHÌN CÁI GÌ HẢ CON KIA!

Bỗng dưng nó hét lên chửi, cả quán bắt đầu hướng mắt theo nó về phía Lacoste, Lacoste ngu ngơ, mắt đảo nhìn mọi người, nó có vẻ sợ.

- T! Không được hỗn.

- Nó hơn em mấy tuổi mà hỗn!

Rồi nó quay lại hướng Lacoste

- Mày nhìn đi đâu! Tao đang nói mày đẩy con đ* kia!

Em liền tát cho con Hồ Ly một cái

- Ăn nói kiểu gì vậy hả?

Nó ôm mặt, từ từ gương dậy, nước mắt đầm đìa.

- Thầy được lắm! thầy ngoại tình với con đ* này rồi còn đánh em nữa! **THẦY ĐƯỢC LẮM!**

Cả quán bắt đầu nhìn vào em, em thốn đến tận óc, phen này em chết thật rồi...Lacoste nhìn em chăm chăm.

- Em...hức...em...sẽ không...bao giờ...quên...hôm nay...hức hức, thầy...dám...đánh em!

Nó nói không thành tiếng luôn mấy thím ợ, nó khóc dữ lắm, đầu tay của em còn hằn cả trên má nó.

- Thầy...thầy xin lỗi!

- **THẦY NHỚ ĐÓ!** hu hu hu...

Rồi nó chạy ra khỏi quán, đây là lần thứ hai nó khóc và chạy ra khỏi quán vì em, em cảm thấy mình quá khốn nạn, em cứ đứng như trời trồng.

- Chuyện này là sao?

Em quay sang Lacoste, nó cũng rơm rớm nước mắt nhìn em, em liền đến bên nó, nó lúi xuống như muốn tránh xa em.

- B.N, anh....

- **CHUYỆN NÀY LÀ SAO!!!!**

- Anh...Anh...không phải vậy đâu!

- **NÓ NÓI ANH NGOẠI TÌNH VỚI EM LÀ SAO!**

Lần đầu tiên em thấy Lacoste giận đến vậy, em sợ lắm, em lúng túng, xoắn hết cả tờ rym lên

- N...Nó nói vậy thôi, chứ anh...

Chưa dứt câu, Lacoste đã nạt thẳng vào mặt em

- **ANH NÓI THẬT ĐI!**

- Anh..anh...

Rồi nó tát cho em một cái như trời giáng, rồi sấp tới đánh vào ngực em liên tục, nó vừa khóc vừa đánh em, em cứ đứng ấy cho nó đánh, đánh cho hả giận. Chị L với Công Chúa liền đến kéo nó ra, nó gục ngã xuống sàn mà khóc lóc thảm thiết. Em vội quỳ xuống đỡ nó dậy, nó đẩy em ra

- Anh đi đi! Hu hu hu hu hu! Đồ dối trá, đồ khốn nạn, hu hu hu!

- B.N, anh...anh xin lỗi!

Em sấn đến muốn đỡ nó dậy. Em vừa chạm vào tay nó thì nó giãy giụa, làm mình làm mẩy lên

- Anh đừng có lại gần tui! Anh đừng có lại gần tui nữa! hu hu hu!

Lúc này em xấu hổ lắm, nhục lắm, hai thằng mặt ngựa cứ thì thào cái gì với nhau, còn chị L, Công chúa thì nhìn em mãi. Công Chúa đến đỡ Lacoste dậy

- B.N, nín đi! Không cần phải khóc vì thứ người này!

Giờ thì Công Chúa dường như đã hiểu ra mọi việc, nó đã biết em ngoại tình với ít nhất 2 người, nó cảm thông cho Lacoste mà ghét em ra mặt.

- B.N, nín, chị thương, vào đây chị lấy bánh cho ăn.

Rồi Công Chúa dìu Lacoste vào trong quầy, hai thằng mặt ngựa thì vờ làm việc khác. Giờ chỉ còn chị L đứng đó, em đứng thừ ra đấy, tiếng khóc nức nở của Lacoste, tiếng dỗ dành của Công Chúa từ trong quầy vọng ra làm em đau lắm.

Em bắt đầu khóc, có lẽ đây là báo ứng cho em, em đáng bị như vậy. Em không còn gì nữa, những ngày tháng tươi đẹp cùng bốn thiên thần coi như đã trôi vào dĩ vãng. Lúc này em rối lắm, em chỉ muốn hét thật lớn, em bước ra ngoài, lên xe, phóng đi trong vô thức...

Em lại làm tan nát trái tim Lacoste lần nữa, lần này có lẽ sẽ không thể nào hàn gắn lại được, em cũng làm cho Hồ Ly phải đau lòng, làm cho Công Chúa khinh rẽ. Em chợt nghĩ đến đứa con trong bụng Lacoste, không biết nó sẽ ra sao, liệu Lacoste có còn muốn giữ nó lại nữa không... Trên chiếc 67 huyền thoại, em phóng bạt mạng trên đường, hai lần nước mắt cứ chảy mãi...

43. Chương 43: Thiên Đường Nay Còn Đâu...

Em ngồi trên chiếc 67 mà chạy trong vô thức. Em cần được hét, cần được la thật lớn, đúng rồi. Em ngồi trên xe mà la thật to:

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!

Nhiều người đi đường giật cả mình mà quay lại chửi em.

- Cái ***, mày điên à

- Hết hồn!

.v.v..

Mọi người xung quanh đều nhìn em, có người giật mình lạng tay lái mém té nữa. La xong em phóng thật nhanh về phía trước, lòng em nhẹ đi nhiều lắm, thực đấy mấy tím ợ, nếu bị bế tắc hay gì đó, mấy tím có thể làm giống em, em thấy giải tỏa căng thẳng rất tốt, có điều hơi mạo hiểm chốn công cộng.

Em bình tĩnh lại được phần nào, chạy một hồi em dừng xe lại bên lề, ngồi xuống gốc cây, lấy điều ba số ra phì phèo, em nhìn dòng người qua lại, em nhìn trời, nhìn đất. Lúc ấy em như người mất hồn, đúng, em không những mất đi tâm hồn mà còn mất tất cả. Tất cả những gì em làm là “bất cá hai tay” như mọi người vẫn thường nói, nhưng trong hoàn cảnh của em, thực sự em đều yêu thương cả bốn người và mỗi người đều dành một tình cảm riêng cho em, em không lợi dụng ai cả, các tím nghĩ em tham lam, mất nết, đó là tại vì các tím chưa gặp mặt, chưa tiếp xúc với cả bốn người đó thôi. Em không phải tự nhiên mà gọi họ là “bốn thiên thần”, đơn giản bởi vì bốn người đều đẹp như thiên thần vậy.

Em đã rất may mắn khi được gặp chị L xinh đẹp, Công Chúa dễ thương, Hồ Ly bốc lửa và Lacoste đáng yêu, cả 4 người đều xinh, thật sự là xinh thừa mấy tím, từ bên ngoài lẫn bên trong, những giây phút làm việc cùng bốn baby là những giây phút tuyệt nhất của em, thế nào bắt em chỉ được chọn một người thì là điều tất nhiên, nhưng để chọn một người mà làm tổn thương những người con lại thì thực sự em chưa đủ dung khí để làm. Các tím nếu có rơi vào tình trạng giống em thì sẽ hiểu.

Em ngồi ấy rất lâu, đến khi trời sụp tối, em đã bình tĩnh lại rồi, em nhận ra người cần được em bên cạnh lúc này nhất chính là Lacoste. Giờ mọi chuyện đã vỡ lẽ rồi, coi như sẵn dịp này để ba baby còn lại từ em luôn... Em tự an ủi rồi quyết định đi “năn nỉ” Lacoste.

Lúc này đã hơn 7h tối, em ráng phóng thiết lẹ về quán để gặp Lacoste. Trên chiếc 67 huyền thoại, em lạng lách như ninja vượt qua mọi mọi phương tiện giao thông để mau kịp về quán. Rồi cũng đầu hẻm, em chợt nhận ra là Lacoste hôm nay được em chở lên, không đi xe đạp, em cười thầm, chắc nó vẫn còn ở trong. Em chạy vào, nhìn từ ngoài, em thấy nó đang loay hoay trong quán với Công Chúa, chị L thì đang làm sổ sách, em hơi run, em dựng xe ở ngoài rồi vào trong. Cánh cửa mở, cả ba liền nhìn sang em, quán lúc này đang có khách nên không ai dám mạnh động. Em nhẹ nhàng đến bên Lacoste. Nó cố tình tránh em, không cho em đến gần. Công Chúa thì cứ liếc nhìn em suốt. Em đành đợi đến 8h. Lacoste bắt đầu về, nó lấy túi xách, chào chị L và Công Chúa rồi đi thẳng ra cửa, em lật đật bám theo. Ra đến cửa, em níu tay nó lại:

- Để anh chở em về!

Nó giật tay lại

- Không cần!

- Em định đi bộ về hả?

- Đi xe ôm

- Đi xe ôm coi chừng nó chở đi bán luôn đấy!

- T..Thì kệ tui!

Em vội chạy đến nắm chặt lấy tay nó. Nó vùng vẫy

- Buông raaaa!

Em kéo nó lại, nó ngã vào lòng em, em lập tức ôm nó thật chặt, nó không cự quây gì được nữa.

- Buông raaaaaa!

Em cứ thế mà ôm chặt nó vào lòng, nó chỉ biết la lối, rồi giọng nó íu dần, nó bắt đầu mít ứt.

- Hu, hu, hu!

- Anh xin lỗi B.N mà! Anh biết lỗi rồi...

Nó giãy giụa nhưng không thể thoát khỏi vòng tay, nó vùng vẫy không được thì liền cắn vào ngực em. Nó cắn đau lắm, đau muốn khóc luôn ấy.

- Ủ! Em cắn đi!

Nó cắn chặt vào phần ngực em, đau lắm mấy thím ợ. Rồi tự nhiên nó không cắn nữa, em thấy đau nhói, nhìn xuống thì thấy máu thấm cả lên áo, nó cắn em chảy máu luôn. Nó thì khóc nức nở.

- Em cắn đi!

- Hu hu hu! B...uông ra...!

Em sợ ôm lâu quá nó ngộp thở nên thả ra, nó liền đánh em tới tấp, em cứ mặc cho nó đánh. Nó vừa khóc vừa đánh em tới tấp. Lúc này chị L với Công Chúa đã đứng ở trước cửa quán nhìn tụi em từ khi nào. Lacoste đánh mệt thì đứng đấy khóc lóc, em đến bên nó mà xin lỗi:

- Anh biết lỗi rồi, sau này anh chỉ có mình em thôi, anh không dám lăng nhăng nữa đâu, anh thề!

Nó không nói gì, chỉ đứng khóc. Em ôm nó vào lòng một lần nữa

- Thôi mà! Anh xin lỗi mà! Đừng khóc nữa, anh xin lỗi mà!

- H...Hong, hu hu hu!

Nó tèm lem nước mắt mà “Hong! Hong!” miết, lúc ấy nhìn nó đáng yêu lắm, em vuốt tóc nó qua rồi hôn lên trán nó, nó tát em một cái rõ đau, rồi em hôn lên má nó một cái nữa, nó tát thêm cái nữa, rồi em hôn lên môi nó, nó vùng vẫy đẩy em ra nhưng không được, môi hai đứa dính chặt vào nhau, một hồi sau thì nó dịu đi, mắt lim dim rồi mặc cho em “nút lưỡi”. Chắc là nó siêu lòng rồi...em dừng hôn, nhìn nó đăm đăm, lúc này nó đã nín khóc, mặt mũi thì tèm lem cả.

- Anh xin lỗi mà! Anh chở em về nhé, rồi mua gấu đền cho em...

Nó không nói gì, chỉ nhìn em rồi sụt sịt. Em thấy nó có vẻ siêu lòng rồi nên làm tới, em ẵm nó lên rồi đi về hướng xe 67. Nó nằm im trên tay, cứ để cho em ẵm như thế, nó nằm đó mà sụt sịt thôi, chắc nó mệt rồi. Rồi em đặt nó ngồi lên yên sau, em leo lên xe mà chở nó về. Trên đường, em mua một con gấu bông cho nó, nó chẳng thèm ôm em, em cứ với tay ra sau nắm tay nó mà để lên eo, khó cái là phải bóp amaya nên không tiện giữ tay nó lâu, nó lại rút về. Đến nhà, em dừng xe, nó vẫn ngồi đấy, em xuống xe rồi đến bên nó:

- Hết giận anh chưa!

Nó không nói gì, mặt vờ nhìn đi chỗ khác

- Anh chỉ yêu mình em thôi, anh với con bé T chưa có gì hết đâu.

- Xạo!

- Thì...lúc đầu anh cũng có chút tình cảm với nó, nhưng bây giờ...

- Vậy là có tình cảm với nó!

- Giờ hết rồi! anh thề, giờ anh chỉ yêu mỗi mình em thôi... Anh mà lăng nhăng nữa thì ba má chết chùm!

Đến đây thì nó dường như đã bớt giận đi nhiều, em thừa thề mà lần tới ôm hôn nó, nó phê, lim dim mắt mà mặc cho em hôn hít. Hôn xong, em tiếp tục dỗ dành cho nó bớt giận.

- Em thích con mình là con trai hay con gái!

- Con trai.

- Ừm! nó mà giống em chắc xấu lắm.

Nó đánh em một cái, nó như muốn cười.

- Anh nói giỡn mờ! vợ của anh là đẹp nhất!

- Thiệt hong?

- Hong!

Nó lại đánh em mấy phát nữa, nó bật cười, nụ cười toe toét, đôi mắt thì lem luốc vì nước mắt, nhìn thương lắm mấy thím ợ. Đoạn rồi em với nó quyết định nghỉ làm ở quán café, một phần để nó dưỡng thai, một phần để tránh mọi người dị nghị. Em hôn tạm biệt nó, quay đầu xe rồi phóng đi, trên gương chiếu hậu, nó vẫn đứng đấy trông em...

Em trên chiếc 67 huyền thoại bon bon trên đường, vừa mừng mà cũng vừa đau...

44. Chương 44: Final Chap

Kể từ hôm ấy, em và Lacoste không đến quán nữa. Lacoste ở nhà vừa học, vừa dưỡng thai. Bác gái và Lacoste cũng đã qua thưa chuyện với bố mẹ em, lúc đầu có hơi căng thẳng một tý nhưng rồi hai bên cũng chấp thuận cho em và Lacoste đến với nhau.

Chị L và em có gọi điện tâm sự với nhau, chị đã li dị chồng, không phải vì chị ấy muốn tìm của mới mà đơn giản vì anh chồng quá ích kỷ với gia đình bên ngoại, hai vợ chồng cũng đã hết tình cảm. Hiện chị L vẫn sống ở căn nhà thuê ấy mà bắt đầu lại từ đầu, em cũng kể cho chị nghe hết toàn bộ sự việc, chị hiểu và rất cảm thông cho em. Em và chị L cũng đã chấm dứt vụng trộm.

Kể từ hôm em bị “vạch mặt” thì không còn gặp hay liên lạc gì với Công Chúa nữa. Công Chúa thì vẫn làm ở quán, nghe nói ba Công Chúa có ý định mở cho Công Chúa một quán café riêng.

Hồ Ly thì vẫn biệt tăm, không đến quán, cũng không đến tập võ. Em vẫn còn ray rứt vì chưa có dịp giải thích dứt khoát tình cảm với nó. Em với nó đã có rất nhiều kỷ niệm đẹp trong thời gian tập võ, nó quý em lắm, lúc nào cũng quấn quýt bên em, nó có vẻ hy vọng rất nhiều vào em, nó yêu em thật lòng, và em rất muốn gặp nó để chính thức nói lời “chia tay”.

Hôm ấy, em quyết gặp cho được Hồ Ly, lại một lần nữa em đứng dưới nhà nó, đợi đến 2h sáng. Em đang gật gù thì nghe tiếng cửa mở. Hồ Ly xuất hiện.

- T! Thầy xin lỗi...

Nó bật khóc, chạy đến ôm lấy em

- Hu hu! Em nhớ thầy lắm! Em nhớ thầy lắm!

Em nghe mà lòng như thắt lại. Nó ôm em chặt lắm, nước mắt giàn giụa. Em nhẹ nhàng đẩy nó ra. Đôi mắt to tròn long lanh lắm lem nước mắt nhìn em tha thiết, em hít một hơi thật sâu.

- T à! Thầy có chuyện muốn nói với em...

- Hức hức!

Em thực sự không muốn làm nó đau lòng, nhưng vì Lacoste, em cắn răng mà nói:

- T à! Thầy quý em lắm.

- Em cũng yêu thầy lắm! hức hức

Em nghẹn ngào, ráng nuốt nước mắt vào trong...

- Em còn trẻ, lại xinh đẹp, sớm muộn gì cũng sẽ tìm được một người hợp với em thôi!

- T...Thầy nói vậy là sao?

Nó bắt đầu mất bình tĩnh, em hít một hơi sâu rồi thở mạnh. Nó chợt ôm lấy em mà nức nở:

- Không! em không tìm ai hết, em có thầy rồi, em không tìm ai khác hết! Hu hu!

Lúc này em không tìm được nước mắt nữa, em cố đẩy nó ra nhưng không thể, nó ôm quá chặt. Nó khóc ướt hết cả vai em. Lúc ấy đau lòng lắm các thím. Rồi em nhẹ nhàng đẩy nó ra, lấy tay lau nước mắt, nước mũi cho nó, rồi nhìn thẳng vào nó:

- Từ nay mình là thầy trò thôi nhé!

Nó chẳng nói gì, cứ khóc mãi. Em lên chiếc 67 mà nổ máy, nó chạy đến níu tay em lại.

- Thầy ơi! thầy ơi!

Em đau lắm, hai hàng nước mắt cứ chảy không ngừng.

- Thầy về!

Rồi em nhẹ nhàng gạt tay nó xuống, nổ máy mà phóng đi thật nhanh. Trong gương chiếu hậu, nó vẫn đứng đấy nức nở mà trông theo em...

Rồi ngày tháng trôi dần, em dần dần không còn liên lạc gì với 3 baby kia nữa. Cuộc sống của em bây giờ chỉ còn Lacoste và đứa bé trong bụng. Em hi vọng nhiều lắm, em nôn nóng được bỗng em bé trên tay. Em hình dung khung cảnh đó, một mái nhà nhỏ, có em, Lacoste, em bé và con chó mập. Em háo hức lắm, em muốn một tổ ấm gia đình, muốn cùng Lacoste cố gắng tiến thân để cùng nhau xây dựng cho gia đình ngày càng vững vàng hơn.

Thế rồi vào tháng 4 ấy, tháng 4 của 2012, sau khi có những triệu chứng lạ, bác sĩ báo với gia đình em một hung tin: Sẩy thai. Em nghe mà hoang mang, Lacoste khóc nhiều lắm, bác sĩ nói là sẩy thai tự nhiên, cũng có khá nhiều trường hợp như vậy, cứ 5 người là có 1 người bị. Em suy sụp hẳn, Lacoste thì bỏ bê cả chuyện học hành. Đó thời kì khủng hoảng nhất của vợ chồng em. Rồi thì nhờ bố mẹ, bác sĩ động viên, Lacoste cũng dần lấy lại tinh thần phần nào. Em thì dự tính sẽ học cho xong, có công ăn việc làm ổn định sẽ tính đến chuyện có con lại, Lacoste thì nặng nề đòi có ngay. Hai vợ chồng tranh cãi cả mấy tháng trời.

Rồi thì ngày tháng cứ dần trôi, cuộc sống của em có vẻ nhàn rồi, ngày đi học, trưa chăm sóc vợ, tối đi dạy. Nhiều khi nghĩ đến mà bật cười, thấy mình vào đời sớm quá. Giờ đây em chỉ biết tập trung học cho tương lai, làm cho hiện tại. Thế rồi cũng qua năm mới, năm 2013, em nhớ lại những kỷ niệm của hai năm trước, nhớ đến mà em cứ dần vật trong lòng. Em muốn được giải tỏa, em muốn được chia sẻ để nhẹ lòng hơn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chi-quan-ly-de-thuong>